

Het Boek van de Hemel

Deel 15

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 15

28 november 1922 - 14 juli 1923

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

**SG- de Goddelijke Wil
Lumen Luminis**

**<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>
<https://goddelijkewil.lumenluminis.xyz>**

Deel 15

15-1 - 28 november 1922 - De Goddelijke Wil is de oorsprong, de weg en het doel van alle deugdzaamheid. Het is de boom van het leven. Het is noodzakelijk dat de Goddelijke Wil gekend wordt om bemind te kunnen worden. (cfr 16 - 15 juli 1923)

Ik was aan het bidden en werd helemaal één met de zeer heilige Wil van God, maar met enkele twijfels over alles wat mijn lieve Jezus me blijft vertellen over deze allerheiligste Wil.

En terwijl Hij me tegen zich aandrukte, **zei Hij**, terwijl Hij licht in mijn brein stortte:

“Mijn dochter, mijn Wil is begin, middel en einde van elke deugd. Zonder het zaad van mijn Wil kun je het geen echte deugd noemen. Het is als het zaad voor de plant: nadat zijn wortels in de grond zijn doorgedrongen, wordt de boom hoger naarmate de wortels die het zaad bevat dieper gaan.

Dus eerst is er het zaad. Dit vormt de wortels. De wortels hebben de kracht om de plant te laten uitschieten onder de aarde. En als de wortels erin verzinken, worden de takken gevormd, die zo hoog groeien dat zij een mooie kroon vormen. En deze zal de glorie van de boom vormen die beladen is met een overvloed van vruchten, die nuttig zijn en de glorie vormen van degene die het zaad zaaide.

Dit is het beeld van **mijn Kerk**.

Het zaad is mijn Wil waaruit Zij werd geboren en uitgroeide.

Maar het kost tijd om de boom te laten groeien.

En voor sommige bomen duurt het eeuwen eer zij vrucht dragen.

Hoe kostbaarder de plant, hoe langer het duurt.

Hetzelfde geldt voor ***de Boom van mijn Wil die zeer kostbaar is, edel en goddelijk***, de hoogste. En daarom kostte het tijd om te groeien en de vruchten bekend te maken.

Dus de Kerk heeft het zaad gekend en zonder het zaad is er geen heiligheid.

Dan heeft Zij de takken zien groeien, maar het is steeds dezelfde boom die zich uitbreidde. Nu leert Zij de vruchten kennen om zichzelf ermee te voeden en ervan te genieten. En dit zal mijn Glorie zijn en mijn Kroon, zowel van alle deugden als van de hele Kerk.

Welnu waarom verwonder je je als Ik in plaats van de vruchten van mijn Wil eerder te tonen, Ik die jou heb geopenbaard na zo vele eeuwen?

Hoe zou Ik de vruchten bekend kunnen maken als de boom nog niet gevormd was? Alles gaat om deze manier: als iemand koning moet worden, wordt de koning niet gekroond voor het koninkrijk, het leger, de dienaren en het koninklijk paleis gereed is. Hij wordt pas op het einde gekroond.

En als iemand de koning zou willen kronen zonder het koninkrijk, het leger enz. zou dat een grappen-koning zijn.

Welnu, mijn Wil moest de kroon van alles zijn en de vervulling van mijn glorie vanwege de mens, omdat Hij alleen in mijn Wil kan zeggen: "Ik heb alles voltooid".

En als Ik alles wat Ik wens in deze ziel voltooid aantref,
- laat Ik haar niet alleen de vruchten kennen,
maar Ik voed haar en Ik laat haar zo'n hoogte bereiken dat zij iedereen overtreft.

Daarom heb Ik graag en zorg Ik ervoor dat de vruchten, de uitwerking, de onmetelijke genaden die mijn Goddelijke Wil bevat en het grote goed dat de ziel ontvangt door erin te leven, bekend wordt.

Als dat niet bekend wordt, hoe kan er dan naar verlangd worden? En nog minder kan je er dan door gevoed worden.

En als Ik het leven in mijn Goddelijke Wil niet bekend had gemaakt:
- wat het betekent,
- de waarde die het heeft,
zou de kroon op de schepping en de deugden ontbreken en mijn Werk zou een werk zijn zonder kroon.

Besef dan hoe nodig het is dat geopenbaard en bekend wordt:

- alles wat Ik je heb verteld over mijn Wil
- ook de reden waarom Ik je zo stimuleer en
- dat Ik er altijd voor zorg dat je de gewone weg van anderen verlaat.

Van anderen maakte Ik dit en ook de genaden die Ik hen gaf, pas na hun dood bekend.

In jouw geval daarentegen sta Ik toe, dat wat Ik je heb verteld over mijn Wil bekend wordt terwijl je nog leeft.

Als het niet bekend wordt, zal het niet worden gewaardeerd, noch bemind.

Kennis zal als mest zijn voor de boom die de vruchten zal doen rijpen. En als die eenmaal goed rijp zijn, zullen de mensen zich met hen voeden. Wat zal mijn en jouw tevredenheid groot zijn!"

15-2 - 1 december 1922 - Ik leed al de pijnen van mijn Passie in mijn Wil. Mijn Wil bracht alle mensen tot Mij. Er was niemand afwezig. Alles wat in de Goddelijke Wil tot stand komt, is universeel en bereikt alle generaties.

Ik mediteerde over de Passie van mijn lieve Jezus.
En ik begon zijn Pijnen te voelen zoals Hij hen voelde.

Jezus keek mij aan en Hij zei: "Mijn dochter,
Ik leed alle pijnen van mijn Passie in mijn Wil. Terwijl Ik hen voelde,
openden zich in mijn Wil vele wegen om elke mens te bereiken.

Als Ik niet geleden had in mijn Wil, die alles omvat, zou mijn Lijden
- jou niet hebben bereikt en
- geen andere mens hebben bereikt.
Ze zouden uitsluitend in mijn Mensheid zijn gebleven.

Ik leed alle Pijnen in mijn Wil. Hierdoor
- openden zich vele wegen voor de mensen.
- konden de mensen van alle generaties tot Mij komen
en zich verenigen met mijn Lijden.

Terwijl de zweepen op Mij regenden, deed mijn Wil elke mens Mij slaan. Niet enkel de mensen van die tijd geselden Mij. Ook de mensen van alle tijden namen door hun persoonlijke zonden, allen deel aan deze barbaarse zweepslagen.

Hetzelfde gebeurde met al mijn andere Pijnen.

Mijn Wil bracht alle schepselen tot Mij. Er was niemand afwezig. Oh! Mijn Lijden was veel pijnlijker en groter dan wat uiterlijk zichtbaar was!

Wat jou betreft, als je je medeleven, je eerherstel en je eigen klein lijden met het Mijne wil verenigen:

- niet alleen om mij te vergezellen,
  - maar om dezelfde wegen te openen als de Mijne en
  - om alles in mijn wil te doen opgaan,
- dan zullen alle generaties de effecten ontvangen.

Niet alleen mijn Lijden bereikte alle mensen.

Ook mijn Woorden, omdat zij in mijn Wil zijn uitgesproken.

Bijvoorbeeld, toen Pilatus Mij vroeg of Ik een koning was,
antwoorde Ik:

"Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Als het van deze wereld was, zouden legioenen engelen Mij komen verdedigen."

Toen Pilatus Mij zo zielig, vernederd en veracht zag, was hij stomverbaasd en hij vroeg j Mij om meer bijzonderheden.

Hij zei: "Bent U dan een koning?"

"Ik antwoordde hem en zijn omgeving met een vaste stem:

"Ik ben Koning. Ik kwam in deze wereld om de Waarheid te onderwijzen.

Het zijn niet de hogere autoriteit, koninkrijken, het recht om te bevelen, die een man bekwaam maken te heersen, die hem veredelen en verheffen boven anderen.

Deze dingen zijn slechts slavernij en ellende.

Zij maken een mens tot slaaf van verachtelijke passies en zij zetten hem aan tot onrechtvaardige daden, die hem vernederen en de haat van zijn ondergeschikten opwekken.

Rijkdom is slavernij.

En macht is een zwaard dat velen verwondt of doodt.

Echte macht is:

- deugd, afstand doen van alles, zelfvergetelheid,
- onderwerping aan anderen.

Zij verenigt alles en iedereen in Liefde.

Mijn Koninkrijk zal geen einde kennen en het uwe komt ten einde."

Daar deze Woorden uitgesproken werden in mijn Wil, bereiken zij de oren van alle gezagsdragers, zodat zij het grote gevaar zouden kennen waarin zij verkeren. Zij zijn een waarschuwing voor hen die streven naar eer en macht."

15-3 - 2 december 1922 - Jezus plaatst drie zuilen in de ziel van Luisa om op te steunen.

Ik voelde me zeer bedroefd door het gemis van mijn geliefde Jezus. Toen Hij zich toonde, bleef Hij volkomen stil.

Die ochtend zag ik Hem in mij, tussen twee zuilen. Hij vormde een derde zuil tussen hen in. Soms leunde Hij op de ene, soms op de andere, dan op de middelste kolom die Hij omhoog hield.

Verrast zei ik tegen Hem: "Mijn liefde, mijn leven, wanneer hebt U deze kolommen in mij geplaatst? Nu zit je comfortabeler, en als je moe bent, kun je erop rusten."

Maar Hij, zonder aandacht te schenken aan mijn woorden, bleef in stilte de kolom verhogen.

Toen zei ik: "Maar zeg me, waarom spreekt U niet tegen me? Wat verontrust U, waar heb ik U beledigd?"

Is het mijn terughoudendheid om de waarheden te onthullen die U me toevertrouwt die U ertoe aanzet om te zwijgen om me te straffen?

Toch heb ik U beloofd dat ik me niet meer zou verzetten, weet U nog? We waren in vrede. “

Jezus keek me toen aan en Hij slaakte een diepe zucht.

Hij zei me:

”Mijn dochter, ik ben aan het werk, Ik breid me uit, Ik bereid me voor. En als Ik aan het werk ben, heb ik geen zin om te praten.

Ik handel liever eerst en praat daarna.

Ik maak me geen zorgen over je terughoudendheid, want de kracht van mijn Wil, die in jou werkt, is zo groot dat ze je overweldigt als je niet doet wat Ik wil.

Dus nadat je je hebt verzet, moet je wel in mijn Armen rennen om me te zeggen: "Jezus, laat me alstublieft doen wat U wilt.

Wat U wil, wil ik ook." En je verlaat Mij niet vooraleer je ziet dat jouw wil en de Mijne één zijn.

Mijn stilzwijgen is dus een Werk.

En om het Werk dat ik in jou verricht mooier, zekerder en stabielier te maken, heb Ik het tussen twee stevigere, hogere pilaren geplaatst.

De ene is mijn Mensheid,

de andere is mijn Moeder, de enige op wie Ik kan rekenen.

Maar twee steunen zijn voor Mij niet genoeg. Ik wil een derde.

Maar als Ik die niet vorm, hoe kan Ik die dan krijgen?

Vandaar de noodzaak van mijn Werk. Jij leent mij de materialen.

Dit zijn al jouw daden die je in mijn Wil hebt verricht.

Hoe meer je er doet, hoe meer materialen je Mij geeft,

En Ik zal mijn best doen om ze te vormen.

Dan zal Ik rusten en met je praten.

Alles wat ik heb gedaan, en wat mijn lieve Moeder heeft gedaan, zal in deze derde kolom worden verbonden.

Mijn enige doel is:

- dat zij wordt gevormd met een eeuwige Wil, die Mij als enige kan ondersteunen, en
- dat deze Wil bekend wordt.

Ik zal er zoveel genade in leggen dat zij Mij niet alleen rust zal geven, maar ook zal dienen als preekstoel, als stem om te onderwijzen, met de meest aantrekkelijke, meest insinuerende en meest overtuigende middelen, wat het betekent om in mijn Wil te leven, zodat ik niet langer als een balling onder mijn kinderen ben, maar in hen regeer als op mijn eigen Troon.

Laat Mij dan mijn werk doen en volg Mij.”

Daarna keerde Hij terug. En ik zag Hem in mij, volledig in zijn Werk verdiept. We keken elkaar zwijgend aan.

Ik keek omhoog en zag

- op één van de zuilen het Hoofd van Onze Heer op de top, en
- op de andere, het Hoofd van de Hemelse Koningin, beiden gekroond.

Op de derde zuil die Hij vormde, stond mijn hoofd klaar om erop geplaatst te worden.

En de kroon die bestemd was om mij te kronen, kwam

- uit het midden van de kroon van Onze-Lieve-Heer en
- uit het midden van de kroon van de Allerheiligste Maagd.

Deze twee helften vormden, eenmaal samengevoegd, één enkele kroon.

Ik bleef vol verwondering en betovering achter.

Mijn lieve Jezus zei mij:

"Mijn dochter, heb je gezien

- hoe noodzakelijk het voor Mij is om te werken aan het vormen van deze derde steunpilaar,
- hoezeer je je moet haasten om de materialen aan te leveren zodat Ik kan werken.
- hoe ver dit Werk van Mijn Wil in jou moet reiken, en
- welke kroon je voorhoofd moet omringen?

Verlies daarom geen minuut en laat je vlucht in Mijn Wil ononderbroken zijn."

15-4 - 8 december 1922 – Het Wonder van de Onbevleete Ontvangenis van Maria

Ik schrijf uit gehoorzaamheid en ik bied alles aan mijn lieve Jezus aan. Ik verenig me met het offer van zijn gehoorzaamheid om de genade en de kracht te krijgen om dit te doen zoals Hij het wil.

En nu, oh mijn Jezus, reik me uw heilige Hand en het Licht van uw intelligentie en schrijf samen met mij. Ik overwoog het grote Wonder van de Onbevleete Ontvangenis van mijn Koningin en hemelse Mama en **in mijn binnenste hoorde ik Hem zeggen:**

“Mijn dochter, de Onbevleete Ontvangenis van mijn geliefde Mama was zo wonderbaarlijk en zo prachtig, dat Hemel en aarde verbaasd waren en begonnen te feesten.

Alle drie de Goddelijke Personen wedijverden met elkaar:

- de Vader stortte een onmetelijke zee van *Macht* uit,
- Ik, de Zoon stortte een onmetelijke zee van *Wijsheid* uit en
- de H. Geest stortte een onmetelijke zee van *eeuwige Liefde* uit, die, in elkaar overgaand, één enkele Zee vormden.

En in het centrum van deze Zee had de Ontvangenis van deze Maagd plaats, uitverkozen te midden van de uitverkorenen.

De Godheid beheerde dus de substantie van deze Ontvangenis. En deze Zee was niet enkel de levenskern van dit wonderbaarlijk en uniek Schepsel maar zij bleef ook rondom haar:

- niet alleen om Haar te verdedigen tegen alles wat Haar zou kunnen overschaduwen,
- maar om Haar ieder ogenblik nieuwe Schoonheid te schenken, nieuwe Genaden, Macht, Wijsheid, Liefde, Voorrechten enz.

Haar kleine natuur

- werd dus ontvangen in het centrum van deze Zee en
- werd gevormd en groeide onder invloed van deze goddelijke golven.

Deze waren zo hevig en van zodra dit edele en unieke schepsel werd gevormd, wilde de Godheid niet wachten, zoals Hij gewoonlijk

doet met andere schepselen.

Hij wilde haar omhelzingen, haar wederkerige liefde, haar kussen.
En Hij wilde zich verheugen in haar onschuldige glimlach.

Daarom gaf Ik haar van zodra haar Ontvangen is was voltrokken,
het gebruik van de rede. Ik begiftigde haar met alle wetenschappen.
Ik maakte haar bewust van onze Vreugden en onze Smarten
betreffende de Schepping.

Zelfs vanaf de moederschoot kwam Zij naar de Hemel,
aan de voet van onze Troon,

- om Ons te omhelzen,
- om Ons haar wederkerige liefde en haar tedere kussen te
schenken.

Zij wierp zich in onze armen en lachte Ons toe met zulk een vreugde
van dankbaarheid en dankzegging dat zij ons deed glimlachen.

Oh, hoe mooi was het om dit onschuldige en bevoorrechte schepsel,
zo rijk aan alle Goddelijke Kwaliteiten, bij Ons te zien komen,
vol Liefde en Vertrouwen, zonder angst.

Alleen zonde scheidt het schepsel van de Schepper,
- vernietigt liefde en hoop, geeft aanleiding tot angst.

Zij kwam onder ons als Koningin.

Door haar Liefde ... door Ons in haar gelegd,

- deed zij Ons ingaan op haar verlangens,
- bracht zij Ons in verrukking,
- zette Ons aan tot feestvieren en
- boeide zij onze Liefde.

En Wij lieten haar toe om dit alles te doen.

Wij genoten van deze Liefde die ons in vervoering bracht.

Wij stelden haar aan tot Koningin van Hemel en aarde.

Hemel en aarde jubelden en verheugden zich met Ons
dat ze eindelijk, na zoveel eeuwen, een Koningin hadden.

De Zon

- glimlachte in haar licht en
- beschouwde zichzelf gelukkig om haar Koningin te dienen
door haar licht te geven.

De hemelen, de sterren en het hele universum verheugden zich. Ze vierden feest omdat ze hun koningin konden verheugen door haar hun schoonheid te laten zien en de harmonie waarin zij baden. *De planten* glimlachten omdat ze hun koningin konden voeden. *Zelfs de aarde* glimlachte. Ze voelde zich veredeld
- om haar Koningin een thuis te kunnen bieden en haar
- te laten bewandelen door haar voetstappen.
Alleen *de hel* huilde,
en voelde zich verzwakt door de komst van deze vorstin.

"Weet je wat **de eerste daad** van dit hemelse meisje was, toen zij voor de eerste keer bij onze Troon kwam? Zij wist dat alle slechtheid van de mensen voortkwam uit de breuk tussen hun wil en de Wil van hun Schepper.

Zij huiverde. Zonder tijd te verliezen of te aarzelen *bond zij haar wil vast aan de voet van onze Troon*. Onze Wil werd met de hare verbonden en werd het centrum van haar leven.

Dit ging zo ver dat tussen haar en Ons alle relaties en verbindingen open waren, en er was geen geheim dat Wij haar niet toevertrouwden.
Haar wil aan onze voeten leggen, dat was juist de mooiste, de grootste en de meest heldhaftige van al haar daden.
Verheugd hierover, maakten Wij haar tot Koningin van alles.

Zie je dan wat het betekent om verbonden te zijn met onze Wil terwijl je de eigen wil negeert?

Haar tweede daad was haar totale beschikbaarheid voor elk offer dat Wij van haar zouden vragen, *uit Liefde tot ons*.

Haar derde daad was de eer en glorie van de Schepping herstellen die de mens had gebroken door zijn eigen wil te doen.

Vanaf het allereerste moment in de schoot van haar moeder,
- uitte zij haar Liefde voor Ons en
- weende zij van verdriet voor de schuldige mens.
O, haar onschuldige tranen raakten Ons en de Verlossing waarop zo lang gewacht was, werd vervroegd.

Deze Koningin leidde Ons, bond Ons en verkreeg oneindige genaden van Ons.

Ze verlangde zo vurig dat Wij voor het menselijk ras zouden zorgen dat Wij haar onophoudelijke smeekbeden niet konden weerstaan.

Maar hoe kwam zij aan zoveel macht en invloed op de Godheid?

Ah, je hebt al begrepen:

het was de Kracht van onze Wil die in haar werkzaam was.

Terwijl Hij haar regeerde, gaf deze Wil haar macht over God Zelf.

Hoe konden Wij een schepsel weerstaan dat zo onschuldig was, gevuld met de Kracht en Heiligheid van onze Wil!

Het zou verzet tegen Onszelf zijn geweest.

We zagen in haar onze goddelijke Kwaliteiten.

De weerkaatsingen (reflecties) van de goddelijke Eigenschappen omhulden haar als golven: de reflecties

- van onze Heiligheid,
- onze Liefde,
- onze Kracht, enz.

Het was onze Wil in haar

- die al deze reflecties van onze goddelijke Kwaliteiten naar zich toe trok
- en die de kroon en de verdediging vormde van de Godheid die in haar woonde.

Als deze Onbevleete Maagd niet de Goddelijke Wil had bezeten

- als het centrum van haar leven,
- zouden alle andere voorrechten en privileges, waarmee Wij haar hebben verrijkt, daarmee vergeleken absoluut niets zijn geweest.

De Goddelijke Wil bevestigde haar en gaf haar vele voorrechten. En deze vermenigvuldigden zich ieder ogenblik.

Wanneer Wij handelen,

doen Wij dat met Rede, Wijsheid en Rechtvaardigheid.

De reden waarom Wij haar aanstelden tot Koningin van alle schepselen is deze: *zij heeft nooit leven gegeven aan haar*

menselijke wil. Onze Wil is altijd volledig in haar geweest.

Hoe zouden Wij tegen een schepsel hebben kunnen zeggen:
"Jij bent de koningin van de hemelen, de zon en de sterren"?
als het, in plaats van door onze Wil geleid te worden,
door zijn eigen wil geleid werd?

Alle geschapen dingen zouden zich dan aan haar autoriteit hebben onttrokken. In hun stille taal *zouden ze gezegd hebben:*
"Wij willen het niet. Wij zijn er superieur aan.
Omdat we nooit Uw eeuwige Wil hebben verlaten.
Zoals U ons geschapen hebt, zo zijn wij".

Dit is wat ze zouden hebben gezegd:

- de zon met haar licht,
- de sterren met hun twinkeling,
- de zee met haar golven, enz.

Maar bij het zien van deze sublieme Maagd die, bijna als hun zuster,
- nooit haar eigen wil had willen kennen,
- maar enkel en alleen die van God,
vierden zij feest en, meer nog:
zij waren vereerd om haar als hun koningin te hebben.

Ze renden naar haar toe, brachten haar hulde:

- de maan als haar voetbank,
- de sterren als haar kroon,
- de zon als haar diadeem,
- de engelen als haar dienaren
- en mensen om haar bij te staan.

Iedereen eerde haar en bracht haar hulde.

Er is geen eer of glorie die niet aan onze Wil kan gegeven worden,
- of Hij nu in Ons handelt, in ons eigen centrum
- of Hij in een schepsel leeft.

Maar weet je wat **de eerste daad** was van deze edele Koningin,
toen Zij ***uit de moederschoot geboren*** werd en Zij haar ogen
opende voor het licht van deze wereld hier beneden?

Toen Zij werd geboren, zongen de engelen liedjes voor het hemels Kindje en Zij was verrukt. Haar prachtige ziel verliet haar klein lichaampje en vergezeld van engelenkoren ging Zij rond in Hemel en aarde en verzamelde al de liefde die God had verspreid over de gehele Schepping.

En zij ging binnen in de Hemel, en kwam aan de voet van onze Troon. Daar bood zij Ons opnieuw alle liefde van de hele Schepping aan en zij sprak haar eerste, '**dank U**' uit namens allen.

Oh, hoe gelukkig voelden Wij Ons bij het horen van het '**dank U**' van dit Babykoninginnetje. Wij bevestigden in Haar alle genaden, alle gaven zodat Zij alle andere schepselen samen overtrof.

Toen stortte Zij zich in onze Armen en deelde in onze Vreugde, badend in de zee van alle tevredenheid, verfraaid met nieuwe Schoonheid, met nieuw Licht en nieuwe Liefde.

Zij pleitte opnieuw voor de mensheid en bad onder tranen dat het eeuwig Woord zou neerdalen om haar broeders te redden.

Terwijl Zij dit deed, liet onze Wil Haar echter weten dat Zij moest afdalen naar de aarde.

En onmiddellijk verliet Zij onze tevredenheid en vreugden en vertrok, om wat te doen? Onze Wil.

Wat een krachtige magneet was onze Wil die op aarde verbleef in deze pasgeboren Koningin! De aarde leek Ons niet langer vreemd.

We voelden Ons niet langer genoodzaakt haar te treffen met onze Gerechtigheid. Wij bezaten de macht van onze Wil in dit onschuldig kind op de aarde dat onze Armen tegenhield, Ons toelachte en die de Gerechtigheid omzette in genaden en lieflijke glimlach.

Het eeuwig Woord versnelde zijn tocht, niet in staat deze zoete verrukking te weerstaan. Oh, Wonder van mijn Goddelijke Wil, alles wordt van U verwacht. Door U wordt alles voltooid en er is geen groter Wonder dan Mijn Wil in de mens".

15-5 - 16 december 1922 - Het Wonder van de Menswording van Jezus in de Schoot van de heilige Maagd Maria. Alle mensen, ook de Maagd Maria, werden verwekt op het moment van de Menswording van het Woord.

Ik dacht aan het moment waarop het eeuwige Woord neerdaalde uit de Hemel en verwekt werd in de schoot van de Onbevleete Koningin. Vanuit mijn binnenste strekte mijn lieve Jezus een arm uit. Hij omarmde mijn hals en Hij zei me:

"Mijn geliefde dochter,
De Ontvangenis van mijn hemelse Moeder was buitengewoon. Zij werd immers verwekt in de Zee, vanuit de drie goddelijke Personen. Ik ben niet in deze Zee verwekt,
- maar in de grote Zee die in Ons woont, in onze Godheid, en die neerdaalde in de schoot van deze hemelse Moeder.

"Hoewel het juist is om te zeggen dat *het Woord werd ontvangen*, blijven de Hemelse Vader en de Heilige Geest onafscheidelijk van Mij. Hoewel Ik de handelende Persoon was in deze Conceptie, waren de drie goddelijke Personen tegelijkertijd de "Verwekkers".

Stel je twee spiegels voor
- tegenover elkaar geplaatst en
- die een voorwerp weerspiegelen dat ertussen geplaatst is.
Er verschijnen dan drie objecten:
- de ene in het midden die de actieve rol speelt en
- de andere twee nemen de dubbele rol op zich van deelnemers en toeschouwers.

Je zou kunnen zeggen dat ene object *in het midden*
- overeen komt met het Vleesgeworden Woord,
één van de gereflecteerde objecten
- overeen komt met de Heilige Drie-eenheid,
en het andere
- overeen komt met mijn lieve Moeder.

Tijdens haar korte leven, bereidde mijn lieve Moeder,
- altijd levend in mijn Wil,
in haar maagdelijke schoot de kleine 'goddelijke grond' voor, waarin
Ik, het Eeuwige Woord, Mijzelf moest bekleden met menselijk vlees.
Ik zou immers nooit afgedaald zijn in een louter menselijke grond.

Terwijl de Drie-éénheid weerspiegeld werd in mijn Moeder, werd Ik
ontvangen. Dus, terwijl de Drie-éénheid in de Hemel verbleef,
werd mijn Mensheid verwekt in de schoot van deze nobele Koningin.

Alle andere dingen, hoe groots, nobel, subliem, verbazingwekkend
ze ook mogen zijn, zelfs de Conceptie van de Maagdelijke Koningin,
zijn op zijn best secundair.

Niets kan vergeleken worden met *mijn Ontvangenis*:
noch Liefde, noch Grootheid noch Macht.

Mijn Conceptie

- was niet: de schepping van een nieuw leven
- maar was: het insluiten in menselijk vlees van
het Leven dat alle leven geeft.

Het was niet iets dat Mij meer maakte dan wat Ik was.
Maar het was iets dat Mij beperkte om te kunnen geven.

***Hij die alles schiep was ingesloten in een kleine geschapen
mensheid!***

Dit zijn Werken die alleen een God kan volbrengen, een God
- die liefheeft
- die, koste wat het kost, de mens aan zijn Liefde wil binden
zodat het de kracht krijgt om te beminnen.

Maar dat alles is nog niets. Weet je waar mijn Liefde, mijn Kracht en
mijn Wijsheid zijn gebleven?

Van zodra de goddelijke Macht mijn Mensheid gevormd had
(ongeveer zo groot als een hazelnoot, maar met al zijn ledematen
volledig gevormd), nam het Woord bezit van deze Mensheid,

En de Onmetelijkheid van mijn Wil, die alle mensen uit het verleden,
heden en toekomst bevat, ontving de levens van al deze wezens.

Naarmate mijn eigen Leven vorderde, groeiden deze levens in Mij. Hoewel ik alleen leek te zijn konden de levens van alle wezens in Mij gezien worden door de microscoop van mijn Wil.

Het was als water dat op twee manieren werd geobserveerd:

- met het blote oog lijkt het kristalhelder, maar,
- gezien door een microscoop wemelt het van de microben.

Dat was mijn Conceptie.

Toen viel het grote wiel van de eeuwigheid in extase bij het zien

- van de onmetelijke excessen van mijn Liefde en
- van al deze wonderen.

De onmetelijkheid van het universum werd door elkaar geschud, toen gezien werd dat Degene die leven geeft aan alles,

- zichzelf insluit, zichzelf begrenst en zichzelf klein maakte, om wat te bereiken? Om de levens van allen in zich te nemen en allen te laten herboren worden."

15-6 - 21 december 1922 - Geen verdriet is bitterder dan het gemis van Jezus. Luisa voelde zich in een voortdurende staat van doodstrijd en opstanding. De Goddelijke Wil houdt haar in leven.

In feite voelde ik me gemarteld. Mijn arm hart worstelde tussen leven en dood. Hoewel het leek alsof ik ging sterven, versterkte een verborgen Kracht me zodat ik mijn bittere lijdensweg kon voortzetten.

Oh, om zonder Jezus te zijn, wat een ellendige en wrede situatie!
De dood zelf is niets in vergelijking daarmee!

Terwijl de dood ons naar het eeuwige Leven leidt, doet het gemis van Jezus ons vluchten voor het Leven zelf.

En toch was dit alles niets. Mijn vader

Oh, om zonder Jezus te zijn, wat een zielige en wrede situatie!

De dood zelf is niets in vergelijking daarmee!

Terwijl de dood ons naar het eeuwige Leven leidt, doet de ontbering van Jezus ons vluchten voor het Leven zelf.

Toch was dit alles niets. Mijn arme ziel wilde dat ik bleef leven, liet mijn lichaam hopen het leven terug te krijgen, tenminste uiterlijk.

In plaats daarvan bevond ik me in een grenzeloze onmetelijkheid. In deze afgrond keek ik alle kanten op en ik zei tegen mezelf: "Wie weet, misschien kan ik Hem zien, tenminste van een afstand, en me in Zijn armen werpen?"

Maar het was allemaal zinloos. Ik was bang om in de afgrond te vallen. Waar zou ik zonder Jezus terechtkomen? Wat zou er van mij worden? Ik beefde, ik schreeuwde, ik huilde, maar niemand had medelijden met me. Ik wilde terugkeren naar mijn lichaam, maar een onbekende kracht weerhield me daarvan.

Het was een afschuwelijke toestand, want buiten mijn lichaam lanceert mijn ziel zich normaal naar zijn God als naar zijn middelpunt, sneller dan een steen die, van grote hoogte gevallen, naar het middelpunt van de aarde valt.

Het ligt in de aard van een steen om niet in de lucht te blijven hangen maar om de aarde te zoeken als steun en rustplaats.

Op dezelfde manier ligt het in de aard van de ziel, wanneer ze haar lichaam heeft verlaten om zich te lanceren in de richting van het Centrum waaruit ze is voortgekomen.

Deze situatie veroorzaakte bij mij een angst en een hartpijn die ik zou kunnen beschrijven als lijden rechtstreeks uit de hel.

Arme zielen die zonder God zijn, hoe redden ze het!
Wat een lijden is het verlies van God voor hen!
Ach, mijn Jezus, sta niet toe dat iemand U verliest!
Na enige tijd in deze afschuwelijke toestand keerde ik terug naar mijn lichaam.

Mijn lieve Jezus kwam bij me en sloeg zijn armen om mijn nek. Hij liet me zien dat Hij een heel klein meisje vasthield. De baby leek op het randje van de dood te zijn. Jezus ademde een beetje op haar en hield haar toen dicht tegen zijn Hart.

Het arme kind keerde terug in zijn doodsstrijd, maar stierf niet en kwam niet bij. Jezus was heel aandachtig, keek naar haar, hielp haar, ondersteunde haar. De kleinste beweging van het stervende kind ontging Hem niet.

Al het lijden van dat arme meisje brak mijn hart.
Toen Jezus me aankeek, zei Hij:

"Mijn dochter, deze kleine baby is jouw ziel.
Zie je hoeveel Ik van je hou! Met hoeveel zorg Ik over je waak!
Ik houd je in leven met de Adem van mijn Wil.

Mijn Wil maakt je klein, laat je sterven en brengt je weer tot leven.
Maar wees niet bang, ik zal je nooit verlaten!
Mijn Armen zullen je altijd tegen mijn Borst drukken."

15-7 - 2 januari 1923 - De grote leegte van de Schepping en de grote leegte van de ziel. De prachtige Schepping door het "Fiat".

Ik bad en gaf me helemaal over in de armen van de zeer heilige Wil van God. Mijn altijd lieflijke Jezus kwam uit mijn binnenste. Hij nam mijn hand en Hij zei:

"Mijn dochter, kom met Me mee en kijk naar de grote ruimte die er bestaat tussen Hemel en aarde. Voor mijn Fiat werd uitgesproken, was deze grote ruimte lelijk om aan te zien. Alles was wanorde. Geen scheiding van land, water of bergen was er te zien. Het was één grote hoop die angst aanjaagde.

Maar zodra mijn Fiat werd uitgesproken kwam alles in beweging, stootte tegen elkaar en alles nam zijn plaats in, alles geordend door het stempel van mijn eeuwig Fiat. En zij kunnen niet bewegen als mijn Fiat het niet wenst.

De aarde joeg geen angst meer aan. Integendeel!

Als je de uitgestrektheid van **de zeeën** ziet,

- hun wateren zijn niet langer modderig maar kristalhelder,
- hun zoet geruis, alsof de wateren stemmen waren die onderling zacht en rustig spraken,

- hun brullende golven die soms zo hoog kwamen dat bergen water verschenen die dan weer terugvielen in dezelfde zee.

Hoeveel schoonheid bevat dit niet!

Hoeveel orde – en hoeveel aandacht verdient het niet van mensen.

En dan **de aarde**, helemaal groen en in bloei – hoeveel verscheidenheid van schoonheid bevat die niet!

Maar dit was nog niets. De ruimte was niet totaal gevuld.

Mijn Fiat zweefde over de aarde en scheidde de dingen van elkaar. Het ordende de aarde.

Op dezelfde wijze steeg het Fiat hoog op,

- strekte zich uit *over het hemelgewelf*,

- versierde het met sterren.

En Het schiep **de zon** om de duistere ruimte te vullen.

Deze verdreef de duisternis. Zij vulde deze grote ruimte met licht en maakte al de schoonheid van de hele schepping zichtbaar.

Maar wat was de oorzaak van zoveel goeds?

Mijn almachtige Fiat!

Dit Fiat wilde een ruimte

om deze machine van het universum te scheppen.

Welnu, mijn dochter, zie je deze grote ruimte waarin Ik zoveel dingen schiep? ***Toch is de ruimte van de ziel zelfs groter!***

De eerstgenoemde moest dienen als *woning voor de mens*.

De ruimte van de ziel moest dienen *als woning voor God*.

Ik moest mijn Fiat niet uitspreken

- zes dagen lang, zoals bij de schepping van het universum, maar net zoveel dagen als het leven van de mens duurt –

- en net zo veel keren als hij zijn eigen wil opzij zet,

laat hij mijn Wil werkzaam zijn.

Daarom, omdat mijn Fiat meer moest doen dan bij de schepping, was er meer ruimte nodig.

Maar weet je wie Mij vrij spel gaf om deze grote ruimte van de ziel te vullen? Wie in mijn Wil leeft.

(De effecten van) mijn Fiat worden voortdurend uitgesproken.
Iedere gedachte gaat vergezeld van de macht van mijn Fiat en
oh, hoeveel sterren sieren de hemel van de intelligentie van de ziel.

Haar daden worden gevolgd door mijn Fiat en
oh, hoeveel zonnen komen binnenin haar op.

Haar woorden, bekleed door mijn Fiat,
zijn lieflijker dan het ruisen van de wateren van de zee,
waarin de zee van mijn genaden vloeit om deze grote ruimte te
vullen.

En mijn Fiat geniet van het vormen van golven die hoog stijgen,
verder dan de hemel en die weer afnemen in hoogte, meer beladen
om de zee van de ziel uit te breiden.

Mijn Fiat waait uit over haar hart.

En van haar hartenklop maakt het een liefdesvuur.

Mijn Fiat slaat niets over.

*Het bekleedt ieder gevoel, neiging, verlangen en vormt daarin de
mooiste bloesems.*

*Hoeveel brengt mijn Fiat teweeg in deze grote ruimte van de ziel die
leeft in mijn Wil!*

Oh, hoe blijft de hele machine van het universum achter.

De Hemelen zijn verbaasd.

Bevend slaan zij het almachtige Fiat gade,

- hoe Het werkzaam is in de wil van de mens.

En zij ervaren hoe hun geluk verdubbelt telkens wanneer dit Fiat
werkzaam is en zijn scheppende Macht vernieuwt.

Dus zijn zij zeer aandachtig rondom Mij als mijn Fiat wordt
uitgesproken om hun dubbele glorie en geluk te ontvangen.

Indien allen eens de Macht van mijn Fiat kenden en het grote Goed
dat Het bevat, dan zouden zij zich allen overgeven aan mijn
almachtige Wil.

Toch is er nog zeer veel verdriet. Hoeveel zielen met deze grote
ruimten binnenin zichzelf, zijn slechter dan de grote ruimte van het
universum vóór mijn Fiat werd uitgesproken.

Omdat mijn Fiat niet binnenin hen zweeft, is alles wanorde, de duisternis is zo dicht dat zij afschuw en angst inboezemt. Er is een berg, alles is door elkaar – niets is op zijn plaats. Het werk van de Schepping is verstoord, omdat mijn Fiat alleen ordening is. De menselijke wil is wanorde.

Daarom, mijn dochter,
***als je ordening wil in jezelf,
laat mijn Fiat dan het leven zijn van alles in jou.***

En je zal Mij een grote tevredenheid bezorgen, als mijn Fiat zal kunnen opengaan om de wonderen en het Goede dat het bevat, naar buiten te brengen”.

15-8 - 5 januari 1923 - De actie van de Goddelijke Wil in een mens is het grootste van alle wonderen. Jezus bad tot de Vader, opdat de Goddelijke Wil in Luisa zou wonen, zodat zij aan alles leven kon geven. Aandacht is de weg naar kennis.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand kon ik mijn aanbiddelijke ***Jezus horen bidden in mijn binnenste:***

“Mijn Vader, Ik bid U dat onze Wil één mag zijn met de wil van deze dochter van onze Wil. Zij is een wettige geboorte van onze Wil. O, alstublieft om de eer en de waardigheid van onze eeuwige Wil, laat het zo zijn:

- dat niets uit haar komt dat niet geboren wordt uit onze Wil, en
- dat zij niets kent dan onze Wil.

En om dit te verkrijgen, offer Ik U alle daden van mijn Mensheid, die gedaan zijn in onze aanbiddelijke Wil”.

Nadien hulde Hij zich in diepe stilte en ik – ik weet niet hoe – voelde me zo opgenomen in de Daden die mijn Jezus had gedaan in de Goddelijke Wil dat ik Hen één voor één bleef volgen en ik deed mijn eigen daden verenigd met de Zijne.

Dit deed me zoveel Licht opnemen dat Jezus en ik opgenomen bleven in een Zee van Licht.

Jezus kwam uit mijn binnenste, stond met zijn voeten op de plaats van mijn hart en wuivend met zijn hand zond Hij Licht uit, meer dan de zon.

Hij riep luid:

‘Kom, kom allen, engelen, heiligen, pelgrim zielen van alle generaties, kom en zie de wonderen en het grootste mirakel nog nooit eerder gezien: mijn Wil werkzaam in een mens.’

Bij de welluidende, melodieuze en krachtige stem van Jezus die Hemel en aarde vulde, openden de hemelen zich en allen kwamen rondom Jezus gerend. En zij keken naar mij om te zien hoe de Goddelijke Wil te werk ging.

Allen waren verrukt en dankten voor zulk een overmaat van Goedheid. Ik was verward en totaal vernederd en ik zei:

“Mijn Liefde. Wat doet U? Het komt me voor dat U me aan iedereen wilt tonen, dat iedereen naar mij zal wijzen. Wat een afkeer voel ik!”

En Jezus: “Ach, mijn dochter, het is mijn Wil dat iedereen zal weten en zal verwijzen naar een nieuwe Hemel en een middel om herboren te worden. En jij zal als begraven blijven in mijn Wil.

Mijn Wil moet zijn als de lucht die ingeademd wordt, die, omdat hij niet zichtbaar is, kan gevoeld worden.

Hij kan niet gezien worden en geeft leven.

Hij dringt overal in zelfs in de meest intieme vezels, om leven te geven aan elke hartslag.

Waar Hij ook binnengaat – in duisternis, afgronden in de geheimste receptoren – Hij wordt leven van alles.

Op dezelfde manier zal mijn Wil meer zijn dan lucht binnenin jou, Die van jou uit, zichzelf vormt tot leven van allen.

Wees daarom aandachtiger en volg de Wil van je Jezus omdat aandacht zal zorgen

- dat je weet waar je bent, en wat je doet.
- dat jouw kennis zal groeien
- dat je het goddelijk koninklijk paleis van mijn Wil waardeert en naar waarde schat.

Stel dat iemand zich bevindt in het koninklijk paleis van een koning en dat hij niet weet dat die residentie aan de koning toebehoort. Hij zal het niet waarderen. Hij zal er zelfs, afgeleid, sprekend en lachend doorheen lopen. En hij zal zich niet voorbereiden om de gaven van de koning in ontvangst te nemen.

Maar als hij zou weten dat dit het koninklijk paleis van de koning is, zou hij aandachtig naar de dingen kijken en deze naar waarde schatten. Hij zou op zijn tenen lopen, zacht spreken, opletten of de koning uit een kamer komt en hij zou in afwachting zijn om grote gaven te ontvangen van de koning.

Kijk, aandacht is de weg naar kennis. En Kennis verandert een persoon en maakt hem geschikt grote gaven te ontvangen.

Dus, als je weet dat je in het koninklijk paleis van mijn Wil bent, zal je altijd ontvangen en je zal zo veel nemen dat je kan geven aan al je broeders”.

15-9 - 16 januari 1923 - Aankondiging van een tweede wereldoorlog. De redenen hiervoor.
--

Ik voelde me erg gekweld vanwege het gemis van mijn lieve Jezus. En ik dacht bij mezelf: “Waarom komt Hij niet? Wie weet hoe ik Hem beledigde zodat Hij zich voor mij verbergt”.

En terwijl ik hierover nadacht en wie weet over hoeveel andere dingen die ik hier niet hoef te noemen, bewoog mijn **Jezus** in mijn binnenste en mij dicht tegen zijn allerheiligst Hart houdend zei Hij met tedere en medelijdende stem:

“Mijn dochter, na zo lang naar je toegekomen te zijn, zou je zelf begrepen moeten hebben wat de reden was van mijn wegblijven – zij het dan niet uitwendig verborgen maar binnenin je”.

Toen vervolgde Hij zuchtend:

“Ach, het is de tweede algemene verwarring die de naties aan 't voorbereiden zijn en Ik wil gevestigd blijven in jou en a.h.w. op de

uitkijk om te zien wat zij aan het doen zijn.

Ik heb alles gedaan om hen te weerhouden. Ik heb hun licht, genade geschonken. Ik riep je op een bijzondere wijze de laatste maanden, om je meer te laten lijden, zodat mijn Gerechtigheid, die in jou een weg vond en nog een voldoening in je pijnen, licht en genade meer vrijuit liet neerkomen in hun brein om hen af te houden van deze tweede oorlog.

Maar alles is vergeefs geweest. Hoe meer zij zich verenigden hoe meer tweedracht, haat en ongerechtigheid werd aangewakkerd. Dat gaat zo ver dat zij de verdrukten dwingen de wapens op te nemen om zich te verdedigen.

En als het gaat over het verdedigen van de onderdrukten en gerechtigheid, ook de natuurlijke, moet Ik meewerken. Te meer daar de naties die lijken te overwinnen, succes hadden op basis van de meest verraderlijke ongerechtigheid.

Zij zouden dit zelf hebben moeten begrijpen en zachtmoediger moeten zijn ten opzichte van de onderdrukten. Zij zijn integendeel onverbiddelijker en willen niet alleen hun vernedering maar ook hun vernietiging. Wat een verraad! Wat een meer dan duivels verraad!

Zij worden niet eens verzadigd door bloed. Hoeveel arme mensen zullen omkomen. Het doet me verdriet, maar de aarde wil gezuiverd worden – meer steden zullen vernietigd worden.

Ook zal Ik veel levens eisen door de geselingen die Ik vanuit de Hemel zal zenden. En terwijl dit gebeurt wil Ik in jou blijven, op mijn post en op de uitkijk”.

En Hij leek zich meer binnenin mij te verbergen. Ik voelde me ondergaan in een zee van bitterheid vanwege dit spreken van Jezus.

Nadien voelde ik me omgeven door **mensen die baden en door mijn hemelse Mama** die haar hand uitstreckte in mijn binnenste, één arm van Jezus greep en die naar buiten trok met de woorden:

“Mijn zoon, kom te midden van de mensen – Zie je niet hoe zij op

het punt staan zich te storten in een zee van stormen zodat het hun een zee van bloed zal kosten?”

Maar hoe Ze ook aan Hem trok, Jezus wilde er niet uit komen.

En Zij wendde zich tot mij:

“Bid heel intens tot Hem, dat de dingen gemilderd mogen worden”. Dus begon ik te bidden en nu toonde Hij me verschillende mensenrassen die samen kwamen – sommigen klaar om oorlog te voeren en sommigen die zich voorbereidden.

Mij vastklemmend aan mijn Jezus zei ik:

“Kalmere, mijn Liefde, kalmere – ziet U niet hoeveel verwarring er onder de mensen is – hoeveel opwinding? Als dit de voorbereiding is, wat zal het zijn als het in actie komt?”

En Jezus: “Ach, mijn dochter, zij zijn zelf degenen die dit willen. Het verraad van de mens zal tot excessen leiden en ieder van hen wil de ander in de afgrond trekken. De eenheid van de verschillende rassen zal later echter dienen tot mijn Glorie”.

15-10 - 24 januari 1923 - De Goddelijke Wil in de Hemel is deze van de Allerheiligste Ongeschapen Drie-eenheid (Vader, Zoon en Heilige Geest). Zij heeft op aarde een andere Drie-eenheid gevormd, eveneens bewoond door de Goddelijke Wil. Zij bestaat uit de Zoon, de Moeder en de Bruid. Met uitzondering van de Maagd Maria was geen enkele mens eerder in de Goddelijke Wil binnengetreden

Ik bracht al deze dagen door in een zee van bitterheid, omdat de gezegende Jezus mij zeer dikwijls beroofde van zijn lieflijke aanwezigheid. En als Hij zich liet zien, zie ik Hem in mijn binnenste, overweldigd door een zee waarvan de golven boven Hem uitrijzen bezig Hem onder te dompelen.

En om niet te worden ondergedompeld en te stikken, bewoog Jezus zijn arm, wierp de golf van Zich af en keek naar mij met ogen vol medelijden, vragend om mijn hulp en **Hij zei:**

“Mijn dochter, kijk hoe talrijk de zonden zijn zodat die Mij willen onderdompelen. Zie je de golven niet die ze Mij toezenden zodat Ik zou verdrinken als Ik mijn arm niet bewoog?

Wat een droevige tijden die zo’n droevige gevolgen zullen hebben!”

En terwijl Hij dit zei, verborg Hij zich meer in mijn binnenste.

Wat een pijn om Jezus in deze toestand te zien.

Dit zijn pijnen die de ziel teisteren en haar in stukken scheuren.

Oh, wat een martelaarschap om de lieve Jezus wat verlichting te schenken.

Vanmorgen leek het of mijn lieve Jezus niet meer verder kon.

Hij maakte gebruik van zijn Macht en Hij kwam uit die zee vol met al die wapens, geschikt om te verwonden en zelfs te doden. Louter het zien ervan joeg reeds schrik aan.

Met zijn Hoofd op mijn borst zo gekweld en bleek,
maar mooi en van een verrukkelijke Schoonheid, **zei Hij**:

“Mijn geliefde dochter, Ik kon niet meer.

Gerechtigheid moet zijn verloop krijgen, maar ook mijn Liefde wil zich uitstorten en haar weg vervolgen.

Daarom ben Ik uit die verschrikkelijke zee gekomen die de zonden van de mensen rondom Mij vormen.

Ik wil ruimte te geven aan mijn Liefde, bij de kleine dochter van mijn Wil komen en Mij in haar uitstorten. Ook jij kon niet meer.

In die afschuwelijke zee hoorde Ik de reutel van je doodsstrijd omdat Ik je ontbrak. Alsof Ik iedereen wegduwde, ben Ik naar je toe gerend om Mij zelf uit te storten en om jou je te laten uitstorten uit liefde voor Mij, om terug het leven te schenken.”

Terwijl Hij dit zei, drukte Hij me innig tegen Zich aan en kuste me.

Hij legde zijn hand op mijn keel, bijna om me te bevrijden van de pijn die Hij zelf me een paar dagen geleden had bezorgd. Toen had Hij de zenuwen op de plaats van mijn hart die contact hebben met mijn keel, fel onder handen genomen en ik was bijna gestikt.

Mijn Jezus was één en al Liefde en wilde dat ik Hem de kussen, de liefkozingen, de omhelzingen die Hij me gaf, teruggaf.

Hierna begreep ik dat Hij verlangde dat ik binnen ging in de onmetelijke zee van zijn Wil om de zee van de zonden van de mensen uit de weg te gaan

Ik klemde me vaster aan Hem en ik zei:

“Mijn geliefde Jezus, samen met U wil ik al de daden volgen die uw Mensheid deed in de Goddelijke Wil. Waar U ook kwam, wil ik ook zijn, zodat U in al uw Daden de mijne zal aantreffen.

In de Opperste Wil, ging uw Intellect in al de intelligenties van de mensen *om de hemelse Vader glorie, eer en eerherstel te geven op een goddelijke wijze*:

- *voor elke gedachte van de mens en*
- *om elk van hun gedachten te verzegelen met het Licht en de Genade van uw Wil.*

Zo wil ik ook doorheen elke gedachte gaan, van de eerste tot de laatste zoals die in menselijke breinen zullen binnenkomen om te herhalen wat door U gedaan werd.

Nog meer, ik wil mij verenigen

- met de daden van onze hemelse Mama,

die nooit achterbleef maar altijd samen met U voortsnelde, en

- met de daden van uw heiligen”.

Bij deze laatste woorden keek Jezus naar mij en **zeer teder zei Hij**:

“Mijn dochter, in mijn eeuwige Wil

zal je al mijn Daden vinden en ook die van mijn Mama die al de daden van de mensen omhulde als met een mantel, van de eerste tot de laatste die zal bestaan.

Deze mantel bestaat a.h.w. uit twee delen:

- *één deel steeg op naar de hemel om mijn Vader met de Goddelijke Wil alles te geven wat de mensen Hem verschuldigd zijn: liefde, glorie, eerherstel en voldoening.*
- *Het andere deel blijft achter als verdediging en hulp voor de mensen.*

Niemand anders is mijn Goddelijke Wil binnengegaan om alles te

doen wat mijn Mensheid deed.

Mijn heiligen hebben mijn Wil gedaan.

Maar zijn er niet binnen gegaan

- om alles te doen wat mijn Wil doet,
- om alle daden te nemen als in een oogwenk, van de eerste tot de laatste mens en om te handelen, toe te zien en te vergoddelijken.

Door mijn Wil te doen, komt men zover om alles te doen wat mijn eeuwige Wil bevat. Deze daalt eerder af in de mens als iets beperkts, zoveel als de mens ervan kan bevatten.

Alleen wie er binnengaat breidt zich uit en verspreidt zich als zonlicht in de eeuwige vluchten van mijn Wil. En als hij mijn daden en deze van mijn Mama aantreft, voegt hij de zijne eraan toe.

Kijk binnen in mijn Wil:

- zijn er misschien andere daden van de mens binnenin de Mijne vermenigvuldigd, die de laatste daad bereiken die op deze aarde gesteld moet worden? Kijk goed – je zal er geen vinden.

Dit betekent dat er geen mens is binnengegaan.

De deuren van mijn eeuwige Wil zullen alleen geopend worden voor mijn kleine dochter.

Zo zal zij haar daden met de Mijne verenigen en met deze van mijn Mama en al onze daden drievoudig te maken, voor de verheven Majesteit en voor het heil van de mensen.

Welnu, omdat Ik de deuren heb geopend kunnen anderen binnengaan op voorwaarde dat zij zich beschikbaar stellen voor zulk een groot goed”.

Toen ging ik verder rond in zijn Wil samen met Jezus om te doen wat door Hem werd gedaan.

We keken samen naar de aarde: hoeveel vreselijke dingen waren er te zien en hoe bleven de voorbereidingen voor de oorlog doorgaan, het was afgrijselijk!

Bevend over mijn hele wezen bevond ik me binnen mezelf.

Even nadien kwam Hij terug.

En Hij sprak verder over zijn allerheiligste Wil: “Mijn dochter,

mijn Wil in de Hemel bevat de Vader, de Zoon en de H. Geest.

Eén is de Wil van de drie goddelijke Personen.

Zelfs ofschoon Zij onderling onderscheiden zijn, is hun Wil één. En omdat het de enige Wil is die binnenin Ons handelt, vormt Deze al ons geluk. Wij zijn gelijk in Liefde, in Macht, in Schoonheid enz.

Maar als er in plaats van één Wil drie Willen zouden zijn, zouden Wij niet gelukkig kunnen zijn en evenmin zouden Wij anderen gelukkig kunnen maken. We zouden ongelijk zijn qua Macht, Wijsheid, Heiligheid enz.

Dus onze éne Wil die binnenin Ons handelt, is onze hele rijkdom waaruit zo vele zeeën van geluk voortkomen dat niemand tot op de bodem kan geraken.

Omdat Wij **het grote goed zien van één handeling in drie onderscheiden Personen**, wil onze Wil op aarde alleen handelen als drie onderscheiden personen.

En dit zijn **de Moeder, de Zoon en de bruid**.

Doorheen hen wil Hij meer zeeën van geluk voortbrengen die onmetelijk veel Goeds zullen schenken aan alle pelgrim-zielen”.

Zeer verbaasd zei Ik:

“Mijn Liefde, wie zullen die gelukkige Moeder, deze Zoon en deze bruid zijn die de Drie-eenheid op aarde zullen verbergen en waarin uw Wil één zal zijn?

En Jezus: “Wat? Heb je het niet begrepen?

Twee van hen zijn al op hun ereplaats: mijn goddelijke Mama en Ik, het eeuwig Woord, Zoon van de hemelse Vader, en Zoon van de hemelse Moeder omdat Ik door mens te worden in haar Schoot haar eigen Zoon werd.

De bruid is de kleine dochter van mijn Wil.

Ik in het midden, mijn Moeder rechts van Mij en de bruid links.

Als mijn Wil handelt in Mij, echoot die naar rechts en naar links en vormt één enkele Wil. Daarom heb Ik zoveel Genaden in jou gestort.

Ik opende de deuren van mijn Wil en Ik openbaarde je de geheimen, de wonderen die mijn Wil bevat: om vele wegen te openen, zodat je kan bereikt worden door de echo van mijn Wil.

En als je je eigen wil verliest, zal je enkel met mijn Wil leven.

Ben je niet gelukkig?”

En Ik: “Dank U, o Jezus!

En ik vraag U, laat het zo zijn dat ik uw Wil mag volgen”.

**15-11 - 3 februari 1923 - Jezus en Luisa sterven in de
gruwelijke zee van de zonden van de mensen.
Aankondiging van de Tweede Wereldoorlog.**

Ik ervaarde hoe ik het leven miste in mij omdat ik mijn lieve Jezus miste. En als Hij beweegt in mijn binnenste, toont Hij zich binnenin die afschuwelijke zee van de zonden van de mensen.

Toen ik het niet meer kon verdragen, klaagde ik zeer erg en Hij, a.h.w. in beweging gebracht door mijn klagen, kwam uit die zee, omhelsde me en Hij zei:

“Mijn dochter, wat is er aan de hand?

Ik hoorde je klagen, het heigen van je doodsangst en Ik liet alles in de steek om je te komen helpen en je te steunen.

Mijn dochter, geduld. Wij zijn twee arme stervenden – jij en Ik – voor het heil van de mensheid.

Maar terwijl wij sterven, steunt de Liefde ons

- om ons niet te laten sterven,

- om hulp te geven aan de arme mensheid die a.h.w. ligt te sterven in de zee van haar vele zonden”.

En terwijl Hij dit zei, leek het of de golven van die zee ons beiden zouden verzwelgen. Wie kan zeggen hoe wij leden?

En omdat wij in die golven oorlogsvoorbereidingen konden zien,

zei ik Hem:

“Mijn Leven, wie weet hoelang deze tweede oorlog zal duren?

Als de eerste al zo lang duurde, wat zal er de tweede keer

gebeuren, daar de verwarring groter lijkt”?

En Jezus, zeer bedrukt, zei:

“Inderdaad zal die groter zijn maar die zal niet te lang duren omdat Ik er de hand in zal hebben.

En de gesel van de Hemel zal die van de aarde dempen.

Daarom, laat ons bidden en *jij – ga nooit uit mijn Wil*”.

15-12 - 13 Februari, 1923 - De effecten van trouw en aandacht
--

Ik voelde me zeer bedrukt. Mijn lieve Jezus liet zich maar eventjes zien. **En Hij zei:**

“Mijn dochter, heb moed, wees trouw en heb aandacht voor Mij. Trouw en aandacht brengen dezelfde soort stemming te weeg brengt in de ziel en vormt één enkele stemming.

Zij geven een volmaakte vrede. Deze vrede maakt haar tot heerser zodat zij kan doen hetgeen ze wil en bereikt wat ze verlangt.

Met iemand die in mijn Wil leeft gaat het net zoals met **de zon:**

- deze verandert nooit,

- zijn daad is één: licht en warmte uitdragen vanuit zijn sfeer.

Zij doet niet vandaag dit en morgen iets anders.

Zij is altijd trouw en doet constant hetzelfde.

De daad is één. Maar als deze daad afdaald en het oppervlak van de aarde raakt, hoe veel verschillende handelingen voltrekken zich dan! Die zijn bijna niet te tellen.

Als zij een bloem halfopen vindt, opent ij haar met de kus van haar licht en met haar warmte. En zij geeft haar kleur en geur.

Als zij een onrijpe vrucht vindt, doet zij haar rijpen en maakt haar zoet.

Als zij velden aantreft die groen zijn, maakt zij hen goudgeel.

Als zij lucht aantreft die vervuild is, zuivert zij deze met de kus van haar licht.

Kortom, aan alle dingen geeft zij wat zij nodig hebben voor hun

bestaan op deze aarde en om in staat te zijn om van nut te zijn voor datgene waarvoor zij bestemd zijn door God.

Dus door haar trouw en door altijd hetzelfde te doen, vervult de zon de Goddelijke Wil voor alle geschapen dingen.

Oh, als de zon niet constant was in het zenden van licht, hoeveel schommelingen, hoeveel wanorde zou er op aarde zijn!
En de mens zou geen enkele berekening kunnen maken, niet voor de velden, niet voor planten.

Hij zou zeggen: Als de zon me geen licht en warmte zendt, weet ik niet wanneer ik word verondersteld te oogsten en wanneer de vruchten rijp zullen zijn.

Hetzelfde gebeurt met de ziel die trouw is en aandachtig.
In mijn Wil is haar daad één, maar de effecten zijn ontelbaar.
Anderzijds, als zij niet stabiel is en niet aandachtig is, kan zij en Ik geen enkele planning maken en niet rekenen op het goede dat zij kan te weeg brengen”.

15-13 - 16 februari 1923 - Luisa moet handelen in de Goddelijke Wil, haar daden verenigen met deze van Jezus en Maria. Jezus realiseerde alles in de Goddelijke Wil. Het Kruis van Jezus. Hij wil zijn Godheid in mensen inbrengen om van hen een tweede Zelf te maken.

Ik deed mijn gebruikelijke aanbedding voor de Gekruisigde Jezus en ik gaf mijzelf geheel over in zijn beminnelijke Wil.

Terwijl ik dit deed, voelde ik mijn geliefde Jezus in mijn binnenste bewegen en **Hij zei me:**

"Mijn dochter, haast je, haast je, snel, haast je

- volg jouw ronde in mijn Wil,
- volg alles wat mijn Mensheid in de Allerhoogste Wil deed zodat je jouw handelingen
- met de Mijne en
- met deze van mijn Moeder kunt verenigen.

Het is bepaald dat als niet één mens in de Eeuwige Wil binnengaat
- om al onze Handelingen te verdrievoudigen,
deze Allerhoogste Wil niet zal neerdalen op aarde
- om zijn Leven in de menselijke generaties uit te voeren.

Om Zichzelf bekend te maken, wil Hij de optocht van de verdrievoudigde Handelingen. Daarom, haast je!"

Jezus zweeg en ik voelde mij als geworpen in de heilige Eeuwige Wil. Ik kon echter niet zeggen wat ik aan het doen was. Ik kan alleen maar zeggen dat ik alle Handelingen van Jezus vond en de mijne erin plaatste.

Toen sprak Hij verder en zei:

"Mijn dochter, mijn Wil zal zovele dingen bekendmaken, die mijn Mensheid in de Goddelijke Wil deed.

Om de volmaakte en volledige Verlossing te bewerken, moest mijn Mensheid in de sfeer van de Eeuwigheid handelen. Hier is een Eeuwige Wil noodzakelijk.

Als mijn menselijke wil geen Eeuwige Wil bij zich had,
- dan waren al mijn Handelingen beperkt en eindig.
Maar met Hem zijn ze eindeloos en oneindig.

De Goddelijke Wil bezorgde mijn Mensheid al deze pijnen en kruisen. Hij ging zover dat Hij Mij over de gehele menselijke familie legde: van de eerste tot de laatste mens.

Ik nam alle soorten pijnen in Mij op,
Elke mens maakte deel uit van mijn Kruis.

Mijn Kruis was

- *zo lang* als alle eeuwen zijn en zullen zijn, en
- *zo breed* als de menselijke generaties zijn en zullen zijn.

Het was niet enkel het kleine kruis van Golgotha, waarop de Joden Mij kruisigden. Dat was niets anders dan een schaduw van het lange Kruis waarop de Allerhoogste Wil Mij gekruisigd hield.

Zo vormde elke mens de lengte en de breedte van het Kruis.

Terwijl zij het vormden, bleven zij geënt in datzelfde Kruis.
De Goddelijke Wil, die Mij erop legde en Mij kruisigde,
maakte het Kruis

- niet alleen van Mij,
- maar van allen die dat Kruis vormden.

Ik had dus de sfeer van de Eeuwigheid nodig om dit Kruis te kunnen plaatsen. De aardse ruimte was onvoldoende om Het te bevatten.

Oh! Hoezeer zullen de mensen Mij beminnen,
wanneer zij vernemen:

- wat mijn Mensheid in de Goddelijke Wil deed en
- wat Hij Mij heeft laten lijden uit Liefde voor hen.

Mijn Kruis was niet van hout. Neen, het was gemaakt van zielen.
Ik voelde hen kloppen in het Kruis waarop de Goddelijke Wil Mij legde. En Hij liet geen van hen aan Mij ontsnappen.

Hij gaf elk van hen, ieder een plaats.

En om allen een plaats te geven, rekte Hij Mij uit

- op zo'n schrijnende manier, en
- met zo gruwelijke pijnen,
dat Ik de pijnen van mijn Passie klein kon noemen,
en een verlichting.

Daarom, haast u, opdat Mijn Wil alles bekend zal maken
wat deze Eeuwige Wil in mijn Mensheid gedaan heeft.
Deze kennis zal zoveel liefde opwekken, dat de zielen zullen
toegeven en Hem in hun midden zullen laten regeren

Terwijl Hij dit zei, toonde Hij zoveel tederheid en zoveel liefde,
dat ik verbaasd tot Hem zei:

'Mijn Liefde, waarom toont U zoveel Liefde wanneer U over uw Wil
spreekt - zodanig dat U vanwege uw zo vurige Liefde een andere
Uzelf uit Uzelf lijkt te willen vrijlaten.

Wanneer U over iets anders spreekt, is deze overmatige Liefde niet
te zien in U.'

Hij zei: 'Mijn dochter, wil je weten waarom?

Wanneer Ik over Mijn Wil spreek om Hem aan een mens bekend te

maken, dan wil Ik mijn eigen Godheid in Hem inleggen, een andere Mijzelf.

Bijgevolg treedt mijn gehele Liefde in actie om dit te doen.

En Ik bemin hem zoals Ik Mijzelf bemin.

Daarom merk je op dat terwijl Ik over mijn Wil spreek, mijn Liefde over haar grenzen heen lijkt te stromen om de Woning van mijn Wil te vormen in het hart van de mens.

Anderzijds, als Ik over iets anders spreek, dan leg Ik mijn Deugden in hem. En naargelang de deugden die Ik in hem blijf vormen, bemin ik hem als Schepper,

- nu als Vader, dan als Verlosser,
- nu als Leraar, dan als Dokter, enz.

Daarom is er niet diezelfde uitbundige Liefde

- als wanneer Ik 'een ander Ik' wil vormen."

15-14 - 22 februari 1923 – De angst van Luisa. Degene die een hogere plaats moet innemen, moet onder allen staan.

Ik was erg van streek bij de gedachte dat mijn toestand een voortdurend uiterlijk vertoon was. Wat een donderslag bij heldere hemel is dit voor mij. Het roept storm bij me op en plaatst me lager dan de slechten en zelf de verdoemden.

Een ziel meer ontaard dan ik heeft op aarde nooit bestaan. Maar wat me het meest pijn doet, is dat ik niet in staat ben uit deze toestand te geraken want ik zou mijn zonde biechten en al kost het me mijn leven, ik zou het nooit meer doen.

Jezus die zo goed is, zou deze ziel in zijn oneindige barmhartigheid vergeven, ik de slechtste van allen.

Nadat ik door één van deze stormen was gegaan liet mijn altijd lieve Jezus zich zien en ik zei: "Mijn geliefde Jezus, wat een lelijke gedachte is dit.

O, a.u.b., laat uiterlijk vertoon zich niet in mij voordoen. Zend me

liever de dood in, maar laat me U niet beledigen met de zeer lelijke ondeugd, het uiterlijk vertoon.

Het terroriseert me, het kraakt me, het vernietigt me, het trekt me weg uit uw lieve armen en legt me onder de voeten van allen, zelfs van de verdoemden.

Mijn Jezus, U zegt dat U me zeer veel bemint en dan staat U toe dat mijn ziel weggesleurd wordt van U.

Hoe kan uw Hart zulke een pijn van mij verdragen.

En Jezus: “Mijn dochter, wees moedig, verlies de moed niet. Iemand die boven allen uit moet gaan, moet zakken tot op de diepste bodem, nog lager dan iedereen.

Van mijn Moeder, Koningin van allen, wordt gezegd dat Zij de nederigste van allen was, omdat Zij boven iedereen moest staan.

Maar om de nederigste van allen te zijn, moest zij beneden iedereen afdalen tot op de bodem.

En mijn Mama met de kennis die Zij had van haar God en Schepper en van wie Zij een schepsel was, vernederde zich zo diep dat Wij Haar zo hoog optilden, dat niemand Haar ooit kon evenaren.

Hetzelfde geldt voor jou: om de kleine dochter van mijn Wil de eerste plaats te geven in mijn Wil, vooraleer haar op te tillen boven allen uit, laat Ik haar afdalen tot op de diepste bodem, lager dan wie dan ook. En hoe meer zij afdaalt, hoe meer Ik haar verhef en haar laat opnemen in de Goddelijke Wil.

Oh, hoe verrukt ben Ik, als Ik iemand zie die boven allen is en beneden iedereen.

Ik haast me – Ik vlieg om je in mijn armen te nemen en Ik verwijd je grenzen binnen mijn Wil.

Daarom sta Ik alles toe voor je heil en ook om mijn meest verheven plannen met jou te vervolmaken.

Ik wil echter niet dat je je tijd verspilt door erover na te denken.

Als Ik je in mijn armen neem, zet dan onmiddellijk alles opzij en volg mijn Wil”.

15-15 - 12 maart 1923 – Het missen van Jezus veroorzaakt een dodelijke pijn bij Luisa. Het doel van dit gemis. Deze ontbering is vergelijkbaar met die van Jezus toen Hij zich gescheiden en verlaten voelde door de Godheid.

Ik had het gevoel dat ik stierf van de pijn vanwege het missen van mijn lieve Jezus. Als Hij al komt, is het als een flits die ontsnapt.

Ik kon niet meer verder.

Hij kwam uit mijn binnenste, omdat Hij medelijden had met mij.

Zodra ik Hem zag, zei ik Hem:

Mijn liefste, wat een pijn! Zonder U voel ik me sterven, maar sterven zonder te sterven, dat is de ergste dood.

Ik weet niet hoe de goedheid van uw Hart het kan verdragen om mij in een toestand van voortdurende dood te zien, enkel omwille van U.'

En Jezus: "Mijn dochter, moed, verlies de moed niet.

Je bent niet de enige die deze Pijn lijdt.

Ik heb er ook onder geleden, evenals mijn lieve Mama oh, hoeveel meer dan jij!

Hoe vaak bleef Ik alleen in mijn kreunende Mensheid,

- hoewel zij onafscheidelijk was van de Godheid,

om boete te doen, om pijnen te lijden!

Aangezien deze de Godheid niet konden raken,

- bleef Hij als van Mij gescheiden.

Oh! Hoe voelde Ik dit gemis! Het was echter noodzakelijk.

Je moeten weten dat toen de Godheid het Scheppingswerk

volbracht, Hij ook alle Glorie, alle Goeds en Geluk schiep,

die elke mens zou ontvangen,

- niet alleen in dit leven,

- maar ook in het hemelse Vaderland.

Het gehele deel dat bestemd was voor de zielen die verloren waren

- bleef opgeschort,

omdat er niemand was aan wie het kon gegeven worden.

Om alles te voltooien en alles in Mijzelf op te nemen,
bood Ik daarom Mijzelf aan om het gemis te lijden
- dat de verdoemden in de hel lijden.

Oh! Hoeveel heeft deze pijn Mij gekost!
Het kostte Mij pijnen van de hel en een meedogenloze dood.
Maar het was noodzakelijk.

Ik moest alles in Mijzelf opnemen
- alles wat uit Ons voortkwam in de Schepping,
- alle Glorie, alle Goeds en Geluk.
Ik moest alle pijnen en elk gemis van mijn Godheid
in Mezelf opnemen,
om ze uit Mij te laten komen en opnieuw werkzaam te maken
- voor allen die ervan wilden genieten,.

Welnu, Ik heb al het Goede van het gehele Scheppingswerk
in Mijzelf opgenomen.
Ik ben Hoofd van waaruit elk Goed op alle generaties neerdaalt.
En Ik blijf zoeken naar zielen die op Mij gelijken in pijnen en in
werken, om hen te laten delen in de grote Glorie en het Geluk
dat mijn Mensheid bevat.

Niet alle zielen willen er echter van genieten.
En niet allen zijn leeg van zichzelf en van de dingen hier beneden.

Daarom blijf Ik zoeken naar zielen aan wie Ik Mij bekend kan maken
en Mij dan terugtrekken. Ik vorm dan deze pijn van Mij te missen
in deze leegtes van zichzelf en van hun verworven kennis van Mij.

De ziel kan deze Glorie van mijn Mensheid die anderen verwerpen,
in zichzelf opnemen, dankzij haar lijden door Mij te missen.

Was Ik niet bijna altijd bij jou geweest,
dan had jij Mij niet gekend en had je Mij niet bemind.
Je zou dan deze pijn van Mij te missen, niet voelen,
noch zou dit gemis deze pijn in jou kunnen teweegbrengen.
Het zaad en het voedsel van deze pijn zouden in jou ontbreken.

O! Hoeveel zielen zijn zonder Mij en misschien zijn ze zelfs dood.

Zij treuren als zij verstoken blijven van een klein pleziertje,
- van elke kleinigheid dan ook.
Zij hebben echter geen pijn, en zelfs geen gedachte,
als Ik hen ontbreek.

Deze pijn zou jou dus moeten troosten.

Omdat zij je het bewijs brengt

- dat Ik bij jou gekomen ben,
- dat je Mij hebt gekend, en
- dat uw Jezus in jou de glorie, het goede en het geluk wil leggen die anderen verwerpen."

15-16 - 18 maart 1923 - Door je menselijke wil te verliezen in ruil voor de Goddelijke Wil, bouw je een onverbreekelijke band met God op. De mens heeft alles verloren door zijn eigen wil te doen.

Ik gaf mezelf totaal over aan de zeer heilige Wil van mijn lieve Jezus, zelfs ofschoon ik ervaarde dat ik zonder Hem was.
en het was alsof mijn hart werd doorboord.

Ik dacht bij mezelf:

"Waarom sprak Hij me zoveel over zijn eeuwige Wil als Hij me nu verlaten heeft?" Liever gezegd, zijn Woorden zijn doorboringen in mijn hart dat in flarden wordt gescheurd. Ik berust er evenwel in. En ik kus die doorboringen die me kwetsen en de hand die mij doorboort. Toch ervaar ik levendig dat alles voorbij is voor mij.

Terwijl ik hierover nadacht, bewoog mijn lieve Jezus in mijn binnenste en met zijn armen om mijn hals, **zei Hij:**

"Mijn dochter, mijn dochter, wees niet bang, tussen jou en Mij is niets voorbij. Jouw Jezus is altijd jouw Jezus voor jou.

Het sterkste wat de ziel aan Mij bindt is het oplossen van haar wil in de Mijne. Hoe kan Ik jou verlaten!

En bovendien, als Ik zo veel tot jou heb gesproken over mijn Wil, dan zijn dat zo vele banden van niet te verbreken eenheid die Ik tussen jou en Mij heb aangebracht.

Sprekend tot jou, verbond mijn eeuwige Wil jouw kleine wil met de

banden van mijn eeuwige Wil voor ieder Woord dat Ik tot je gesproken heb.

Bovendien moet je weten dat toen Ik de mens schiep, onze eerste verheven Wil was, dat hij zou leven in onze Goddelijke Wil.

En omdat hij ging leven in onze Wil, moest hij nemen wat het Onze is om op onze kosten te leven en onze Wil vergoeden met net zoveel goddelijke daden als de vele menselijke daden die hij wilde doen in onze Wil.

Dit, om hem te verrijken met al het Goede dat onze Wil bevat.

Maar de mens wilde leven in zijn eigen wil, voor eigen rekening, en daarom verbande hij zichzelf uit zijn Vaderland en verloor al deze goede dingen.

Dus bleven mijn goede dingen zonder erfgenamen.

Zij waren ontelbaar en niemand bezat die.

Daarom kwam mijn Mensheid al deze goede dingen in bezit nemen door elk moment te leven in deze eeuwige Wil.

Zij wilde altijd leven op zijn kosten leven, geboren worden, opgroeien, lijden, werken en sterven in de eeuwige kus van de verheven Wil. En omdat Ik erin bleef leven werd Mij het bezit geschonken van de vele niet benutte goede dingen die de ondankbare mens had veronachtzaamd.

Welnu, mijn dochter, mijn oneindige Wijsheid heeft zoveel tot jou gesproken over mijn Goddelijke Wil. Dat was niet enkel om je een nieuwtje te vertellen, nee, nee. Het was om je het leven in mijn Wil en het goede dat Hij bevat bekend te maken.

En terwijl je in Hem je weg vervolgt, neem je Hem in bezit.

Mijn Mensheid deed alles. Het nam bezit van alles, niet alleen voor Mijzelf maar om de deuren te openen naar mijn andere broeders. Ik heb zoveel eeuwen gewacht, vele generaties zijn voorbijgegaan en Ik wacht nog steeds

Maar de mens moet naar Mij terugkeren op de vleugels van mijn Wil, waar zij vandaan kwam.

Daarom word jij als eerste verwelkomd.
En laat mijn Woorden een aansporing voor je zijn om Hem in bezit te nemen. En laat hen ook als kettingen zijn die je zo stevig vastbinden dat je nooit mijn Wil verlaat”.

15-17 - 23 maart 1923 - De hemelse Moeder is de ware Koningin van Smarten omdat zij alle Pijnen van Jezus heeft meegeleden. Het Goddelijke Fiat woonde volledig in haar.

Ik dacht aan de Smarten van mijn Hemelse Mama.
Mijn beminnelijke Jezus bewoog zich in mijn innerlijk en **Hij zei me:**

"Mijn dochter, Ik was de eerste Koning van Smarten.
Omdat Ik Mens en God ben, moest Ik alles in Mijzelf centraliseren
- om heerschappij te hebben over alles, zelfs over alle verdriet.

De smarten van mijn Mama waren enkel een echo van de Mijne,
- die, weerspiegeld in haar,
haar deed delen in al mijn smarten.

Deze Pijnen
- doorboorden haar,
- vulden haar met zoveel bitterheid en pijn
dat zij zichzelf voelde sterven bij elke weerklank van mijn Smart.
Maar de Liefde ondersteunde haar en gaf haar nieuw leven.

Daarom,
- niet enkel als eerbetuiging,
- maar ook door het recht van de gerechtigheid,
is Zij de eerste Koningin van de immense Zee van Haar Smarten."

Terwijl Hij dit zei, leek ik mijn Mama bij Jezus te zien.
En alles wat Jezus bevatte,
- de smarten en de doorboringen van dat Allerheiligste Hart,
werden weerspiegeld in het Hart van de bedroefde Koningin.

Bij die reflecties, werden er vele zwaarden gevormd in het Hart van de doorboorde Mama.

Deze zwaarden werden gemarkeerd door een Fiat van Licht,
- waarin zij was omringd,
te midden van zoveel Fiats van het meest schitterende Licht
- die Haar zoveel Glorie gaven,
dat er geen woorden zijn om het uit te drukken.

Toen vervolgde Jezus: "Het waren niet de smarten,
- die mijn Mama tot Koningin maakten en
- die haar met zoveel glorie deden schijnen.

Het was mijn almachtig Fiat, dat
- in elke daad en elk verdriet met Haar was vervlochten, en
- Zichzelf tot Leven vormde van elk van haar smarten.

Mijn Fiat was de eerste die het zwaard vormde,
en Haar de intensiteit van pijn gaf die Het wou.
Mijn Fiat kon al de Pijn die het wou in dat doorboorde Hart leggen,
- doorboring op doorboring toevoegen, pijn op pijn,
zonder de minste weerstand.

Integendeel, Zij voelde zich vereerd dat Mijn Fiat Zichzelf tot Leven
vormde van zelfs maar één van haar hartslagen.

En mijn Fiat
- gaf haar volledige Glorie en
- maakte haar ware en wettige Koningin.
Wie zullen nu de zielen zijn in wie ik
- de weerklank van mijn Pijnen kan weerspiegelen?
- de weerklank van mijn Pijnen en van mijn Leven zelf?
Zij die mijn Fiat als leven zullen hebben.

Dit Fiat zal hen mijn reflecties laten absorberen.
En Ik zal edelmoedig zijn om met hen te delen
- wat mijn Wil in Mij bewerkt heeft.

Daarom, in mijn Wil wacht Ik op zielen, om hen
- de ware heerschappij te geven en
- de volledige glorie van elke handeling en pijn die ze mogen lijden,

Het werken en lijden buiten mijn Wil herken Ik niet.

Ik zou kunnen zeggen: 'Ik heb je niets te geven. Wat is de wil die je bezielde om dit te doen en te lijden? Haal je beloning uit die wil.

Vele keren zijn goed doen of lijden,
- als mijn Wil er niet in aanwezig is,
miserabele slavernijen die ontaarden in passies.

Alleen mijn Wil geeft ware heerschappij, ware deugden, ware glorie,
- om het menselijke in het Goddelijke te veranderen."

15-18 - 27 maart 1923 - Bid en breng eerherstel voor de vele misbruiken en heiligschennissen bij het Mij ontvangen in de heilige Eucharistie. De voorbereiding om Mij te ontvangen en de noodzakelijke ingesteldheid.

Na de Communie toonde mijn lieve Jezus zich aan mij. Zodra ik Hem zag, wierp ik mij aan zijn voeten om hen te kussen.

Hij zei mij: "Mijn dochter, kom in Mijn Armen en zelfs in Mijn Hart. Ik verberg Mij in de Eucharistie om geen angst te wekken. Dit sacrament dompelt Mij onder in de diepste afgrond van vernedering om de mens tot Mij te verheffen,
- zodat het één wordt met Mij,
- zodat mijn sacramentele Bloed door zijn aderen stroomt,
- zodat Ik het Leven word van elke hartslag, van elke gedachte en van geheel zijn wezen.

Mijn Liefde verteert Mij en wil dat de mens verteerd wordt in haar Vlammen, zodat hij herboren wordt als een ander Ik.

Ik wilde Mij verbergen in de Eucharistie
- om in de mens binnen te gaan,
- om deze transformatie te laten gebeuren,
- zodat deze transformatie plaatsvindt.

Er zijn echter passende gesteldheden van de ziel nodig. Toen Ik de Eucharistie instelde, voorzag mijn Liefde, die tot het uiterste ging, in:
- Genaden, Weldaden, Gunsten en Licht,
om de mens waardig te maken om Mij te ontvangen.

Ik kan zeggen dat mijn Liefde voor de mens Weldaden heeft voorzien
die zelfs de Weldaden van de Schepping overtreffen.

Ik wilde de mens de nodige genaden schenken zodat hij
- Mij waardig zou kunnen ontvangen en
- overvloedig zou kunnen genieten van de vruchten van dit sacrament.

Maar om deze genaden te kunnen ontvangen, moet hij:

- zichzelf leegmaken,
- de zonde haten en
- het verlangen hebben om Mij te ontvangen.

Mijn gaven dalen niet neer in het vuil of de modder.
Als de ziel niet de juiste gesteltenis heeft om Mij te ontvangen,
vind Ik in haar geen lege ruimte om Mijn Leven in te leggen.
Het is alsof Ik voor haar gestorven ben en zij voor Mij.
Ik brand, maar zij voelt Mijn Vlammen niet.
Ik ben Licht, maar zij blijft blind.

Helaas, wat een pijn vind Ik in mijn sacramentele Leven!
Een groot aantal zielen mist de vereiste gesteltenis.
Zij halen geen enkel voordeel uit dit sacrament.
Uiteindelijk maken zij Mij misselijk.

Als zij erin volharden om Mij op deze manier ontvangen,
heeft dat tot gevolg:

- voor Mij, een voortzetting van de Calvarieberg en
- voor hen, de eeuwige verdoemenis.

Als het niet de Liefde is die hen ertoe aanzet Mij te ontvangen,
is dat:

- nog een belediging die Mij treft en
- nog een zonde op hun geweten.

Bid en doe boete voor de vele misbruiken en heiligschennissen
die met dit Sacrament zijn begaan.

15-19 - 2 april 1923 - Telkens wanneer de ziel handelt in de Goddelijke Wil, worden nieuwe zaden van Kennis, Genade, Heiligheid en Heerlijkheid in haar gezaaid: zaden van Opstanding.

In mijn gebruikelijke toestand toonde mijn altijd lieve Jezus zich zo lieflijk en majestueus, alsof Hij gehuld was in een net van Licht:
- Licht dat Hij liet komen uit zijn ogen, Licht vanuit zijn mond en
- bij ieder woord, hartslag, beweging en stap van Hem.

Kortom, zijn Mensheid was een Hemel van Licht.
En Jezus keek naar mij, verbond me met dit Licht en **Hij zei**:

“Mijn dochter, hoeveel Licht, hoeveel glorie had mijn Mensheid in mijn Verrijzenis, omdat Ik, gedurende de loop van mijn leven op deze aarde, niets anders deed dan de Goddelijke Wil insluiten in ieder van mijn daden, ademhalingen, blikken – in alles.

En terwijl Ik die binnenin Mij besloten hield, bereidde de Goddelijke Wil voor Mij glorie en Licht in mijn Verrijzenis.
En omdat Ik de onmetelijke zee van het Licht van de Goddelijke Wil binnenin Mij bevat, is het geen wonder, dat, als Ik kijk, spreek of beweeg er zoveel Licht naar buiten komt, als om Licht te kunnen geven aan allen. Daarom wil Ik je vastketenen en je overweldigen met dit Licht om in jou net zo veel verrijzeniszaad te zaaien als je daden doet in mijn Wil.

Alleen mijn Goddelijke Wil doet ziel en lichaam weer verrijzen ten glorie. Mijn Goddelijke Wil is:

- verrijzeniszaad voor genade,
- verrijzeniszaad voor de hoogste en volmaakte heiligheid,
- verrijzeniszaad voor glorie.

Dus als de ziel haar daden in mijn Goddelijke Wil stort, blijft zij verbonden met nieuw goddelijk Licht, omdat mijn Wil van nature Licht is. En wie erin leeft heeft het vermogen, gedachten, woorden en werken om te zetten in Licht”.

Nadien **zei ik tot mijn lieve Jezus**:

“Ik bid in uw Wil zodat mijn woord, erin vermenigvuldigd, een woord van gebed, lofprijzing, zegening, liefde, eerherstel mag zijn voor

ieder woord van iedere mens.

Ik zou willen dat mijn stem opstijgt tussen Hemel en aarde en alle menselijke stemmen in zich opneemt om die aan U terug te geven als eer en glorie, zoals U verlangt dat de mens van het woord gebruik maakt”.

Welnu, toen ik dit zei, bracht Jezus zijn mond dichtbij de mijne en nam Hij met zijn adem mijn adem op, mijn stem, mijn ademtocht in de Zijne.

En terwijl Hij deze a.h.w. op de weg van zijn Wil bracht, ging hij doorheen ieder menselijk woord en veranderde woorden en stemmen zoals ik had gezegd.

En terwijl hij er doorheen ging, steeg hij hoog op om de taak te volbrengen van al de mensenstemmen voor God, namens allen.

Ik stond verbaasd en in het besef dat Jezus niet zo dikwijls meer spreekt over zijn Wil zei ik: “Zeg me, mijn Liefde, waarom spreekt U niet meer zo dikwijls over uw Wil? Is het misschien omdat ik niet genoeg aandacht had voor uw lessen en niet trouw genoeg was om uw lessen in praktijk te brengen?”

En Jezus: “Mijn dochter, in mijn Wil is er een leegte van de menselijke werken in de Goddelijke. En deze leegte moet gevuld worden door iemand die leeft in mijn Wil.

Hoe meer aandacht je hebt voor het leven in mijn Wil en om Hem aan anderen bekend te maken, des te sneller zal deze leegte gevuld worden.

Als mijn Wil een menselijke wil aanwezig ziet binnenin zichzelf, alsof hij terugkeert naar de oorsprong waar hij vandaan kwam, zal Hij tevreden zijn en zien hoe al zijn verlangens voor de generaties van mensen vervuld worden.

Het doet er niet toe of het er weinig zijn of zelfs maar één, omdat mijn Wil met zijn kracht alles kan aanvullen, zelfs met slechts één, als Hij geen anderen vindt.

Maar het is altijd een menselijke wil die in de Mijne komt om alles te doen in vervanging van wat de anderen niet doen.

Dit is Mij zo aangenaam dat Ik de Hemel open
- en mijn Wil doe neerdalen
- en al het Goede bekend maak en de Wonderen die Hij bevat.

Iedere keer dat je terug binnenkomt in mijn Wil, zet je Mij aan om je nieuwe kennis over mijn Wil te geven en je meer wonderen te vertellen. Ik wil immers dat je het Goede kent dat je doet, zodat je Hem zal waarderen en je verlangt Hem te bezitten. En als Ik zie dat je van Hem houdt en Hem waardeert, geef Ik Hem in bezit.

Kennis is het oog van de ziel.

De ziel die niets weet, is als blind voor dat Goede en die Waarheid.

In mijn Wil zijn er geen blinde zielen.

Liever gezegd, iedere kennis geeft haar een wijdere kijk.

Ga daarom dikwijls binnen in mijn Wil, verwijd je grenzen in mijn Wil en als Ik dit zie, zal Ik terugkomen om je meer verrassende dingen te vertellen over mijn Wil”.

Welnu, terwijl Hij dit zei, gingen we samen even de aarde rond, maar oh, wat een schrik! Velen wilden mijn geliefde Jezus verwonden: sommigen met een mes en sommigen met een zwaard.

En onder hen waren bisschoppen, priesters, kloosterlingen, die Hem diep in het Hart verwonden, maar zo kwellend dat het angst aanjoeg. *Oh, wat leed Hij! Hij stortte zich in mijn armen om verdedigd te worden.* Ik drukte Hem tegen me aan en smeekte Hem mij te laten delen in zijn pijnen.

Hij stelde me tevreden door mijn hart te doorboren met zulk een hevigheid dat ik de hele dag een diepe wonde binnenin mij voelde. Jezus kwam verschillende keren terug om me te verwonden.

Welnu, de volgende morgen toen ik felle pijn voelde, kwam mijn lieve Jezus terug.

En Hij zei: “***Toon Mij je hart***”. En terwijl Hij keek, **zei Hij:** “Wil je dat Ik je genees om de pijn die je lijdt te verlichten?”

En ik: “Mijn hoogste Goed, waarom wilt U me genezen?
Ben ik niet waardig om voor U te lijden? Uw Hart is één Wonde en
het mijne, vergeleken met het Uwe oh, hoe gering is mijn lijden.
Als het U behaagt, geef me liever meer pijn”.

En Hij, me helemaal tegen zich aandrukkend, ging verder met mijn
hart te doorboren met meer pijn. Toen verliet Hij mij”.
Moge alles zijn voor zijn Glorie.

**15-20 - 9 april 1923 – Degene die in de Goddelijke Wil
handelt, neemt deel aan de Eerste Daad van God. Hij
handelt in alle mensen.**

Ik voelde me opgenomen in de Goddelijke Wil.

Ik zei tot mijn lieve Jezus:

“Ach, ik smeed U, laat me nooit uw Goddelijke Wil verlaten. Moge ik
altijd denken, spreken, werken en beminnen in uw lieve Wil”.

Terwijl ik dit zei voelde ik me omgeven door een zeer zuiver Licht en
toen zag ik mijn hoogste en enige Goed. Hij zei:

“Mijn geliefde dochter, Ik hou zoveel van deze daden in mijn Wil dat
de schaduw van mijn Licht de ziel omgeeft van zodra zij de
Goddelijke Wil binnengaat om te handelen, zodat mijn Daad en de
hare één zullen zijn.

Omdat Ik de oorspronkelijke Daad ben van de hele Schepping
zouden alle geschapen dingen verlamd geraken zonder mijn
oorspronkelijke beweging. Zij zouden zonder Kracht zijn zonder
kracht en niet in staat tot de minste beweging.

Leven is beweging. Zonder die Oorsprong is alles dood.

Ik ben de oorspronkelijke Beweging en Ik schenk leven en vorm aan
alle andere bewegingen.

Dus bij mijn eerste Beweging begint de Schepping te draaien.

Het gaat als bij een motor: bij de start van de eerste beweging van
het eerste rad beginnen alle andere raderen te draaien.

Kijk eens, hoe het bijna natuurlijk is voor iemand die in mijn Wil
handelt om te bewegen in mijn oorspronkelijke Beweging.

En werkzaam in mijn Beweging bevindt zij zich en is zij werkzaam in de beweging van alle mensen.

En als de mens in mijn eigen Beweging stroomt, zie Ik hem en ervaar Ik hem in alle bewegingen van de mensen en geeft hij Mij net zo veel goddelijke Daden als de vele slechte menselijk daden van anderen.

En dit alleen omdat hij te werk is gegaan in mijn oorspronkelijke Beweging. *Daarom zeg Ik dat iemand die leeft in mijn Wil*

- *plaatsvervanger is voor allen,*
- *Mij verdedigt tegen allen en*
- *Mij beweging, Leven en veiligheid brengt.*

En daarom is de werkzaamheid in mijn Wil het Wonder van alle Wonderen, zonder ophef, zonder menselijk applaus.

Het is mijn ware triomf over de hele Schepping.

En omdat het een totaal goddelijke triomf is, blijft het menselijke stil en het heeft geen gepaste woorden om de triomf van mijn verheven Wil af te kondigen”.

15-20 - 14 april 1923 - Bij het doen van Werken die het welzijn van allen moeten dienen, centraliseert God al het Goede dat Hij wil geven in één mens van de menselijke familie.

Ik overwoog alles wat mijn altijd lieve Jezus mij blijft openbaren over zijn Goddelijke Wil. Veel twijfels en moeilijkheden kwamen bij mij op. Maar ik denk dat het niet nodig is om dit hier neer te schrijven.

Jezus bewoog in mijn binnenste en drukte mij aan zijn Hart. **Hij zei:**

“Geliefde dochter van mijn Wil,
je moet weten dat telkens Ik een groot Werk wil uitvoeren een werk waarbij de gehele mensenfamilie betrokken is,
- altijd voor zover ze dit willen,
dan is mijn gebruikelijke manier
- om al het Goede te centraliseren in één enkele mens,
- evenals al de genaden die dit Werk bevat.

Alle anderen kunnen dan daar zoveel van dat Goede nemen, als van een bron.

Als Ik individuele werken uitvoer, geef Ik beperkte dingen. Maar **als Ik werken uitvoer die moeten dienen voor het heil van allen**, geef Ik onbegrensd, zoals Ik in het Werk van de Schepping deed.

Ik deed dit in het Werk van de Verlossing.

Om een mens te kunnen verheffen tot de Conceptie van een God-Mens, moest Ik alle mogelijke voorstelbare dingen in Haar centraliseren.

Ik moest Haar zo hoog verheffen dat Ik in Haar het Zaad inbracht van de Vruchtbaarheid van de Vader.

Mijn Hemelse Vader, de Zuivere, bracht **Mij voort in Zijn Schoot** met het zuivere Zaad van zijn eeuwige Vruchtbaarheid - zonder medewerking van een vrouw.

En vanuit ditzelfde Zaad kwam op dat moment de Heilige Geest voort.

Op dezelfde wijze ontving mijn hemelse Mama Mij in haar maagdelijke Schoot, met dit eeuwige Zaad van de Vruchtbaarheid van de Vader, zonder medewerking van een man.

De heilige Drie-Eenheid moest van het Zijne schenken aan deze goddelijke Maagd zodat Zij Mij kon ontvangen, de Zoon van God. Mijn heilige Moeder kon Mij nooit ontvangen zonder zaad.

Welnu, omdat Zij behoorde tot het menselijk ras, gaf dit Zaad van eeuwige Vruchtbaarheid haar het vermogen Mij als Mens te ontvangen. En omdat het Zaad Goddelijk was, ontving Zij Mij tezelfdertijd als God.

De Heilige Geest ontstond op hetzelfde moment als de Vader Mij verwekte.

Op dezelfde wijze, werd, toen Ik verwekt werd in de Schoot van mijn Mama, de generatie zielen tegelijkertijd verwekt.

Dus alles wat 'ab aeterno' ('van alle eeuwigheid'), geschiedde in de allerheiligste Drie-eenheid in de Hemel, werd herhaald in de Schoot

van mijn lieve Mama. Het Werk was immens en niet in te schatten voor de geschapen geest.

Ik moest al het goede centraliseren en zelfs Mijzelf, zodat allen zouden vinden wat zij ook maar verlangden.

Omdat het werk van de Verlossing zo groot is, dat het alle generaties overweldigt, wilde ik vele eeuwen lang, de gebeden, verzuchtingen, de tranen, de boete van zoveel patriarchen en profeten en van het gehele volk van het Oude Testament.

En Ik deed dit

- om hen geschikt te maken om zo'n groot Goed te ontvangen en
- om Mij ertoe te bewegen om in deze hemelse Mens al het Goede te centraliseren waar iedereen zich over moest verheugen.

Welnu, wat bewoog dit volk tot gebed, tot verzuchtingen enz.?

De Belofte van de toekomstige Messias.

Deze belofte was als het Zaad van zoveel smeekbeden en tranen. Als deze Belofte er niet geweest was, zou niemand er aandacht aan besteed hebben en niemand zou gehoopt hebben op Verlossing.

Welnu, mijn dochter, laat ons spreken over mijn Wil.

Denk je dat dit

- een Heiligheid is zoals andere heiligheden,
- een Goed, een Genade, bijna net als de andere die Ik al vele eeuwen heb geschonken aan de andere heiligen en aan de hele Kerk?

Nee, nee!

Dit is eigenlijk een nieuw tijdperk,

een Goed dat moet dienen voor alle generaties.

Maar het is nodig dat Ik al dit Goede centraliseer in één mens apart, zoals Ik deed in de Verlossing door alles te centraliseren in mijn Mama.

Kijk eens hoe de dingen zich ontwikkelen op een vergelijkbare wijze:

Om de Verlossing te laten gebeuren en zielen hierop voor te bereiden, beloofde Ik de toekomstige Messias.

Door de hoop dat Hij zou komen, konden

- zij zich niet alleen hierop voorbereiden,
- maar ook hun eigen redding vinden in de toekomstige Verlosser.

Ik wilde

- de zielen geschikt maken om in mijn Wil te leven,
- hen laten delen in de zegeningen die Hij bevat en
- de mens laten terugkeren naar zijn oorspronkelijke staat, zoals hij door Mij geschapen werd.

Daarom wilde Ikzelf als eerste bidden.

Ik wilde mijn stem laten weerklinken van het ene uiteinde van de aarde tot het andere en zelfs tot hoog in de Hemel, met de Woorden:

“Onze Vader, die in de Hemel zijt”

Ik zei niet “Mijn Vader” maar Ik noemde Hem ‘Vader van de hele mensenfamilie’ om Hem aandacht te vragen voor wat Ik eraan toe ging voegen:

“Geheiligd zij uw naam, zodat uw Rijk moge komen en uw Wil moge geschieden op aarde zoals in de Hemel”.

Dit was het doel van de Schepping.

En Ik vroeg de Vader dat het bereikt zou worden.

Terwijl Ik bad, zwichtte de Vader voor mijn smeekbeden.

En Ik vormde het Zaad van zo’n groot heil.

En opdat dit Zaad bekend zou worden, leerde Ik mijn Gebed aan de apostelen. En zij gaven het door aan de gehele Kerk.

Vooraleer Ik op aarde kwam, vonden de mensen redding in de toekomstige Verlosser en zij konden zich voorbereiden om de beloofde Messias te ontvangen.

Op dezelfde wijze kon de Kerk, met dit Zaad dat door Mij gevormd was, bidden en mijn zelfde Gebed vele malen herhalen.

Zo konden de mensen zich voorbereiden om het Goede te

ontvangen dat ligt in
de erkenning en de liefde voor mijn hemelse Vader als hun Vader.

En zo konden zij verdienen
- om geliefd te worden als kinderen en
- het grote Goed te ontvangen van
“dat Mijn Wil geschiedt op aarde zoals in de Hemel.”

In dit Zaad en in deze Hoop
dat mijn Wil op aarde geschiedt zoals in de Hemel,

- hebben de heiligen hun heiligheid gevormd en
- hebben de martelaren hun bloed vergoten.

Er is geen Goed dat niet voortkomt uit dit Zaad.
Dus de gehele Kerk bidt.

De tranen, de boete, de gebeden om de Messias werden alle gericht
- op die buitengewone Maagd,
die Ik moest voorbereiden om zo een groot Goed in Haar te
centraliseren zodat zij hun Verlosser konden ontvangen.
En zij wisten zelfs niet wie het zou worden .

Nu, op dezelfde wijze bidt de Kerk om jou, als zij het “Onze Vader”
bidt, zodat Ik in jou kan centraliseren:

- al het Goede dat mijn Wil bevat kan centraliseren,
- de weg,
- hoe de Goddelijke Wil leven kan hebben op aarde
zoals in de Hemel.

De Kerk bidt, dringt aan dat Ik al dit Goede centraliseer in een
tweede maagd, zodat zij, als een tweede verlosser, de mensheid die
in gevaar is, kan redden.

Ik zal gebruik maken van mijn onafscheidelijke Liefde en
Barmhartigheid. Ik zal antwoorden op mijn eigen Gebed,
verenigd met dat van de hele Kerk.

En Ik zal ervoor zorgen dat de mens opnieuw terugkeert

- naar zijn oorsprong,
- naar het doel waarvoor Ik hem schiep:

dat mijn Wil geschiedt op aarde zoals in de Hemel.

Dit is nu precies het Leven in mijn Wil. En alles wat Ik je blijf openbaren zet jou hiertoe aan en bevestigt jou hierin.
Dit is de grondslag die Ik in jouw ziel leg.
En om dit te doen, blijf Ik alle genaden van verleden, heden en toekomst, die Ik heb gegeven aan alle generaties, in jou centraliseren.
Nog sterker, Ik verdubbel die, Ik vermenigvuldig die.

Mijn Wil is het grootste, heiligste en edelste, zonder begin, noch einde.

Daarom is het terecht en nodig dat Ik in de mens waarin Ik Hem wil plaatsen laat samenkomen:

- al het mogelijke Goede, ontelbare genaden,
- goddelijke Zuiverheid en Adel.

Zo krijgt mijn Wil dezelfde erestoet, die Hij in de Hemel heeft.

Deze Wil van Mij is dezelfde Wil die werkte in de Verlossing en die gebruik wilde maken van een Maagd.

Welke wonderen van Genaden bewerkte Ik niet in Haar?

Mijn Wil is groots en bevat al het Goede.

En Hij werkt steeds vrijgevig.

En als het gaat over werkzaamheid en weldoen voor de hele mensheid, dan zet Hij al het Goede van zijn Wil in.

Nu wil Hij gebruik maken van een andere maagd

- om in haar zijn Wil te centraliseren en
- om te beginnen bekendmaken

dat zijn Wil zal geschieden op aarde zoals in de Hemel.

In de Verlossing kwam Hij om de verloren mens te redden, en om te voldoen voor al zijn zonden. Hiertoe was de mens niet in staat. Hij schonk hen een redmiddel en veel ander Goeds dat de Verlossing bevat.

Mijn Wil toont nu nog meer liefde dan in de Verlossing zelf.

Hij wil ervoor zorgen dat ***zijn Wil geschiedt op aarde zoals in de Hemel.*** Hij komt om de mens zijn oorspronkelijke toestand terug te geven, zijn adel, het doel waarvoor hij geschapen werd.

Hij komt om de verbindingsstroom te openen tussen de Goddelijke Wil en de menselijke wil.

Opgenomen in deze Goddelijke Wil en erdoor beheerst, zal de menselijke wil in zichzelf aan de Goddelijke Wil leven willen geven. En mijn Goddelijke Wil zal heersen op aarde zoals in de Hemel”.

15-21 - 20 april 1923 - Het Leven in de Goddelijke Wil zal een nieuw tijdperk inluiden waarin de verdiensten van de Verlossing nog overtroffen zullen worden. God kiest wie Hij wil. Twee Maagden zijn gekozen: de Allerheiligste Maagd en Luisa. God volbrengt zijn grootste werken in maagdelijke en in ongekennde zielen.

Ik overwoog wat hierboven was gezegd en mijn arm brein zwom in de zee van de Goddelijke Wil – Het voelde aan alsof ik erin verdronk. Voor veel dingen ontbreken me de woorden. Voor andere, omdat het er zovele zijn, houd ik geen overzicht en het komt me voor dat ik hen op papier zet zonder verband.

Maar het lijkt of Jezus geduld heeft met mij – het is genoeg dat ik het noteer. En als ik dat niet doe, verwijt Hij me dat en **Hij zegt**: “Onthoud dit – dit zijn geen dingen die alleen voor jou dienen. Zij moeten ook dienen voor anderen.”

Welnu, **ik denk bij mezelf**: “Jezus heeft zo graag heeft dat deze wijze van leven in de Goddelijke Wil bekend wordt.

Het zal immers een nieuw tijdperk zijn dat zo veel goeds zal brengen, dat dit het Goede van zijn Verlossing overtreft.

Hij kon toch ook gesproken hebben tot de Paus.

Als hoofd van de Kerk kon de Paus met gezag direct de leden van de Kerk beïnvloeden door deze hemelse Leer bekend te maken en zo dit grote Goed door te geven aan de menselijke generaties.

Of Jezus kon gesproken hebben tot mensen met gezag.

Voor hen zou het makkelijker zijn. Hoe kan ik, arme onwetende en onbekend, dit grote goed bekend maken?”

Jezus zuchtte en drukte me inniger tegen Zich aan. **Hij zei**:

“Dochter, zo dierbaar voor mijn verheven Wil, het is mijn gewoonte om mijn grootste werken te doen in maagdelijke en onbekende zielen. En niet alleen maagdelijk qua natuur, maar maagdelijk in hun genegenheden, hart en gedachten, omdat ware maagdelijkheid het de Goddelijke Schaduw is en alleen in mijn Schaduw kan Ik mijn grootste Werken geboren laten worden.

In de tijd dat Ik kwam om te verlossen waren er ook bisschoppen en autoriteiten, maar Ik ging niet naar hen toe, omdat mijn schaduw daar niet was. Daarom koos Ik een Maagd, voor iedereen onbekend, maar zeer bekend bij Mij.

En als ware Maagdelijkheid mijn Schaduw is, was het de goddelijke jaloezie die Haar helemaal voor Zichzelf wilde en Haar koos als onbekend, en Haar onbekend hield voor alle anderen.

Maar hoewel deze hemelse Maagd zelfs onbekend was, maakte Ik Mezelf bekend en Ik ging mijn Weg om de Verlossing bekend te maken aan allen.

Hoe groter het Werk dat Ik wil doen, hoe meer bedek Ik de ziel aan de buitenkant met de gewoonste dingen. Welnu, omdat de personen die je noemt bekend zijn, kon de goddelijke jaloezie niet waken en de goddelijke Schaduw niet vinden— oh hoe moeilijk is Deze te vinden.

En bovendien, Ik kies wie Ik wil.

Er is bepaald dat twee Maagden de mensheid te hulp moeten komen: ene bij de redding van de mens en de andere om mijn Wil op aarde te laten regeren:

- om de mens zijn aards geluk te schenken,
- om twee willen te verenigen, de Goddelijke en de menselijke en die één te maken.

Zo zal het doel waarvoor de mens werd geschapen zijn volledige vervulling vinden.

Ik zelf zorg ervoor mijn Weg te gaan om bekend te maken wat Ik verlang. Mijn eerste zorg is:

- het eerste schepsel te vinden waarin Ik mijn Wil centraliseer en

- dat mijn Wil zal leven in haar op aarde zoals in de Heme.
De rest komt vanzelf.

Daarom **zeg Ik je altijd**: “jouw vlucht in mijn Wil”.

De menselijke wil bevat immers zwakheden, begeerten en ellende.
Dit zijn sluiers die beletten dat iemand de eeuwige Wil binnengaat.

En als het zware zonden zijn,

zijn dat hindernissen tussen de ene wil en de Andere.

En als mijn Fiat “op aarde zoals in de Hemel” niet heerst op aarde,
is het dat juist, wat voorkomt dat Hij heerst.

Daarom wordt het jou gegeven

- om deze sluier te verscheuren,

- om deze hindernissen te vernietigen,

- om alle menselijke daden a.h.w. te vormen tot één enkele daad
door de kracht van mijn Wil,

- hen te overweldigen en hen te brengen aan de voet van mijn
hemelse Vader, a.h.w. verzegeld door zijn eigen Wil.

Hij zal aangetrokken worden en zich verheugen als Hij ziet dat één
mens de hele mensenfamilie met zijn Wil heeft bedekt.

Dan laat Hij zijn Wil neerdalen op aarde doorheen haar.

En Hij laat zijn Wil regeren op aarde zoals in de Hemel”.

**15-22 - 21 april 1923 - De donkerste vlek van de huidige
samenleving.**

Deze ochtend bracht mijn altijd lieflijke Jezus me buiten mezelf naar
een plaats waar je vlaggen kon zien wapperen en parades waaraan
alle soorten mensen deelnamen, ook priesters.

Alsof Hij beledigd werd door dit alles, wilde Jezus hen vastgrijpen
om hen te vernietigen. Kl nam zijn hand in de mijne, drukte Hem
tegen me aan en ik zei:

“Mijn Jezus, wat doet U? Zij lijken, goed beschouwd, geen kwaad te
bedrijven maar doen eerder goede dingen. Het komt mij voor dat de
Kerk zich verenigt met uw vroegere vijanden en zij tonen niet langer

de aversie tegen mensen van de Kerk. Integendeel, zij roepen hen op om hun vlaggen te zegenen. Is dat geen goed teken? En U lijkt, i.p.v. daarmee blij te zijn, beledigd”.

En Jezus zuchtte en zeer bedrukt zei Hij:

“Mijn dochter, hoe hou je jezelf voor de gek. Dit is het meest duistere punt van de huidige maatschappij en hun eenheid betekent dat zij allen dezelfde kleur hebben. De vijanden zijn niet bang en hebben geen afschuw om mensen van de Kerk te benaderen.

Daar de ware bron van deugdzaamheid en godsdienst niet in hen leeft, vieren sommigen het Goddelijk Offer zonder in mijn Bestaan te geloven.

Voor anderen, als zij al geloven, is het geloof zonder de werken en hun leven is een aaneenschakeling van enorme heiligschennissen.

Dus, wat voor Goeds kunnen zij doen als zij dat niet binnenin zichzelf bevatten!

Hoe kunnen zij anderen oproepen tot een gedrag van een ware christen door bekend te maken wat een groot kwaad de zonde is, als zij het genadeleven missen?

Met al de verenigingen die zij vormen, zijn er geen mensen die de leer volgen en daarom is het niet de eenheid van de triomf van de godsdienst.

Het is de triomf van hun partij en zij zetten het masker van de partij op in een poging het kwaad te verbloemen dat zij beramen.

Het is een echt revolutie die wordt verborgen onder dit masker.

En Ik blijf altijd de beledigde God,

- zowel door de slechten, onder het mom van vroomheid om hun partij te sterken waardoor zij nog ernstiger kwaad doen,

- en door de mensen van de Kerk die, met valse vroomheid, niet langer in staat zijn de mensen te inspireren om Mij te volgen.

Integendeel, de mensen trekken hén weg.

Is er een droeviger tijd dan deze tijd!

“Doen alsof” is de ergste zonde en die verwondt mijn Hart het meest. Daarom, bid en geef eerherstel”.

15-23 - 25 april 1923 - De Wil van God is de koninklijke weg die leidt naar de Heiligheid van de Gelijkenis met de Schepper. Luisa gaat verder vanaf het punt waar Adam is weggegaan uit de Wil van God. God maakt haar tot hoofd van allen, en drager van het Geluk en de Goede Dingen die aan allen toebedeeld zijn.

Ik was aan het bidden en mijn lieve Jezus kwam.

Hij zette zich naast me neer om samen met mij te bidden. Wat meer is, zijn Intellect werd weerspiegeld in het mijne en ik bad met Hem.

Zijn stem echode in de mijne en ik sprak met zijn Woord. Maar wie kan de grenzeloze effecten van dit gebed beschrijven. Nadien **zei mijn geliefde Jezus:**

“Mijn dochter, Ik wilde samen met jou bidden

- om je te sterken in mijn Wil en

- om je de genade te schenken om aanwezig te zijn voor de verheven Majesteit bij de Daad van de Schepping van de mens.

Terwijl Wij hem alle Goeds gaven en zijn wil de Onze was en de Onze hem toebehoorde, was alles tussen hem en Ons in harmonie.

Alles wat hij maar wilde kon hij van Ons nemen: heiligheid, wijsheid, macht, geluk enz. Hij was ons prototype, ons portret, onze gelukkige zoon.

Dus in het begin van zijn bestaan, had Adam een periode waarin hij volmaakt de taak vervulde waarvoor hij werd geschapen. Hij ervaaarde wat het betekent te leven van de Wil van zijn Schepper.

En Wij waren ook gelukkig toen We zagen hoe onze Gaden werden voortgeplant in ons evenbeeld. Toen hij zijn wil losmaakte van de Onze, bleef hij van Ons afgescheiden.

Maar de eerste daden van de mens zijn nog steeds in onze Wil.

En Ik wil niets anders van jou

dan dat je in onze Wil komt om verder te gaan waar Adam ophield, zodat jij in jou de harmonie zal herstellen die hij verstoorde.

Deze eerste mens was door Ons geschapen als het hoofd van de

hele mensenfamilie.

Door zich terug te trekken uit onze Wil stortte hij allen in het ongeluk stortte. Nu stellen Wij jou aan als hoofd van allen.

En jij zal verder gaan waar hij ophield. En zo zal jij dat geluk en heil voortbrengen dat aan allen zou gegeven zijn indien zij in onze Wil hadden geleefd”.

En ik: “Mijn Jezus, hoe is dit mogelijk?

U zelf, die op aarde kwam om ons te verlossen en zo veel te lijden, werd niet het geluk geschonken, dat de eerste mens verloor voor zichzelf en voor allen. Hoe kan het, dat ik, door mijzelf te verbinden met uw eeuwige Wil, dit verloren geluk terug mag geven? ”

En Jezus: “Mijn dochter, alle tijden zijn in mijn Handen.

Ik geef aan wie Ik wil en Ik gebruik wie Ik wil.

Ik had zeer goed het Geluk dat mijn Wil bevat naar de aarde kunnen brengen. Ik vond echter geen menselijke wil die voortdurend wilde leven in mijn Wil

- om zo de banden van de Schepping weer te verbinden,
- om Mij al de daden van de eerste mens terug te geven alsof hij die alle had verricht met het zegel van mijn verheven Wil en zo het verloren geluk teruggebracht had.

Het is waar dat ik mijn lieve Mama had, maar Zij moest met Mij samenwerken aan de Verlossing. Bovendien, de mens was een slaaf, gevangen in zijn eigen zonden, zwak, bedekt met wonden, zeer weerzinwekkend.

En Ik kwam

- als een liefhebbende Vader om mijn Bloed te vergieten om hem te redden,

- als een dokter om hem te genezen,
- als een leraar om Hem de weg te wijzen
- als redder om hem niet in de hel te laten vallen.

Arme zieke, hoe zou hij zich kunnen begeven in de eeuwige vluchten van mijn Wil als hij niet kon lopen?

Als Ik het geluk had willen schenken dat mijn Wil bevat, zou dat a.h.w. aan de doden gegeven zijn en het zou vertrappeld worden.

Hij was niet voorbereid om een zo groot Goed te ontvangen en daarom wilde Ik hem leren bidden om hem geschikt te maken. En Ik nam genoeg met meerdere tijdperken te wachten. Ik liet eeuwen en eeuwen voorbijgaan om het leven in mijn Wil bekend te maken en om met dit Geluk te starten”.

En ik: “Mijn Liefde, als door uw Verlossing niet allen worden gered, hoe kan het dan dat uw Wil dit geluk aan allen wil schenken?”

En Jezus: “De mens zal altijd vrij zijn. Ik zal hem nooit de rechten ontnemen die Ik hem gaf bij zijn schepping.

Alleen bij de Verlossing opende Ik vele wegen, smalle paden, kortere weggetjes binnendoor om de Verlossing mogelijk te maken, de heiligheid van de mens.

Met mijn Wil ga Ik de koninklijke en rechtstreekse weg die leidt tot de heiligheid van de gelijkenis met hun Schepper, hetgeen waar geluk inhoudt.

Maar desondanks zullen zij altijd vrij zijn om te blijven:

- sommigen op de koninklijke weg,
- andere op smalle paden en
- weer anderen volledig erbuiten staand.

***In de wereld echter zal er zijn wat er nu niet is:
het Geluk van het Uw Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel.***

De mens deed zijn eerste daden in mijn Wil.

Dan trok hij zich terug en daardoor werd hij geruïneerd. En omdat hij het hoofd van allen was, werden alle ledematen mee geruïneerd.

Mijn Mensheid vormde het plan van alle menselijke daden in de Goddelijke Wil. Mijn Mama volgde Mij in volledige trouw. Dus alles is voorbereid.

Er is nu niets anders nodig dan nog een mens, die

- vol verlangen is om in deze Wil te leven,
- bezit gaat nemen van het plan door Mij gevormd en
- voor allen de koninklijke weg gaat openen die leidt naar aards en hemels Geluk”.

15-24 - 28 april 1923 - Luisa moet de kop van het hels serpent verpletteren. De volledige triomf van de Schepper over de mens is dat hij leeft in de Goddelijke Wil.

Ik voelde me als ondergedompeld in het eindeloze Licht van de eeuwige Wil en mijn ***lieve Jezus zei:***

“Mijn dochter, mijn Godheid hoeft niet werkzaam te zijn om zijn werken voort te brengen. Die hoeft alleen maar te willen. Dus Ik wil en Ik doe. De mooiste werken ontstaan als Ik alleen maar Wil.

Anderzijds, zelfs als de mens dat wil, als hij niet werkzaam is, als hij niet in beweging komt, doet hij niets. Welnu, aan iemand die zich mijn Wil eigen maakt en erin leeft als in haar eigen koninklijk paleis, wordt dezelfde Kracht megedeeld in zoverre dat mogelijk is voor een schepsel”.

Terwijl Hij dit zei, voelde ik me buiten mezelf getrokken en ik trof een lelijk monster aan onder mijn voeten dat van woede zichzelf beet.

Jezus die dicht bij me was vervolgd:

“Net zoals mijn Moeder - Maagd de kop van het hels serpent verpletterde, zo verlang Ik nog een maagd die als eerste in het bezit moet zijn van de verheven Wil:

- om terug die duivelse kop te bestoken om die te verpletteren en te verzwakken
  - om hem zo op te sluiten in de hel, zodat ze hem volledig kan beheersen
- en *hij degenen die moeten leven in mijn Wil niet durft te naderen.*
Zet dus je voet op zijn kop en verpletter hem.”

Aangezet tot moed deed ik dat en het beet zichzelf nog meer. En om mijn aanraking niet te voelen, sloot het zich op in de meest duistere afgronden.

Toen hervatte Jezus zijn Woorden:

“Mijn dochter, denk je dat leven in mijn Wil niets voorstelt?”
Nee, nee integendeel, het is alles.

Het is de vervulling van alle heiligheid,
- het is absolute zelfbeheersing,
- beheersing van zijn hartstochten en van zijn voornaamste vijanden.

Het is de volledige triomf van de Schepper over de mens.
Dus als hij trouw blijft en Ik hem laat leven in mijn Wil zonder ooit zijn eigen wil terug te willen erkennen, heb Ik niets meer om van de mens te verlangen en hij heeft niets meer om Mij te geven.

Al mijn verlangens zijn vervuld, mijn plannen gerealiseerd.
Er is niets anders over dan vreugde te vinden in elkaar.

Het is waar dat Ik op aarde kwam om de mens te verlossen.
Maar mijn primaire bedoeling was dat de Goddelijke Wil zou triomferen over de menselijke wil
- door deze twee te willen verbinden en hen één te maken
- door de menselijke wil op te nemen in die Wil waaruit hij was voortgekomen.

Dit was de grootste belediging die mijn hemelse Vader moest incasseren van de mens en Ik moest dit compenseren voor Hem, anders zou Ik Hem geen volledige voldoening geven.
Maar om het eerste doel te bereiken moest Ik eerst het tweede vervullen: dat is hem redden, hem mijn Hand reiken omdat hij was gevallen, de modder af te wassen waarin hij lag.

Hoe zou Ik kunnen zeggen: “Kom in mijn Wil leven”

als hij zo afschuwelijk was om te zien en de slaaf was van de duivelse vijand!

Daarom wilde Ik, na het tweede doel te hebben bereikt, het eerste veilig stellen: dat mijn Wil gedaan wordt op aarde zoals in de Hemel, en dat de mens die uit mijn Wil was weggegaan, terug in mijn Wil zou binnengaan.

En om dit te verkrijgen schenk Ik aan deze eerste mens:
- al mijn Verdiensten, al mijn Werken en Stappen,
- mijn kloppend Hart, mijn Wonden, mijn Bloed, mijn hele Mensheid, om haar geschikt te maken, haar voor te bereiden, haar binnen te laten in mijn Wil.

In feite moet zij eerst de volledige Vrucht van mijn Verlossing nemen. En dan zal zij, als in triomf de onmetelijke zee van mijn verheven Wil in bezit nemen.

Ik wil niet dat zij er binnengaat als een vreemde, maar als een dochter,

- niet als een arme, maar als een rijke,
- niet lelijk maar mooi,
- alsof zij een ander Ik is.

Daarom wil Ik mijn hele leven in jou centraliseren".

En terwijl Hij dit zei was het net alsof vele zeeën uit Hem tevoorschijn kwamen die zich op mij stortten.

En ik bleef daarin verzonken.

Tegelijkertijd sloeg het Zonlicht neer.

En ik ontving de volledige vrucht van de Verlossing om in staat te zijn de volledige vrucht van zijn Wil aan de mens te geven.

Het was de Zon van de eeuwige Wil die feest vierde omdat de menselijke wil in zijn eigen Wil binnenging.

En Jezus: "Deze Goddelijke Wil van Mij groeide binnenin mijn Mensheid als een bloem die Ik overplante van de Hemel naar het ware Eden van mijn aardse Mensheid. Hij ontkiemde in mijn Bloed, ontsproot uit mijn Wonden om er de grootste gave voor de mens van te maken. Wil je Hem niet ontvangen?"

En ik: "Ja". ***En Hij***: "Ik wil Hem overplanten in jou – heb Hem lief en weet hoe Hem te bewaren"

15-27 - 2 mei 1923 - Wanneer de Goddelijke Wil op aarde wordt volbracht zoals in de Hemel, zal het tweede deel van het Onze Vader gerealiseerd worden. De drie soorten Brood waar Jezus de Vader om vroeg. "Uw Wil geschiede"

Ik voelde mijn geest verloren in de onmetelijkheid van de eeuwige Wil. Mijn lieve Jezus kwam terug op zijn Leer over de zeer heilige

Wil van God. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, hoe goed zijn jouw daden in mijn Wil met elkaar in harmonie! Zij zijn in harmonie met mijn eigen Daden en die van mijn geliefde Moeder. Zij verdwijnen in hen en vormen één enkele Daad.

Het is als de Hemel op aarde en de aarde in de Hemel:

- de echo van de Ene is in de Drie en
- de Drie is in de Ene van de Allerheiligste Drie-Eenheid.

Oh! Hoe is dat zoet voor onze oren, hoe verheugt Ons dat, zozeer dat onze Wil uit de Hemel op aarde neerdaalt!

Wanneer mijn 'Fiat Voluntas tua' (Uw Wil geschiede) zijn vervulling zal vinden op aarde zoals in de Hemel, dan zal het vervolg van het Onze Vader volledig worden gerealiseerd:

'Geef ons heden ons dagelijks brood'.

Namens iedereen **heb Ik gezegd:**

'Onze Vader, Ik bid U om drie soorten brood.'

Het eerste is het Brood van uw Wil, dat meer is dan gewoon brood. Gewoon brood is immers slechts twee of drie keer per dag nodig, terwijl het brood van Uw Wil op elk moment en onder alle omstandigheden nodig is. Het is die geurige lucht die het goddelijke Leven in de mens doet circuleren.

Vader, als U dit brood van uw Wil niet aan de mens geeft, zal hij nooit in staat zijn om te genieten van alle Vruchten van **mijn sacramenteel Leven**.

Dat is *het tweede soort brood* dat Ik U elke dag vraag.

O, wat is mijn sacramenteel Leven in slechte staat: in plaats van mijn kinderen te voeden, wordt het sacramenteel Brood door hun eigen wil bedorven! O, dat doet Mij walgen!

Hoewel Ik naar hen toe ga, kan Ik hun geen zegeningen en heiligheid geven omdat het Brood van uw Wil niet in hen aanwezig is.

Als Ik hen iets geef, is dat slechts een klein beetje, naar gelang hun gesteltnis, en niet alle genaden die in Mij aanwezig zijn.

Om hen al haar weldaden te schenken, wacht mijn sacramenteel Leven geduldig totdat zij zich eerst voeden met het Brood van de allerhoogste Wil.

Het sacrament van de Eucharistie en alle andere sacramenten die Ik aan mijn Kerk gegeven heb,

- zullen allemaal hun vruchten dragen en
- tot rijpheid komen,

enkel wanneer uw Wil op aarde wordt gedaan zoals in de Hemel.

Daarna vroeg Ik om *het derde brood, het materiële brood*.

Hoe had Ik op beperkende wijze kunnen zeggen:

‘Geef ons ons dagelijks brood’?

Aangezien de mens,

- die onze Wil had moeten doen,
- voor zichzelf nam wat van Ons is?

De Vader zou niet hebben willen geven:

- het brood van zijn Wil,
- het brood van mijn sacramenteel Leven en
- het materiële brood,

aan onwettige zonen, aan slechte mensen en misbruikers, maar alleen:

- aan wettige zonen,
- aan goede mensen die gehecht zijn aan de weldaden van de Vader.

Daarom heb Ik gezegd: ‘Geef ons ons brood.’

Wanneer zij dit gezegende brood eten, zal alles hen toelachen: de Hemel en de aarde zullen in harmonie met hun Schepper leven.” Alles rondom hen zal glimlachen en Hemel en aarde zullen de stempel dragen van de harmonie van hun Schepper”.

Hierna vervolgde Ik: “En leid ons niet in bekoring”.

Hoe zou God ooit de mens in bekoring kunnen brengen? “

Dat was omdat de mens altijd mens is, vrij in zichzelf. Omdat Ik hem nooit de rechten ontnem die Ik hem gaf toen Ik hem schiep.

En Hij, verschrikt en angstig uit zichzelf, roept zwijgend en bidt zonder woorden:

“Geef ons het brood van uw Wil zodat wij alle bekoringen kunnen weerstaan en bevrijd ons, krachtens dit brood, van ieder kwaad”. Amen.

Zie dan hoe het goede van de mens weer de verbinding vindt,
- de hechte band met:

“Laat Ons de mens maken naar ons Beeld en Gelijkenis”,

- de deugdelijkheid van ieder van zijn daden,
- de schadeloosstelling van het verloren goede en ook
- de handtekening en de zekerheid dat zijn verloren geluk, zowel aards als hemels, hem wordt teruggegeven.

Daarom is het zo noodzakelijk dat mijn Wil geschiedt op aarde zoals in de Hemel. En niets anders interesseerde Mij.

Ik leerde dan ook geen ander gebed aan dan het Onze Vader.

En de Kerk, trouwe uitvoerder en bewaarster van mijn onderrichtingen, heeft het altijd op haar lippen in elke omstandigheid.

En iedereen – geleerd en onwetend, klein en groot, priester en leken, koningen en onderdanen – allen bidden:

“dat mijn Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel”.

Verlang je dan niet dat mijn Wil op aarde neerdaalt?

De Verlossing begon in een Maagd.

Ik werd niet ontvangen in elke mens om hem te verlossen, zelfs al kan ieder die het wenst

- binnengaan in het heil van de Verlossing
- Mij in het sacrament voor zichzelf alleen ontvangen.

Op dezelfde wijze moet mijn Wil nu zijn begin, bezit, groei en ontwikkeling hebben in een andere maagd.

En ieder die zich voorbereidt en ernaar verlangt, zal dan binnengaan in het heil van het Leven in mijn Wil.

Als Ik niet ontvangen was in mijn geliefde Mama, had de Verlossing niet plaatsgevonden.

Op dezelfde wijze zal het “Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel” niet plaats vinden in de menselijke generaties, als Ik niet het wonder voltrek om één ziel te doen leven in mijn verheven Wil.”

15-26 - 5 mei 1923 - De activiteit van de ziel in de Goddelijke Wil. Vele wegen zijn geopend van de ziel naar God en van God naar de ziel. Hoe de ziel de gelijkenis met God nadert.

In mijn gebruikelijke toestand, ervaarde ik hoe ik buiten mezelf getrokken werd.

Ik kon de azuren hemel niet zien, noch de zon aan onze horizon, maar een andere hemel, helemaal goud, versierd met sterren van verschillende kleuren, stralender dan de zon.

Ik voelde me omhoog getrokken en terwijl deze Hemel zich voor mij opende, bevond ik mij voor het zuiverste Licht.

En voor dit Licht knielde ik neer.

En ik riep *alle menselijke intelligenties in mijn intellect*, vanaf het moment waarop Adam de eenheid van zijn intellect met zijn Schepper verbrak door zich terug te trekken uit de Goddelijke Wil, tot aan de laatste mens die op aarde zal bestaan.

En ik probeerde mijn God alle eer te schenken, de glorie, de onderwerping etc. van alle geschapen intelligenties.

Ik deed hetzelfde voor al mijn andere vermogens en riep deze van de andere mensen alle in de mijne.

Dit alles, altijd in zijn lieflijke Wil, waar alles te vinden is, waaruit niets kan ontsnappen, zelfs geen dingen die op dit moment niet kunnen bestaan en waarin alles kan worden gedaan.

Terwijl ik dit deed klonk er een stem vanuit de onmetelijkheid van dat Licht. Zij zei:

“Telkens als de ziel binnengaat in de Goddelijke Wil
- om te bidden, te werken, lief te hebben enz.

opent zij vele wegen tussen de Schepper en de mens.

En als de Godheid ziet dat deze ziel het pad voorbereidt om naar Hem toe te gaan, opent Hij de wegen om deze mens te ontmoeten. In deze ontmoeting

- kopieert zij de vermogens van haar Schepper,
- absorbeert zij steeds nieuw goddelijk Leven in zichzelf,
- dringt zij verder binnen in de eeuwige geheimen van de verheven Wil.

En alles wat zij doet is niet langer menselijk in haar maar goddelijk. Deze goddelijke werkzaamheid vormt een gouden Hemel in haar, waar de Godheid wandelt, zich verheugt omdat Hij zijn eigen werken vindt in deze mens, haar verwacht met de goddelijke Daden, die meer wegen in zijn Godheid openen voor haar.

En Hij blijft met grote liefde herhalen: Kijk toch eens, hier gaat ***een mens in mijn Wil steeds meer op Mij gelijken.*** Zij realiseert mijn plannen en volbrengt het doel van de Schepping”.

Toen ik dit hoorde bevond ik mij in mijzelf.

15-27 - 8 mei 1923 - In de Goddelijke Wil verbindt de ziel zich met haar Schepper zoals gepland bij de Schepping. Om de Glorie te ontvangen die Hem toekomt voor Zijn Schepping, wil God een ziel die zich, in de naam van allen, laat insluiten in de Godheid.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf. Het leek of ik een zeer lange weg aflegde waar ik veel mensen ontmoette:

- sommigen waren afschuwelijk om te zien,
- anderen belichaamden demonen,
- er waren zeer weinig goede.

Die weg was zo lang alsof die nooit eindigde en ik, moe als ik was, wilde me in mezelf terugtrekken maar **iemand** dichtbij mij belette mij dit te doen en **zei**:

“Komaan, ga vooruit, je moet aan het begin geraken.
En om daar te komen moet je doorheen alle generaties gaan.
Je moet hen allen gadeslaan en hen naar je Schepper brengen.

Jouw begin is God. Je moet het punt in de eeuwigheid bereiken
waar de Eeuwige de mens schiep.

- om Hem glorie en eer te geven voor het werk van de Schepping
- om alle harmonieën tussen de Schepper en het schepsel opnieuw
te herstellen.”

Een verheven kracht liet me verder gaan en ik werd gedwongen om
het kwaad van de aarde te bekijken en al datgene wat nog zal
komen, ongelukkig genoeg.

Het was zo afschuwelijk!”

Hierna vond ik mijn lieve Jezus en vermoeid wierp ik me in zijn
armen en ik zei:

“Mijn Liefde, wat een lange weg moest ik afleggen.

Het leken eeuwen zonder U te zien en zonder Degene te vinden die
mijn leven uitmaakt”.

En Jezus, vol liefde zei: “Oh, ja, mijn dochter, rust in mijn armen,
kom binnen in het punt waar je vandaan kwam.

Ook Ik wachtte vol verlangen op jou om in mijn Wil van jou alles te
ontvangen wat de Schepping Mij verschuldigd is en om jou in deze
zelfde Wil alles te geven wat Ik wil geven aan de gehele Schepping.

Alleen mijn Wil kan het goede in veiligheid brengen en jaloers
bewaren wat Ik wil geven aan de mens. Buiten mijn Wil is al het
goede altijd in gevaar en moeilijk te behouden. In mijn Wil is
overvloed en Ik geef aan één wat Ik moet geven aan allen.

Daarom wil Ik de hele Schepping met jou verbinden.

Ik wil jou plaatsen op het oorspronkelijke punt van de Schepping van
de mens. Het is mijn gewoonte om van persoon tot persoon uit te
wisselen met één enkele mens:

– wat Ik haar wil geven en wat Ik van haar wil.

En dan laat Ik vanuit haar het goede voortkomen voor de anderen.

Ach, mijn dochter, Ik had de mens geschapen als een bloem, die
moest groeien, kleur krijgen in mijn Godheid. Door zich uit mijn Wil

terug te trekken, gebeurde met hem als met een bloem die van een plant is getrokken. Zo lang zij aan de plant blijft, is de bloem mooi, levendig van kleur en sterk van geur.

Maar eenmaal van de plant gerukt, verwelkt zij, verslapt, wordt lelijk en geeft uiteindelijk een slechte geur af.

Hoe erg voor hem en welk verdriet voor Mij die met zoveel liefde deze bloem wilde verheffen tot mijn Godheid om Mij over hem te verheugen en Me met hem te verheugen.

Welnu, in mijn Almacht wil Ik deze afgerukte bloem weer tot bloei brengen door haar opnieuw over te planten in de schoot van mijn Godheid.

Maar Ik wil een ziel die verlangt te leven in de Schoot van mijn Godheid. Zij zal het zaad zijn dat ze Mij zal lenen en mijn Wil doet al het overige. Op deze wijze zal mijn vreugde omwille van de Schepping terugkomen.

Ik zal Mij verheugen met deze mystieke bloem en Ik zal vergoed worden voor de Schepping”.

15-28 - 18 mei 1923 - De afwezigheid van Jezus is een verschrikkelijk martelaarschap. Sommige priesters zijn beulen van zielen.

Ik voelde me zeer gekweld en zonder mijn lieve Jezus.

Wat een martelaarschap als je Hem moet missen!

Een martelaarschap zonder de hoop de Hemel te bestormen zoals de martelaren, wat elk lijden voor hen zoet maakt.

Hem te missen daarentegen is

- een martelaarschap dat de eenheid verbreekt, brandt, snijdt en een afgrond van scheiding opent tussen de ziel en God,
- een martelaarschap dat in plaats van het lijden zoet te maken, het verbittert, vergiftigt, zodanig dat terwijl de ziel zich voelt sterven de dood van haar wegrent.

Oh God, wat een pijn!

Welnu, terwijl ik verbleef in de onmetelijke afgrond van het gemis van mijn Jezus, zei ik terwijl Hij nauwelijks bewoog in mijn binnenste:

“Ach mijn Jezus, U houdt niet meer van Mij”.

En geen aandacht aan mij bestedend, toonde Hij zich heel bedrukt. Hij hield a.h.w. een zwart voorwerp in zijn hand dat Hij naar de mensen ging gooien.

Dan nam Hij mijn hart in zijn handen, kneedde het stevig, doorboorde het, en mijn hart wachtte vol verlangen op de pijnen als verfrissing en balsem voor de pijnen vanwege het gemis van Hem.

Oh wat was ik bang dat Hij op zou houden om mij te laten lijden door mij opnieuw te storten in de afgrond van Hem te moeten missen.

Hierna zei Hij: “Mijn dochter, Ik besteed geen aandacht aan woorden maar aan feiten. Denk je dat het makkelijk is om een ziel te vinden die werkelijk wil lijden? Oh, hoe moeilijk is dat!

Met woorden zijn er velen die willen lijden maar met daden, dan rennen zij weg als een pijn hen bedrukt of ander leed hen bekruipt. Als Ik daarom een ziel vind die het lijden niet schuwt en die Mij gezelschap wil houden in mijn pijnen, nog meer, die wacht en wacht op Mij dat Ik haar het brood van het lijden breng, dat geeft Mij een zo sterke liefde en brengt Mij op een punt om dwaze dingen te doen en zo overvloedig aanwezig te zijn bij deze ziel dat Hemel en aarde stom staan van verbazing.

Denk je dat mijn Hart dat zo zeer bemint, onverschillig bleef dat je, zonder Mij, op Mij wachtte om niets anders dan van Mij bittere pijnen te ontvangen”.

Maar terwijl Hij dit zei, liet Hij mij ervaren dat het allerheiligste Sacrament voorbijging in de straat en Hij kneedde mijn hart nog heviger.

En ik: “Mijn Jezus, wat is er aan de hand? Waar gaat U naar toe en wie draagt U?

En Hij: “*Ik ga naar een zieke en Ik word gedragen door een beul van zielen*”.

En ik, geschrokken: “Jezus, wat zegt U nu? Wat? Uw priesters, beulen van zielen?”

En Hij: “En hoeveel beulen van zielen zijn er niet in mijn Kerk!”

Er zijn beulen die vast zitten aan eigenbelang

- die zielen afslachten en
- die met hun voorbeeld in plaats van zielen te onthechten van al wat aards is, hen er steeds meer mee overspoelen.

En er zijn de onbescheiden priesters die in plaats van de zielen te zuiveren, hen misvormen.

Er zijn de beulen van het tijdverdrijf, gewijd aan pleziertjes, slenteren en andere dingen die zielen afleiden i.p.v. hen te brengen tot bezinning en liefde voor gebed en afzondering.

Dit zijn allen moordenaars van zielen.

Hoe veel pijn ervaart mijn Hart, als Ik zie dat juist degenen die zielen moesten helpen en heiligen, de oorzaak zijn van hun ondergang”.

15-29 - 23 mei 1923 - Om volledig in de Goddelijke Wil te leven, moet je alles omarmen, de ellende van de mensen op jezelf nemen om het in Goedheid om te zetten. Bij bepaalde gelegenheden bleef mijn lieve Moeder in een staat van zuiver Geloof.

De afwezigheid van mijn lieve Jezus duurde verder.

Uiteindelijk kwam Hij en ik zei Hem:

"Zeg mij, mijn Liefde, welke zonden heb ik begaan dat U zo ver van mij verwijderd blijft? O, hoe breekt dit lijden mijn hart! "

Jezus antwoordde mij:

“Misschien heb je je teruggetrokken uit mijn Wil?”

Ik antwoordde hierop onmiddellijk: “Nee, nee. Moge de Hemel mij behoeden voor een dergelijke schande!”

Jezus vervolgde: "Waarom vraag je Mij dan hoe je Mij hebt kunnen beledigen? Er is alleen sprake van zonde wanneer de ziel zich terugtrekt uit mijn Wil.

Ach, mijn dochter, om volledig bezit te nemen van mijn Wil, moet je alle gemoedstoestanden van alle mensen in je opnemen. Dat is wat er gebeurd is met mijn Moeder en mijn eigen Mensheid. Hoeveel lijden en gemoedstoestanden waren in Ons geconcentreerd!

Bij bepaalde gelegenheden bleef mijn geliefde Moeder in een staat van puur Geloof terwijl mijn zuchtende Mensheid verpletterd werd onder de enorme last van alle zonden en van elk lijden van de mensen. Maar terwijl Ik leed, had Ik de heerschappij over al het Goede dat tegengesteld was aan het lijden van de mensen.

Mijn lieve Moeder bleef Koningin van het Geloof, de Hoop, de Liefde en het Licht, zodat zij Geloof, Hoop, Liefde en Licht kon geven aan iedereen.

Om dit te kunnen doen, moet je eerst alle ellende van de mensen in jezelf centreren en met berusting en liefde

- het kwaad in Goed veranderen,
- de duisternis in Licht,
- de koude in Vuur.

Mijn Wil is volheid. Wie in Haar wil leven, moet gezag nemen over alle mogelijke en denkbare dingen voor zover dat voor een mens mogelijk is.

Hoeveel dingen kan Ik aan iedereen schenken! Of mijn Moeder! Als Wij niet geven, is dat omdat niemand wil ontvangen.

Wij geven omdat Wij alles hebben geleden. Toen wij op aarde waren, was onze verblijfplaats in de volheid van de Goddelijke Wil. Het is aan jou om dezelfde weg te volgen als Wij en om plaats te nemen waar Wij plaats genomen hebben.

Denk je dat leven in onze Wil iets kleins is of dat het hetzelfde is als elk ander leven, zelfs een heilig leven?

Nee, nee! Het is alles. Het moet alles omvatten.

Als er iets ontbreekt, dan kan je niet zeggen dat je leeft in de Volheid van onze Wil.

Wees daarom aandachtig en zet je reis verder in onze eeuwige Wil.

15-30 - 25 mei 1923 - De Schepping werd geschapen als een Geschenk van de Goddelijke Liefde voor alle echte kinderen van God.

Ik voelde me ondergedompeld in de eeuwige Wil toen mijn lieve Jezus me naar Zich toe trok. Hij haalde mij uit mijn lichaam en liet mij de hemelen en de aarde zien.

Terwijl Hij mij dit liet zien, **zei Hij**:

"Geliefde dochter, door onze allerhoogste Wil hebben Wij de grote 'machine' van het universum, de hemelen, de zon, de oceanen en al het andere geschapen om het als een geschenk te geven.

Maar aan wie? Aan hen die onze Wil doen.

Alles is hen, als onze wettige kinderen, toegekend.

We hebben dit gedaan uit respect voor de waardigheid van onze Werken. We geven hen niet aan vreemden of onwettige kinderen.

Want zij zouden de grote Waarde van deze Geschenken niet begrijpen, net zomin als zij de grote heiligheid van onze werken zouden waarderen.

Integendeel, zij zouden hen minachten en verspillen.

Door deze Geschenken aan onze wettige kinderen te geven, laat onze Wil, die hun ware Leven is, hen alle facetten van onze Liefde zien, die zich in de Schepping manifesteren.

Want elk geschapen ding drukt een bepaald aspect van onze Liefde uit. Zij moeten ons dus vergoeden door ons liefde, glorie en eer te geven voor elk van deze aspecten van onze Liefde. Harmonieën en communicaties zouden wederkerig zijn tussen hen en Ons.

Degenen die onze Wil niet doen, lijken van deze geschenken te genieten. Zij doen dat echter als dieven en onwettige kinderen.

Omdat onze Wil niet in hen verblijft, begrijpen zij weinig of niets
- van onze Liefde voor hen die zich manifesteert door de Schepping,
- noch van de grote Voordelen die onze Wil met zich meebrengt.

Velen weten niet eens wie al deze dingen geschapen heeft.
Het zijn vreemdelingen die,

hoewel ze te midden van al deze dingen leven,
hen niet als de Onze willen erkennen.

Als aan een wettige zoon heeft mijn hemelse Vader het grote
geschenk van het hele universum aan mijn Mensheid toevertrouwd.

Er is niets waarvoor Ik Hem geen wederkerigheid heb aangeboden,
- Geschenk voor geschenk,
- Liefde voor liefde.

Toen kwam mijn hemelse Moeder die perfect wist hoe zij in relatie
moest treden met haar Schepper.
Nu komen daar de kinderen van mijn Wil bij.

De hele Schepping juicht van vreugde, viert feest en erkent samen
met Mij in jou een wettige dochter van de allerhoogste Wil.
Alle schepselen zullen naar je toe komen,
- niet alleen om je welkom te heten,
- maar ook om je te waarderen, te verdedigen en te beschouwen
als een Geschenk van hun Schepper.

Ze zullen met elkaar wedijveren
om je de verschillende facetten van de Liefde te bieden
die de geschapen dingen in zich dragen.

Het ene schepsel zal je de Schoonheid van je Schepper schenken,
samen met de Liefde die daarmee gepaard gaat.
Een ander zal je het geschenk van Macht geven met de Liefde die
daarmee gepaard gaat.

En zo zal het ook zijn met de Geschenken die bestaan uit
- Wijsheid, Goedheid, Heiligheid, Licht, Zuiverheid,
met de specifieke facetten van Liefde die bij deze goddelijke
Eigenschappen horen.

Zo zullen alle hindernissen tussen de ziel en God worden
doorbroken.

Tussen hemel en aarde geplaatst, zal de ziel
- de verschillende Geheimen van de Liefde leren kennen
die in de Schepping te vinden zijn en
- de bewaarder worden van alle Geschenken

15-31 - 29 mei 1923 - Jezus leed in de Hof van Olijven. Bij de schepping van de mens, legde God harmonie en gelukzaligheid in hem. De gevolgen van de zonde en de reden van Jezus' Lijden. God werkt altijd als eerste in de ziel.

Ik begeleidde mijn lieve Jezus in zijn Pijnen, vooral deze die Hij leed in de Hof van Gethsemani. Ik leed met Hem mee.

Toen bewoog Hij in mijn binnenste en ***Hij zei mij:***
"Mijn dochter, *mijn Hemelse Vader* was de eerste die de Pijnen vormde in mijn Mensheid.

Enkel Hij heeft immers de kracht en de macht
- om pijn te scheppen en er zoveel graden van pijn in te leggen die nodig waren om te voldoen aan de schuld van de mensen.

De mensen kwamen op de tweede plaats.
Zij hadden immers geen macht over Mij, noch het vermogen om een zo intense pijn te creëren als zij wensten.

Hetzelfde gebeurt in alle mensen.
Bij het scheppen van de mens, wordt het eerste werk,
- zowel in de ziel als in het lichaam,
gedaan door mijn Goddelijke Vader.

Hoeveel harmonie, hoeveel geluk heeft Hij niet met Zijn eigen
Handen in de menselijke natuur gelegd!
Alles in de mens is harmonie en geluk.

Het uiterlijk deel bevat zoveel harmonie en geluk!
De ogen kunnen zien, de mond kan uitdrukken,
de voeten kunnen lopen, de handen kunnen werken
en dingen nemen waar de voeten gekomen zijn.

Indien de ogen konden zien,
- maar de mens niet de mond had om zich uit te drukken,
of als hij voeten had om te lopen
- maar geen handen om te bedienen
zou er dan geen ongeluk en disharmonie zijn in de menselijke
natuur?

En dan zijn er nog de harmonieën en gelukzaligheden van de menselijke ziel: de wil, het intellect, het geheugen,
- hoeveel harmonieën en gelukzaligheden bevatten die niet!

Het is voldoende om te zeggen dat zij deel uitmaken van het geluk en de harmonie van de Eeuwige.

God schiep Zijn ware persoonlijk Eden in de ziel en in het lichaam van de mens, een hemels Eden.

En daarna gaf Hij hem het aardse Eden als woonplaats.

Alles was harmonie en geluk in de menselijke natuur.
Hoewel de zonde deze harmonie en geluk verstoorde,
vernietigde zij al het goede dat God in de mens had geschapen,
niet volledig.

En zoals God met Zijn eigen Handen al het geluk en de harmonie in de mens schiep, zo schiep Hij alle mogelijke pijnen in Mij,
- om te vergoeden voor de menselijke ondankbaarheid, en
- om het verloren geluk uit de zee van mijn pijnen te laten tevoorschijn komen, evenals het herstel van de verstoorde harmonie.

Dit gebeurt met alle mensen.

Wanneer Ik hen kies voor een speciale Heiligheid of voor een speciaal Plan, dan werken mijn eigen Handen in de ziel.

En ik schep in haar:

- nu eens lijden, nu eens liefde,
- de kennis van hemelse Waarheden.

Mijn jaloersheid is zo groot dat Ik wil dat niemand haar aanraakt.

En als Ik toesta dat schepselen haar iets aandoen,

- is het altijd op de tweede plaats.

Ikzelf heb de eerste plaats.

En Ik blijf haar vormen volgens mijn Plan."

15-33 - 6 juni 1923 - Een zeker teken dat je Jezus bezit, is dat je enkel in Hem vreugde vindt. De betekenis van pleziertjes

Ik was bezorgd over de reden waarom mijn Jezus niet kwam en ik zei bij mezelf: “Wie weet wat voor kwaad er in mijn binnenste is dat Jezus zich verbergt om niet mishagd te worden?”

En Hij bewoog in mijn binnenste en Hij zei:

“Mijn dochter, het teken dat er geen kwaad is en dat het binnenste van de ziel geheel gevuld is met God, is:

- dat er voor haar niets over is wat niet helemaal van Mij is en
- dat in alles wat in en buiten haar kan gebeuren, zij er niet langer zin in heeft. Zij is alleen geïnteresseerd in Mij.

En niet alleen wat betreft profane of neutrale dingen, maar ook wat betreft heilige dingen, vrome mensen, diensten, muziek, enz.

Alles laat haar koud, onverschillig, als iets dat haar niet aangaat.

En de reden is natuurlijk: als de ziel geheel vol is van Mij, is zij ook vol van mijn voorkeuren. Mijn voorkeur is de hare en andere voorkeuren krijgen geen plaats.

Hoe mooi deze ook mogen zijn, zij trekken de ziel niet aan.

Zij zijn eerder a.h.w. dood voor haar.

De ziel die niet helemaal van Mij is, is daarentegen leeg.

En als dingen haar omgeven ervaart zij zoveel lust binnen zichzelf alsof het dingen zijn die ze graag heeft.

Als het daarentegen dingen zijn die ze niet graag heeft, ervaart ze tegenzin.

Dus er is in haar een voortdurende afwisseling van zin en tegenzin.

En omdat iedere lust die niet van Mij komt niet duurzaam is,

- verandert zin dikwijls in tegenzin.

En daarom zie je veel variaties in gedrag:

- nu eens te droevig, dan weer te vrolijk,
- nu eens heel opvliegend, een ander moment heel vriendelijk.

Het is omdat Ik in haar ziel ontbreek, dat haar gedrag zo dikwijls verandert en in niets gelijk is aan het Mijne,

Want Ik ben altijd dezelfde en Ik verander nooit.

Welnu, heb je zin in wat er hier op aarde bestaat?

Waarvoor ben je bang – dat er kwaad in jou zou zijn en dat Ik daarom uit onbehagen Mezelf verberg. Waar Ik ook ben, daar kan geen kwaad zijn”.

En Ik: “Mijn Liefde, ik heb helemaal geen zin in iets, hoe goed dan ook. En bovendien, U weet het beter dan ik, hoe kan ik zin hebben in andere dingen, als de pijn van U te missen

- me in beslag neemt,
- mij verbittert tot in het merg van mijn botten,
- me alles doet vergeten en het enige wat voor mij bestaat en in mijn hart is ingegrift is de ellendige die ik zonder U ben?”

En Jezus: “En dit zegt dat je van Mij bent en vol bent van Mij. Elke voorkeur heeft immers zijn macht:

- als ze verlangt naar Mij, verandert zij de mens in Mij.
- als zij iets natuurlijks is, wordt zij meegesleept naar menselijke dingen.
- als het een drang is naar begeerten, werpen die haar in de stroom van het kwaad.

Het kan lijken dat een voorkeur iets onbelangrijks is.

Toch is dat niet zo. Het is de eerste daad bij goed of kwaad.

Kijk eens hoe dat gaat: Waarom zondigde Adam? Omdat:

Hij wendde zijn blik afwendde van de goddelijke aantrekkingskracht en toen Eva hem de vrucht aanbood om ervan te eten, keek hij naar de vrucht. En ernaar kijken gaf hem plezier, de woorden van Eva deden hem deugd:

- ‘dat als hij de vrucht at, hij zou worden als God’.

En zijn verhemelte genoot van het eten.

Dus er zin in hebben was de eerste daad naar zijn ondergang.

Als hij daarentegen

- tegenzin had gehad om ernaar te kijken,
  - geen interesse had gehad in de woorden van Eva,
  - tegenzin om ervan te eten,
- zou Adam niet gezondigd hebben.

Integendeel, hij zou de eerste heldendaad van zijn leven hebben gesteld door Eva te weerstaan en haar te corrigeren in wat ze gedaan had.

En hij zou de eeuwigdurende kroon van trouw behouden hebben jegens Degene die hij zo veel verschuldigd was en Die alle recht had op zijn onderwerping. Oh, hoe voorzichtig moet je omgaan met de verschillende neigingen die opkomen in de ziel!

Als het zuiver goddelijke neigingen zijn moet je hen tot leven brengen. Maar als het menselijke neigingen zijn of begeerten moet je hen laten sterven
Anders is er het risico in de stroom van het kwaad te vallen”.

15-33 - 10 juni 1923 - De functie van een offerziel. De gevolgen van het niet meer willen uitoefenen van deze functie. De Mensheid van Jezus is de deur om binnen te gaan in de Goddelijke Wil.

Ik klaagde bij Jezus omdat ik Hem zo miste en ik dacht bij mezelf:

“Wie weet wat de reden is dat Hij niet komt?
En als het waar is, zoals Hij me soms liet verstaan,
dat Hij niet komt vanwege de kastijdingen
gezien de slachtoffertoestand waarin Hij me houdt.

Als Hij komt en Mij pijnen moet geven vanwege mijn taak voelt Hij zich aan handen en voeten gebonden. En omdat Gerechtigheid wil straffen als het schepsel daartoe dwingt, daarom komt Hij niet.
Als dit het geval is, moet Hij me uit de slachtoffertoestand halen.
Zo lang Hij komt, maakt iets anders me weinig uit.

Waar ik me zorgen over maak, is Jezus, mijn Leven, mijn Alles
- al het andere is niet belangrijk voor mij”.

Welnu, terwijl ik hierover nadacht en over andere dingen, bewoog Jezus in mijn binnenste, legde zijn arm om mijn hals en Hij zei:

“Mijn dochter, wat zeg je? **Je ontheffen van je taak?**

Je weet niet wat het betekent

- het beheer kwijt te raken,
- het recht te verliezen om te bevelen,
- om niet langer over alles te kunnen beschikken.

In feite, wanneer iemand een functie bekleedt, kan hij er altijd over beschikken. Als hij een rechter is, kan hij recht spreken.

Hij heeft het recht een veroordeling uit te spreken en ook vrij te spreken.

Het kan voorkomen dat hij dagen of weken zijn taak niet uitoefent omdat er geen aanleiding voor is.

Maar desondanks wordt hij uitbetaald, behoudt hij zijn rechten.

En als schuldige of rechtvaardige mensen zich melden, is hij op zijn post als rechter en kan hij verdedigen en veroordelen.

Maar als hij ontslagen wordt, verliest hij al zijn rechten, en wordt hij teruggebracht tot onbekwaamheid.

En dit geldt voor alle andere taken.

Stel je zelf daarom tevreden om soms zonder Mij te zijn

in plaats van te worden ontheven van je taak.

Anders zal je ook het recht verliezen dat je gedeeltelijk de verdiende kastijdingen kan verminderen.

Het komt jou voor dat je niets doet vanwege het ontbreken van pijnen gedurende een paar dagen. Op je post blijven is altijd iets.

En wat je de ene dag niet doet, als Ik bij je kom en je op je post vind, kan je dan een andere dag doen.

Maar dit is niet alles – het is het kleinste deel.

Het meest wezenlijke is dat om in mijn Wil te leven,

mijn Mensheid de deur is waarlangs je binnengaat,

de eerste verbinding.

Mijn Mensheid was inderdaad het eerste en ware slachtoffer

die vanwege de taak door mijn hemelse Vader gegeven,

leefde als slachtoffer en volledig gekruisigd in de Goddelijke Wil.

En dankzij de kracht van mijn eeuwige Wil was Zij in staat mijn Leven voor allen en voor ieder persoonlijk te vermenigvuldigen.

Krachtens één enkel Fiat heb Ik zo veel geschapen dingen vermenigvuldigd en gaf Ik aan elke mens het recht zich deze toe te eigenen.

Op dezelfde wijze vermenigvuldigde de kracht van mijn Wil één enkel Leven, zodat ieder Mij kon bezitten voor zichzelf alleen als hulp, als verdediging en als toevlucht, naargelang hij dit verlangt.

Dit is de grootsheid, het heil, het alles, het oneindige verschil tussen Leven in mijn Wil en leven op een andere wijze, hoe goed en heilig ook: de vermenigvuldiging van één daad in zoveel daden als je wil, genoeg dat elk er gebruik kan van maken als hij het wil.

Welnu, als Ik je zou ontslaan van je taak, *zou je mijn taak op aarde niet vervullen omdat je niet in mijn Mensheid bent.*

Mijn Mensheid leed zeer veel en bewerkte zoveel goeds voor de mens maar zij neemt de rechten, de eer, de waardigheid van mijn Gerechtigheid niet weg als Deze zou eisen om de mens terecht te straffen. Ik zou er eerder in berusten

Maar bij gebrek aan verbinding zou je niet in mijn Wil kunnen leven. Je zou het beheer verliezen, je daden zouden eenvoudige intenties worden.

En als je zegt “

Mijn Jezus, Ik bemin U, ik zegen U en Ik dank U voor allen, in uw Wil

Dan zouden jouw daden niet alle menselijke daden overdekken

- om daad te worden van elke menselijke daad

- om liefde te worden voor elke liefde die de schepselen Mij verschuldigd zijn.

Je zou niet al mijn daden volgen die aanwezig zijn in mijn Wil, je zou achterblijven.

Hoogstens zouden het vrome intenties zijn die iets goeds kunnen

doen, maar geen daden voor allen, die leven zullen geven en de macht bevatten van onze creatieve Wil.

En toch, hoe dikwijls zeg je Me:

“Omdat U me geroepen heeft in uw Wil, laat me niet achter.
Oh Jezus, laat het zo zijn dat ik samen met U de daden van de Schepper mag volgen

- om de liefde van alle geschapen dingen te beantwoorden
- en ook de daden van de Verlossing en van de Zaligmaking zodat overal waar uw Daden en uw Liefde aanwezig zijn, mijn vergoeding werkzaam mag zijn”.

En nu wil je dat ik je achterlaat?”

Ik bleef verward achter en wist niet wat te antwoorden.

De goede Jezus bepaalt wat Hem het meest behaagt.

En alles is voor zijn Glorie.

**15-34 - 15 juni 1923 - Spreken of horen over de
Goddelijke Waarheden brengt oneindig veel Goeds in
werking. De echte Liefde verandert alles in Liefde.**

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand bad ik dat mijn altijd beminnelijke Jezus zich zou verwaardigen om mijn arme ziel te komen bezoeken.

Eén en al goedheid, kwam Hij en toonde zich terwijl Hij mij met zijn heilige hand overal aanraakte

Bij die aanraking bracht Hij een merkteken van licht aan op ieder punt waar Hij mij aanraakte.

Hierna verdween Jezus

En *mijn eerste biechtvader die nu overleden is*, kwam en hij zei:

“Ook ik wil je aanraken op de punten waar Onze Heer je aanraakte”.

Ik wilde eigenlijk niet, maar omdat mij a.h.w. de kracht ontbrak om me te verzetten, liet ik hem doen. Maar terwijl hij dit deed werd dat Licht wat Jezus achterliet toen Hij me aanraakte, aan hem overgedragen en hij bleef a.h.w. bekleed met net zo veel Licht als de aanrakingen, altijd op dezelfde punten waar Jezus me had aangeraakt.

Ik bleef verbaasd achter en de biechtvader zei:

“De Heer zond mij om mij de beloning te schenken voor de verdienste die ik kreeg toen ik naar je toekwam om je liefdediensten te bewijzen en in actie te komen voor jou.

Welnu, dit is voor mij omgezet in Licht van eeuwige Glorie”.

Nadien kwam mijn tweede biechtvader die ook overleden is en hij zei:

“Zeg me eens wat Jezus je zei – ik wil het horen zodat het Licht van de goddelijke Waarheden één kan worden met de vele lichten van de Waarheden die de Heer tot je sprak en waardoor ik, toen ik die van je vernam toen ik leefde, geïnspireerd werd.

Welnu, de Heer heeft me gezonden om voor mij de beloning van de verdienste te bevestigen die ik kreeg door die Waarheden te willen horen.

Als je eens wist

- wat het betekent om de Goddelijke Waarheden te horen,
- wat een beloning van Licht zij bevatten, zodat de zon erdoor verduisterd wordt en
- het goede wat zij teweegbrengen bij degene die ze uitspreekt en bij degene die ernaar luistert,

Je zou wedijveren:

- jij bij het uitspreken ervan en
- degene die zich verplicht weet om ernaar te luisteren.

Haast je daarom, zeg me – *wat zei Hij jou?*

En ik herinnerde me dat Jezus me had uitgelegd wat Liefde betekent En ik zei hem dat. Mijn woorden veranderden in Licht en bekleedden hem. Toen verdween hij, zeer tevreden.

Nu wil ik vertellen wat Jezus me heeft gezegd over naastenliefde.

“Mijn dochter, echte naastenliefde kan alles omzetten in Liefde. Kijk naar het vuur: alle soorten hout en wat dan ook, zet alles om in vuur. En als het niet de kracht heeft om alles om te zetten in vuur, kan het niet echt vuur genoemd worden.

Hetzelfde voor de ziel: als ze niet alles omzet in liefde

- zowel bovennatuurlijke als natuurlijke dingen,

- vreugden en bitterheden en alles rondom haar kan je niet zeggen dat ze ware naastenliefde bezit”.

Welnu, terwijl Hij dit zei, liet Hij vele vlammen uit zijn zeer heilig Hart komen die Hemel en aarde vulden en toen, zich verenigend, vormden zij één enkele vlam.

En Hij voegde eraan toe:

“Vlammen van liefde komen voortdurend uit mijn Hart

- en aan sommigen brengen die liefde,
- aan sommigen pijn, aan anderen licht en
- weer anderen kracht enz.

En omdat zij komen uit het centrum van de oven van mijn Liefde,

- zelfs al verrichten zij verschillende taken, omdat het doel hetzelfde is nl. liefde geven aan de mens,
- zijn zij allemaal vlammen die zich verenigen en één enkele vlam vormen.

Hetzelfde geldt voor de mens: zelfs al doet ze verschillende dingen, **het doel moet liefde** zijn om van haar daden veel vlammetjes te maken die, zich verenigend, de grote vlam zullen vormen die alles in vlam zal zetten en haar totaal zal transformeren in Mij.

Anders zal zij niet de ware naastenliefde bezitten”.

15-35 - 18 juni 1923 - Toen Jezus de H. Eucharistie instelde, wilde Hij Zichzelf ontvangen in de sacramentele vorm. God verricht steeds één enkele handeling die alle daaropvolgende herhalingen bevat.

Ik had zojuist mijn geliefde Jezus ontvangen in de heilige Communie.

Ik was volledig in beslag genomen door de zeer heilige Wil van God - toen Hij mij alle gebeurtenissen van zijn aardse Leven liet zien, alsof ze zich op dat moment voltrokken.

Hij liet mij zien:

- de instelling van het sacrament van de Eucharistie
- en de Communie die Hij zichzelf gaf.

Welk Wonder, welke overmatige Liefde was deze Communie met Zichzelf! Mijn geest was verward door zo'n groot Wonder.

Mijn lieve Jezus zei mij: "Geliefde dochter van mijn allerhoogste Wil, mijn Wil omvat alles. Hij zet elke goddelijke Gedachte om in Daad en Hij laat niets aan Zich voorbijgaan.

Iedereen die in mijn Wil leeft, verlangt ernaar zijn weldaden bekend te maken. Ik wil dat je weet waarom Ik Mijzelf wilde ontvangen toen Ik mijn sacrament van Liefde instelde.

Het is een Wonder dat het menselijk verstand niet kan bevatten:

- dat de mens het Allerhoogste Wezen ontvangt,
- dat het oneindige Wezen opgesloten zit in een eindig wezen en
- dat Hij daar toch de eer ontvangt die Hem toekomt en
- dat Hij daar een verblijfplaats vindt die Hem waardig is.

Dit is een mysterie dat zo onbegrijpelijk is voor de menselijke geest dat zelfs de apostelen, die toch in de incarnatie en andere mysteries geloofden, zich ongemakkelijk voelden en geneigd waren om niet te geloven. Ze stemden pas toe na mijn vele aansporingen.

Bij het instellen van de Eucharistie moest Ik aan alles denken.

Aangezien de mens Mij moest ontvangen, moesten

- de Eer,
- de Waardigheid en
- de passende Woonplaats voor de Godheid daarin aanwezig zijn.

Dus, mijn dochter, toen Ik dit grote Sacrament instelde, heeft mijn eeuwige Wil, in vereniging met mijn menselijke Wil, alle geconsacreerde Hosties die tot het einde der tijden zouden bestaan voor Mij aanwezig gemaakt.

Ik heb hen allemaal bekeken en één voor één geconsumeerd. Ik zag in elk van hen mijn sacramenteel Leven, levendig en verlangend om zich aan de mensen te geven.

Mijn Mensheid nam, namens de hele menselijke familie,

- de verplichting op zich om Mij te ontvangen en
- nam in Zichzelf een verblijfplaats aan voor elke Hostie.

Mijn Godheid, die onafscheidbaar was van mijn Mensheid, omringde elke sacramentele Hostie met goddelijke eer, lofprijzingen en zegeningen, zodat mijn Majesteit met de nodige waardigheid in de harten kon worden ontvangen.

Elke sacramentele Hostie werd aan mij toevertrouwd en werd de verblijfplaats van mijn Mensheid. Elk van hen werd bekleed met de eerbewijzen die mijn Godheid toekomen.

Hoe had ik anders in het schepsel kunnen neerdalen!
Enkel door Mijzelf op deze manier te ontvangen heb Ik mijn Waardigheid en de eerbewijzen die Mij toekomen behouden en heb Ik een verblijfplaats gecreëerd die mijn Persoon waardig is.

Daardoor kon Ik de heiligschennissen, de onverschilligheid, de oneerbiedigheden en de ondankbaarheid van de mensen verdragen.

Als Ik Mijzelf niet op deze manier had ontvangen, had Ik niet naar de mensen kunnen afdalen. Zij zouden niet de manier en de middelen hebben gehad om Mij te ontvangen.

Dit is mijn manier van handelen voor elk van mijn Werken. Ik verricht de Daad één keer en geef hem Leven bij alle andere keren dat hij herhaald wordt.

Alle herhalingen zijn verenigd met de eerste Daad, alsof het om één enkele daad gaat.

Op deze manier heeft de Almacht van mijn Wil mij alle eeuwen doen omarmen. Zij heeft Mij alle communicanten en alle sacramentele Hosties aanwezig gesteld. Ik heb Mijzelf voor elk van hen ontvangen.

Wie had zo'n aan zo een overmatige Liefde kunnen geloven!
Vooraleer Ik in de harten van de mensen neerdaalde, heb Ik Mijzelf ontvangen om:

- mijn goddelijke rechten te behouden en
- Mijzelf aan de mensen te kunnen schenken.

Ook wilde Ik

- de mensen bekleden met dezelfde handelingen die Ik verrichtte door Mijzelf te ontvangen,

- hen de juiste gesteltenissen verlenen en
- hen bijna het recht geven om Mij te ontvangen.

Toen ik deze woorden van Jezus hoorde,
was ik zeer verbaasd en ik stond op het punt om te twijfelen.

Jezus voegde eraan toe: "Waarom twijfel je? Is dat niet het werk van een God? Heeft deze Daad, hoewel het een unieke daad was, niet alle andere teweeggebracht? Was dat trouwens niet zo voor:
- mijn Incarnatie, mijn Leven op aarde en mijn Lijden?"

Ik ben slechts één keer geïncarneerd,
Ik heb slechts één leven geleefd
en Ik heb slechts één lijden ondergaan.

Toch waren mijn incarnatie, mijn leven en mijn lijden
- voor iedereen en voor elk afzonderlijk.
Ze zijn nog steeds van kracht voor elke mens
alsof ik op dit moment incarneer en mijn lijden onderga.

Als dat niet zo was, zou Ik niet handelen als een God, maar als een mens die, omdat hij geen goddelijke Macht bezit,
niet naar iedereen toe kan gaan en zich niet aan iedereen kan geven.

Nu, mijn dochter, wil Ik je vertellen over een andere overmatige Liefde. De mens die mijn Wil vervult en in Hem leeft komt ertoe om alle daden van mijn Mensheid te omarmen.
Ik verlang er immers zeer naar dat de mens wordt zoals Ik.

Omdat zijn wil en mijn Wil Eén zijn, verheugt mijn Wil zich daarover.
En terwijl Hij zich vermaakt, legt Hij in de mens
- al het Goede dat in Mij is, inclusief de sacramentele Hosties.

Mijn Wil, die in de mens is, omringt hem met goddelijke eer en waardigheid. Ik vertrouw hem Mijzelf toe omdat mijn Wil hem tot bewaker heeft gemaakt:
van al mijn Goede Dingen, al mijn Werken en zelfs van mijn Leven.

15-36 - 21 juni 1923 - Het verschil tussen degene die in de Goddelijke Wil leeft en degene die er enkel in is omdat hij een schepsel is.

Ik was bezig met mijn gebruikelijke aanbedding van mijn Gekruisigde Jezus. Ik zei: “Ik ga binnen in uw Wil of liever, geef me uw hand en breng me Zelf in de oneindigheid van uw Wil zodat ik niets zal doen wat niet voorkomt uit uw allerheiligste Wil.

Welnu, terwijl ik dit zei, dacht ik bij mezelf:

Wat is dit? De Goddelijke Wil is overal, ik ben er al in.

En *toch zeg ik*: “Ik ga binnen in uw Wil?”

Maar terwijl ik dit dacht zei mijn lieve Jezus, in beweging in mijn binnenste: “Mijn dochter, toch is er een groot verschil tussen:

- iemand die bidt en handelt omdat mijn Wil haar omgeeft en Hij overal is omwille van zijn eigen Natuur, en
- iemand die vanuit haar eigen wil met de kennis van wat zij in zichzelf doet, binnengaat in de goddelijke sfeer van mijn Wil om werkzaam te zijn en te bidden.

Weet je wat er gebeurt?

Het gaat net zoals wanneer de zon de aarde vult met haar licht.

Het licht en de warmte zijn niet overal hetzelfde.

- Op sommige plaatsen is er schaduw.
- Op andere is er direct licht en is de warmte intenser.

Welnu wie geniet er meer van het licht, wie krijgt meer warmte?

Wie zich in de schaduw bevindt of wie op die plaatsen verblijft waar het licht geen hinder heeft van schaduw?

Men kan echter niet zeggen dat waar er schaduw is, er geen licht is. Waar geen schaduw is, is het licht klaarder en de warmte intenser. Nog sterker: de stralen van de zon lijken het schepsel te omgeven en te absorberen.

En als de zon verstand had en een mens stelde zich vrijwillig bloot aan haar brandende stralen, dan zou hij in de naam van allen tegen haar zeggen: “Dank u, o zon, voor uw licht en voor al het goede dat je bewerkt en de aarde mee vult. Namens allen wil ik je het goede wat je doet teruggeven.”

Wat een glorie, eer en voldoening zou de zon niet ontvangen?
Welnu, het is waar dat mijn Wil overal is.
Maar de schaduw van de menselijke wil maakt het de ziel
onmogelijk de helderheid te voelen van het licht, de warmte en al het
goede dat mijn Wil bevat.

Als de ziel wil binnengaan in mijn Wil, zet de ziel haar eigen wil aan
de kant en verwijdert zij de schaduw van haar wil.
Mijn Wil laat dan zijn helder Licht schijnen, verlicht haar en
transformeert haar in het Licht zelf.

En de ziel, ondergedompeld in mijn eeuwige Wil zegt: :“Dank U, O
heilige verheven Wil, voor uw Licht en voor al het Goede dat U
bewerkt door Hemel en aarde te vervullen met een eeuwige Wil.
Namens allen wil ik U het goede teruggeven wat U schenkt”.

Ik ontvang dan zo'n eer, glorie en voldoening die nergens mee te
vergelijken is.

Mijn dochter, hoeveel kwaad doet de schaduw van de eigen wil! Hij
trekt de ziel naar beneden, brengt luiheid, slaap en traagheid
teweeg. Het tegenovergestelde gebeurt bij iemand die in mijn Wil
leeft.”

Hierna bevond ik mij buiten mezelf en ik zag dat er besmettelijke
ziekten op komst waren en veel mensen naar lepra-ziekenhuizen
gebracht werden.

Er heerste een overal verspreide angst en er waren vele andere
ziekten van onbekende aard. Maar ik hoop dat Jezus door de
verdiensten van zijn zeer kostbaar Bloed tot rust wil komen.

**15-37 - 28 juni 1923 – Bij het scheppen van de mens,
legde God in hem het Zaad van zijn eeuwige Liefde. Hij
wil dit Zaad vruchtbaar maken door zijn handelen in elke
persoon.**

Ik overwoog de onmetelijke liefde voor mijn liefste Jezus en Hij toonde mij alle mensen a.h.w. vastgebonden binnenin een net van Liefde. **Hij zei:** “Mijn dochter, toen Ik de mens schiep verheerlijkte Ik hem met vele zaden van liefde. In zijn intellect, in zijn ogen, in zijn woorden, in zijn hart, in zijn handen en voeten – in alles bracht Ik zaden van liefde aan.

En Ik moest dat van buitenaf doen en samen met Mij plaatste Ik alle geschapen dingen om dit zaad te laten ontkiemen en groeien volgens mijn Wil.

Aangebracht door een eeuwige God was dit zaad ook eeuwig.

Dus de mens bevat in zichzelf een eeuwige Liefde en een eeuwige Liefde stroomt voortdurend naar hem toe.

In feite wilde Ik

- binnenin de mens zijn als zaad en
- buiten hem als werker om in hem de boom van mijn eeuwige Liefde te vormen.

Wat dient het de mens als hij ogen vol licht heeft,

- als hij geen uitwendig licht heeft om die te verlichten.

Hij zou altijd in het donker moeten blijven.

Dus om de uitwerking van het licht te genieten

- is het innerlijk licht van het oog nodig maar ook
- het uitwendig licht van de zon die licht brengt.

Hetzelfde voor het brein: als hij geen taal had om zijn gedachten uit te drukken, zou het leven van zijn intellect sterven en geen vrucht dragen. En zo ook *voor al het andere.*

Ik hield zo veel van de mens dat Ik

- in hem niet alleen dit zaad van eeuwige Liefde stortte,
- maar Ik bracht hem onder de golven van mijn eeuwige Liefde die door de hele schepping wordt verspreid
- om haar in hem te laten ontkiemen en
- hem totaal te overweldigen met mijn eeuwige Liefde.

Dus als het licht van de zon in zijn ogen schijnt,

- brengt dat een golf van mijn eeuwige Liefde.

Als de aarde zich onder zijn voeten legt en zich sterk houdt onder zijn voetstappen,

- brengt zij een golf van mijn Liefde.

Als een bloem haar geur afgeeft, als het vuur zijn warmte uitstraalt, brengt zij hem mijn eeuwige Liefde.

Maar dit is niet voldoende.

Ik zelf ben bij hem, in en buiten hem aan het werk,

om te bewerken, te bevestigen en mijn beeld te verzegelen in de ziel van de mens,

zodat hij, als Ik hem eeuwige Liefde schenk,

hij Mij eeuwige Liefde kan geven.

Dus de mens kan Mij ook liefhebben met eeuwige Liefde omdat hij het zaad ervan bevat. Maar tot mijn grootste verdriet, verstikt de mens dit zaad.

En dan gebeurt het dat zelfs ofschoon mijn Liefde hem met zijn golven overspoelt, hij het Licht niet ervaart dat mijn Liefde hem brengt, omdat hij het zaad verstikt heeft en blind geworden is.

Zelfs hoewel hij brandt wordt hij niet warm.

Hoeveel hij ook eet en drinkt, zijn dorst wordt niet gelest en hij wordt niet gevoed. Waar geen zaad is, is geen vruchtbaarheid”.

15-39 - 1 juli 1923 - De effecten van gebed en daden in de Goddelijke Wil. Verschil tussen het Scheppingswerk en de manifestatie van de Waarheden aan de ziel.

Ik verenigde me met de heilig Goddelijke Wil om rond te gaan doorheen ieder intellect van het schepsel en mijn Jezus liefde terug te geven voor iedere gedachte van de mens.

Maar terwijl ik dit deed *dacht ik bij mezelf:*

“Wat is het nut van zo te bidden? Integendeel, het komt me voor dat dit nonsens is, eerder dan gebed”.

Mijn altijd beminnelijke Jezus kwam in beweging in mijn binnenste.

Hij zei: “Mijn dochter, wil je weten wat het nut en de uitwerking ervan is?

Als een mens ertoe komt het steentje van zijn wil in de onmetelijke zee van mijn Godheid te werpen, terwijl hij hem gooit en zijn wil verlangt om te beminnen, rimpelt de oneindige zee van de wateren van mijn Liefde. Zij komt in actie.

Ik voel dat de golven van mijn Liefde hun hemelse geur afgeven. En Ik ervaar het plezier, de vreugden van mijn Liefde, in actie gekomen door het steentje van de wil van de mens.

Als hij mijn Heiligheid aanbidt, activeert het steentje van de menselijke wil de zee van mijn Heiligheid. En Ik voel Mij opgevrolijkt door de zuiverste geuren van mijn Heiligheid.

Kortom, wat de menselijk wil ook wil doen in de Mijne, hij stort zich als een steentje in iedere zee van mijn Hoedanigheden. En als deze geactiveerd wordt en hen beweegt dan ervaar Ik hoe Mij mijn eigen dingen gegeven worden en de eer, de glorie en de liefde die een mens Mij kan geven op een Goddelijke manier.

Het gaat net zoals met iemand die zeer rijk is en alle goeds in huis heeft: zeer koele bronnen, geurige bronnen, warme bronnen. Iemand anders komt dit huis binnen, maar heeft niets om aan die persoon te geven, omdat hij alles heeft.

Toch wil hij hem een plezier doen. Hij wil hem beminnen en wat doet hij? Hij neemt een steentje en gooit dat in de koele bron.

Het water komt in beweging, geeft een zeer verfrissende koelte en de heer van dat huis geniet van de vreugde van de koelte van zijn eigen bron.

Hij schept vreugde in het goede dat hij bezit. Maar waarom? Omdat de ander zorgde voor het in beweging komen van die bron. Als dingen beroerd worden, geven zij immers hun geur de koelte of de warmte die zij bezitten sterker af.

Mijn Wil binnengaan betekent:

- doen bewegen, mijn Wezen activeren en tot Mij zeggen:

“Ziet U hoe goed, lieflijk, beminnelijk, heilig, onmetelijk, machtig U bent? U bent alles en ik wil U helemaal in beweging brengen om U lief te hebben en U vreugde te schenken”.

En denk je dat dit onbelangrijk is?”

Na deze woorden trok Hij zich in mijn binnenste terug.
En ik bleef achter met de gedachte: "Hoe goed is Jezus.

Het komt me voor

- dat Hij veel vreugde scheidt in het Zich meedelen aan de mens en
- dat Hij zo geniet van het openbaren van zijn Waarheden, dat terwijl Hij één ding zegt,
- die ene Waarheid een aansporing voor Hem is en
- Hem bijna aanzet met een onweerstaanbare kracht om meer Waarheden te tonen. Wat een Goedheid! Wat een Liefde!

Jezus kwam opnieuw uit mijn binnenste.

Terwijl zijn gelaat dichtbij het mijne was, **vervolgde Hij**:

"Mijn dochter, jij weet niet wat het betekent mijn Waarheden te openbaren. En daarom verwonder je je over mijn vreugde en de onweerstaanbare drang die Ik voel om Mijzelf aan de mens te openbaren.

En wie naar Mij wil luisteren is mijn vreugde,
Ik geniet ervan om met haar te spreken.

Je moet weten dat wanneer Ik een Waarheid van Mij openbaar, die nog niet gekend is, dan is dat een nieuwe Schepping.
En Ik hou er zozeer van om het vele Goede en de Geheimen die Ik bevat mee te delen. Omdat Ik in de Daad ben die altijd nieuw is, die nooit wordt herhaald, verlang Ik altijd meer te zeggen.

En als Ik spreek, zijn er altijd nieuwe dingen die Ik wil zeggen omdat het nieuwe in Mij nooit uitgeput geraakt.

Ik ben altijd:

- nieuw wat betreft schoonheid,
- nieuw wat betreft tevredenheid, harmonie,
- nieuw in alles, en altijd nieuw.

Daarom verveelt niemand zich bij Mij.

Ik heb altijd nieuwe dingen te geven en te zeggen.

En de onweerstaanbare kracht die Mij voortdrijft om Mij te openbaren is mijn Liefde.

In een uitstorting van Liefde bracht Ik de schepping voort.

Alles wat je kan zien in het hele universum was binnenin Mij.

Liefde liet de schaduw van mijn Licht overstromen vanuit mijn binnenste. En Ik schiep de zon.

De schaduw van mijn onmetelijkheid en van mijn harmonieën reikten de hemelen aan in harmonie met vele sterren en hemelse sferen.

Deze en andere dingen die Ik schiep waren niets anders dan mijn schaduwen die Ik vanuit Mij zelf aanreikte.

En mijn Liefde stortte zich uit.

En Ik was zeer vreugdevol bij het zien wat er in Mij was, in kleine deeltjes zwevend over de hele schepping.

Welnu, ***wat een vreugde mijn Waarheden te manifesteren***

die geen schaduwen zijn van Mij die uit Mij komen, maar *de Substantie van het Goede dat Ik bevat en dat spreekt over Mij*,

niet in een woordeloze taal zoals alle geschapen dingen spreken, maar met heldere, welluidende en welsprekende stem.

Omdat mijn Woord schept, schept Zij de waarheden die Ik openbaar in de ziel als een nieuwe schepping

Met mijn éne Fiat schiep Ik vele dingen.

Maar als Ik mijn Waarheden openbaar spreek Ik

- niet slechts één Fiat uit,

maar net zoveel Woorden als er nodig zijn

- voor de manifestatie en

- om zielen te laten verstaan wat Ik hen wil laten begrijpen.

Stel je voor hoe tevreden Ik ben, als Ik mijn Waarheden openbaar aan de ziel die, niet in een woordeloze taal, maar *met een stem die spreekt*, mijn Weldaden, mijn Waarheden doorgeeft aan anderen om in anderen het goede in te storten wat zij ontvangen heeft.

Daarom stort mijn Liefde zich uit als Ik mijn Waarheden openbaar.

En Ik vier feest en ***Ik bemin vurig degene die bereid is naar Mij te luisteren***".

15-39 - 5 juli 1923 - Jezus wordt door de Joden aan Pilatus voorgebracht en beschuldigd. Hij zegt aan Pilatus wat zijn Koninkrijk is. Alles wat Jezus deed en zei bevat diepe mysteries en sublieme Lessen.

Ik begeleidde mijn lijdende Jezus in de Uren van zijn zeer bittere Passie, vooral toen Jezus door de Joden aan Pilatus voorgesteld werd en beschuldigd werd.

Pilatus was niet tevreden met de eenvoudige beschuldigingen die zij tegen Hem uitten, en hij keerde terug om Hem te ondervragen. Hij wou een voldoende reden vinden om Hem te veroordelen of vrij te laten.

Jezus begon in mijn binnenste te spreken en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, alles in mijn Leven is een diep Mysterie en een sublieme Leer waarin de mens zich moet spiegelen om Mij te kunnen navolgen.

Je moet weten dat de trots van de Joden zeer groot was. Zij vertoonden een valse heiligheid, waardoor zij beschouwd werden als rechtschapen en gewetensvolle mensen.

Hierdoor geloofden zij dat, enkel door Mij voor te stellen, en door te zeggen dat ze Mij schuldig bevonden en tot de dood veroordeeld hadden, Pilatus hen zou geloven en Mij zou veroordelen, zonder hen enig verhoor te laten ondergaan.

Temeer daar zij te maken hadden met een heidense rechter, die geen kennis van God had, noch een geweten.

God schikte de dingen echter anders. Hij wou hen in de war brengen. Hij wou ook aan alle mensen in hogere posities leren dat,
- hoe goed en heilig de mensen die een arme beschuldigde aanklagen ook lijken,
- zij hen niet gemakkelijk moeten geloven.

Eigenlijk moeten zij hen onderwerpen aan vele ondervragingen, om te zien of het waar is, en of er achter die schijn van goedheid enige jaloezie of wrok zit, of de intentie om een gewenste positie of waardigheid van hun superieuren te bekomen, door zich een weg te banen in hun hart.

Door nauwkeurig onderzoek leer je de mensen kennen.
Het brengt hen in verwarring en laat zien dat je hen niet vertrouwt.

En omdat zij zichzelf niet gewaardeerd zien, verwerpen zij de gedachte om posities te verlangen of anderen te beschuldigen.

Hoeveel kwaad doen superieuren wanneer zij,

- hun ogen gesloten houden,
- vertrouwen op schijn-goedheid en niet op bewezen verdiensten,
- en positie toekennen of aandacht schenken aan iemand die iemand anders valselijk van een fout beschuldigt.

De Joden waren zeer vernederd toen zij niet gemakkelijk door Pilatus geloofd werden, en zij aan vele ondervragingen onderworpen werden.

Toen hij dan instemde om Mij te veroordelen, dan was dat niet omdat hij hen geloofde, maar omdat hij ertoe gedwongen werd en om zijn positie niet te verliezen.

Dit bracht hen zo in de war dat hun uiterste verwarring en diepe vernedering als een merkteken op hun voorhoofd bleven staan.

Temeer, omdat ze meer rechtschapenheid en meer geweten zagen in een heidense rechter, dan in henzelf.

Rechtvaardig nauwkeurig onderzoek is zo noodzakelijk! Het werpt licht en kalmt in het ware goede, en verwarring in het kwade.

Pilatus wilde Mij ook ondervragen en hij vroeg Mij: "Bent U koning? Waar is Uw koninkrijk?".

Ik wilde nog een sublieme les geven door te zeggen:
"Ik ben Koning".

En Ik wilde zeggen: "Maar weet je wat mijn Koninkrijk is?
Mijn Koninkrijk zijn mijn Pijnen, mijn Bloed, mijn Deugden.

Dit is het echte Koninkrijk dat Ik bezit, niet buiten Mij, maar in Mij.
Wat je aan de buitenkant bezit, is geen echt Koninkrijk, noch een veilige heerschappij.

Want datgene wat niet in de mens is, kan afgenomen worden, gestolen. En hij zal gedwongen worden het achter te laten.

Maar wat hij binnenin bezit, zal niemand hem kunnen afnemen.
De heerschappij ervan zal in hem eeuwig duren.

De kenmerken van mijn Koninkrijk zijn:
mijn Wonden, de Doornen, het Kruis.

Ik handel niet zoals de andere koningen die hun volkeren ver van hen laten leven, onveilig en uiteindelijk zelfs verhongerend.

Dit doe Ik niet. Ik roep mijn volkeren op
om in de kamers van mijn Wonden te wonen,
- versterkt en beschermt door mijn Pijnen,
- hun dorst gelest door mijn Bloed,
- hun honger gestild door mijn Vlees.

Enkel dit is echte heersen.
Alle andere heerschappijen zijn heerschappijen
- van slavernij, van gevaren en van dood.
In mijn Heerschappij is echter het ware leven."

Hoeveel sublieme lessen, hoeveel diepe mysteries zijn in mijn
Woorden vervat!

Elke ziel zou tot zichzelf moeten zeggen,

- in pijnen en in lijden, in vernederingen,
- in het verlaten zijn door iedereen,
- in het beoefenen van ware deugden:

'Dit is mijn koninkrijk, dat niet zal verdwijnen.
Niemand kan het van mij afnemen of het aanraken.
Integendeel, mijn koninkrijk is eeuwig en goddelijk,
- gelijk aan dat van mijn lieve Jezus.

Mijn lijden en pijn bevestigen het voor mij
en maken mijn Koninkrijk sterker en steviger.
Zodanig dat, tegenover mijn grote kracht,
niemand in staat zal zijn om tegen mij te strijden.'

Dit is het Koninkrijk van de Vrede,
waarnaar al mijn kinderen moeten naar streven."

15-41 - 11 juli 1923 - De drie Werken van God "ad extra": De Schepping, de Verlossing en het volbrengen van de Goddelijke Wil op aarde zoals in de Hemel. Het derde Werk zal het hoogtepunt en het zegel op de eerste twee zijn.

Ik bad en gaf me volledig over in de Armen van mijn lieve Jezus. Toen kwam de volgende gedachte bij me op:

"Ik ben de enige die het martelaarschap ondergaat om anderen lastig te vallen en een last te zijn voor mijn biechtvaders door hen te vermoeien met mijn zaken en mijn relatie met Jezus, terwijl de anderen vrij zijn.

Wanneer zij in een staat van lijden komen, bevrijden zij zich. Maar hoe vaak heb ik Jezus niet gebeden om mij te bevrijden, tevergeefs."

Terwijl ik deze en vele andere gedachten koesterde, kwam mijn geliefde Jezus, vol Goedheid en Liefde. Hij kwam dicht bij mij staan en Hij zei:

"Mijn dochter, hoe groter het Werk is dat Ik wil volbrengen, hoe noodzakelijker het is dat de uitverkoren mens op een uitzonderlijke wijze behandeld wordt.

Het Werk van de Verlossing was het grootste. Ik heb een mens als tussenpersoon gekozen en Ik heb haar met alle Gaven overladen zoals nooit tevoren, opdat zij mijn Moeder zou kunnen zijn en opdat Ik alle Genaden van de Verlossing in haar zou kunnen leggen.

Vanaf het moment van haar Conceptie tot aan mijn eigen Conceptie in haar, heb ik haar verborgen gehouden in de Allerheiligste Drie-Eenheid, die haar in alles bewaard en geleid heeft.

Toen Ik in haar maagdelijke Schoot werd verwekt,
- als de ware hogepriester en de eerste onder de priesters,
nam Ik het op Mij om haar in alles te beschermen en te leiden,
zelfs in haar Hartslagen.

Bij mijn dood wilde Ik haar niet achterlaten zonder de bijstand van één van mijn priesters, Johannes, een bevoorrechte ziel, vervuld van genade en uniek zowel voor God als voor de geschiedenis.

Heb Ik dit ook voor andere zielen gedaan?

Nee, want omdat zij niet zoveel gaven en genade bezaten, verdiende niemand anders een dergelijke bescherming en bijstand.

En jij, mijn dochter, bent ook bijzonder voor Mij en voor de geschiedenis. Er zijn geen andere mensen geweest vóór jou en er zullen er na jou ook geen zijn die uit noodzaak, in zulke mate voorzien zijn van de hulp van mijn dienaren.

Ik heb jou gekozen om in jou de Daden van mijn allerhoogste Wil neer te leggen. Het was gepast, krachtens de Heiligheid van mijn Wil, dat sommige van mijn dienaren

- je begeleiden en bewaarders zijn van de Genade die mijn Wil met zich meebrengt,
- om deze vervolgens door te geven aan de rest van de Kerk.

Er zijn voorzorgsmaatregelen nodig van jouw kant en van de kant van deze dienaren. Wat jou betreft, als een andere Moeder voor Mij,

- moet je de grote gave van mijn Wil ontvangen en
- moet je alle verdiensten ervan kennen.

Wat mijn dienaren betreft, zij moeten deze dingen van jou ontvangen, opdat het “Fiat Voluntas Tua” op aarde zoals in de Hemel in mijn Kerk verwezenlijkt wordt.

Ach, je weet niet alles wat Ik je heb moeten geven om het mogelijk te maken mijn Wil in jou te leggen.

Ik heb de kiem van de verdorvenheid uit je weggenomen.

Ik heb je ziel en je natuur gezuiverd, zodat

- je niets voor hen voelt en zij niets voor jou.

Het ontbreken van deze kiem is te vergelijken met hout zonder vuur.

Hoewel Ik je niet heb vrijgesteld van de erfzonde zoals Ik dat voor mijn lieve Moeder heb gedaan, heb Ik in jou een Wonder van Genade verricht dat aan niemand anders is geschonken, door de kiem van verdorvenheid uit jou weg te nemen.

Het zou niet gepast zijn geweest dat mijn driemaal heilige Wil
- in een ziel neerdaalde,
- bezit van haar nam en
- haar zijn Daden meedeelde,
als deze ziel door de minste corruptie was bezoedeld.

Net zoals het niet gepast zou zijn geweest dat Ik, het Woord van de Vader, in de Schoot van de hemelse Moeder zou zijn verwekt, zonder dat zij van de erfzonde was vrijgesteld.

Hoeveel genade heb Ik je dan niet geschonken!
Je denkt dat het niets is en daarom sta je er niet bij stil.

In plaats van Mij te bedanken, maak jij je zorgen over de manier waarop Ik over jou en degenen die Ik om je heen geplaatst, beschikt heb, terwijl Ik alleen maar wil dat je Mijn Wil volgt.

Je moet weten dat de vervulling van mijn Wil zo belangrijk is dat zij tot de belangrijkste Besluiten van de Godheid behoort.

Ik wil dat dit Besluit bekend wordt, zodat de zielen, wanneer zij de Grootsheden en de immense Genade van de vervulling van mijn Wil kennen, zich eraan hechten.

Drie keer heeft de Godheid “ad extra” gehandeld:

de eerste keer bij de Schepping, die tot stand kwam zonder de medewerking van een schepsel, aangezien er toen nog geen schepselen bestonden.

De tweede keer bij de Verlossing, die de medewerking vereiste van een vrouw, mijn hemelse Moeder, de heiligste en mooiste van alle schepselen.

De derde keer had betrekking op de vervulling van onze Wil op aarde zoals in de Hemel, opdat de mens zou leven en handelen in de Heiligheid en de Kracht van onze Wil.

Deze vervulling van onze Wil is onlosmakelijk verbonden met de Schepping en de Verlossing, net zoals de drie Personen van de Heilige Drie-Eenheid onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Je kan zeggen dat het Scheppingswerk pas voltooid zal zijn wanneer, zoals door Ons bepaald, Onze Wil in de mens zal leven met dezelfde Vrijheid, dezelfde Heiligheid en dezelfde Macht als in Onszelf.

De vervulling van onze Wil op aarde zoals in de Hemel, zal de voltooiing zijn van de Schepping en de Verlossing.

Het zal hun meest schitterende deel zijn, hun hoogtepunt en het zegel van hun totale vervulling.

Om dit Decreet te realiseren, willen Wij een andere vrouw gebruiken: jou. Het was onder aanmoediging van een vrouw dat de mens in zijn ellende terecht kwam.

En Wij wilden een beroep doen op een vrouw

- om de zaken terug op orde te brengen,
- om de mens uit zijn ellende te halen,
- om zijn waardigheid, zijn eer en zijn ware gelijkenis met de Godheid te herstellen, zoals voorzien bij de Schepping.

Wees dus aandachtig en neem de dingen niet licht op. Het gaat hier niet om zomaar iets, maar om Goddelijke Verordeningen en om de voltooiing van de Werken van de Schepping en de Verlossing.

Wij hebben mijn Moeder aan Johannes toevertrouwd, opdat zij in hem en via hem in de Kerk al mijn Leerstellingen en alle Schatten van Genade zou uitstorten die Mij waren toevertrouwd en die Ik als Priester op Mij genomen had.

Ik heb in haar, als in een heiligdom, alle voorschriften en leerstellingen neergelegd die de Kerk nodig zou hebben. Op haar beurt heeft zij, trouw en ijverig in mijn Daden en Woorden zoals zij was, deze in mijn trouwe discipel Johannes gelegd.

Zo heeft mijn Moeder de suprematie over de gehele Kerk. Ik heb op dezelfde manier met jou gehandeld:

Aangezien de hele Kerk moet deelnemen aan het “Fiat Voluntas Tua”, heb Ik je toevertrouwd aan één van mijn dienaren, zodat je in hem kon bewaren:

- alles wat Ik je heb geopenbaard over mijn Wil,

- de Genaden die daarmee verbonden zijn,
- de manier om daarin binnen te treden en
- het feit dat de Vader een nieuw tijdperk van Genade wil openen, waarbij Hij zijn hemelse bezittingen met de mens wil delen om hun verloren Geluk te herstellen.

Wees dus aandachtig en wees Mij trouw."

15-42 - 14 juli 1923 - Voorbereidingen voor oorlog en dreiging met straf. Dankzij Luisa, zullen deze straffen met de helft verminderd worden. De hoop op een nieuw Tijdperk: een zeer zeker teken van zijn Komst is dat Jezus zijn Wil aan een ziel toevertrouwt om het als een Geschenk aan de hele mensheid aan te bieden.

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn goede Jezus geheel gekweld. Het kwam me voor dat Hij niet van mij los kon komen . En één en al goedheid zei Hij:

“Mijn dochter, Ik ben gekomen om je te laten lijden. Weet je niet meer dat Ik de mens wilde tuchtigen en jij dat niet wilde, dat je zelf wilde lijden in hun plaats en om je tevreden te stellen, zei Ik dat Ik uit liefde voor jou er vijf zou tuchtigen i.p.v. tien?

Welnu, de naties willen strijden tegen elkaar en degene die zichzelf beschouwen als de machtigste bewapenen zich tot in de tanden om de zwakke naties te vernietigen.

Zij plannen de totale vernietiging, mijn dochter.

Daarom ben Ik gekomen om je te laten lijden om je “die vijf” te geven die Ik je beloofde.

Mijn Gerechtigheid zal aan vuur en water de macht geven van de taak die zij bevatten om mensen en hele steden te vernietigen.

Daarom is een beetje van jouw lijden nodig om de kastijdingen tot de helft terug te brengen”.

Welnu, terwijl Hij dit zei, bewoog Hij in mijn binnenste alsof Hij veel instrumenten in zijn handen had. En terwijl Hij die bewoog, veroorzaakten die pijn en lijden en verscheurden al mijn ledematen zodat ik niet weet hoe ik in leven bleef.

En toen Hij me zag kreunen en huiveren vanwege de intensiteit van de pijnen **zei Jezus** met een houding van iemand die over alles heeft getriomfeerd: “Jij bent mijn Leven en met mijn Leven kan Ik doen wat Ik maar wil”. En Hij ging door met me te laten lijden. Moge alles zijn voor de glorie van God, voor het heil van mijn ziel en voor de redding van allen.

Nadien vervolgde Hij: “Mijn dochter, de hele wereld staat op zijn kop en iedereen verwacht veranderingen, vrede, nieuwe dingen. Zij zelf komen samen om er over te praten en zij zijn verbaasd dat zij niet tot conclusies kunnen komen en geen serieuze besluiten kunnen nemen. Dus ware vrede komt er niet en alles blijft bij woorden, zonder daden.

En zij hopen dat meer overleg zal leiden tot serieuze besluiten, maar zij wachten tevergeefs. Intussen zijn zij bang tijdens dit wachten en sommigen bereiden zich voor op nieuwe oorlogen, anderen hopen op nieuwe overwinningen. Maar al met al verarmen de mensen, worden levend uitgeschud en terwijl ze wachten, moe van het droevige tegenwoordige tijdperk, duister en met bloed besmeurd, wachten zij en hopen op een nieuw tijdperk van vrede en licht.

De wereld staat er precies zo voor als toen ik op het punt stond op aarde te komen. Allen verwachten een grote gebeurtenis, een nieuw tijdperk wat inderdaad gebeurde. Nu hetzelfde.

Omdat het grote gebeuren, het nieuwe tijdperk waarin de Wil van God geschiedt op aarde zoals in de Hemel eraan komt, – iedereen verwacht dit nieuwe tijdperk, het huidige tijdperk beu maar niet wetend wat dit nieuwe, deze verandering inhoudt, net zoals ze dat niet wisten toen Ik op aarde kwam.

Deze verwachting is een duidelijk teken dat het uur nadert. Maar het duidelijkste teken is dat Ik openbaar wat Ik wil doen en Mij wend tot een ziel, net zoals Ik Mij wendde tot mijn Mama toen Ik afdaalde van de Hemel naar de aarde. Ik schonk Ik Haar mijn Wil en de gave en uitwerkingen die Deze bevat, om Hem te maken als een Geschenk voor de hele mensheid”.

Deel 15	5
15-1 - 28 november 1922 - De Goddelijke Wil is de oorsprong, de weg en het doel van alle deugdzaamheid. Het is de boom van het leven. Het is noodzakelijk dat de Goddelijke Wil gekend wordt om bemind te kunnen worden. (cfr 16 - 15 juli 1923)	5
15-2 - 1 december 1922 - Ik leed al de pijnen van mijn Passie in mijn Wil. Mijn Wil bracht alle mensen tot Mij. Er was niemand afwezig. Alles wat in de Goddelijke Wil tot stand komt, is universeel en bereikt alle generaties.....	7
15-3 - 2 december 1922 - Jezus plaatst drie zuilen in de ziel van Luisa om op te steunen.	9
15-4 - 8 december 1922 – Het Wonder van de Onbevleete Ontvangenis van Maria	12
15-5 - 16 december 1922 - Het Wonder van de Menswording van Jezus in de Schoot van de heilige Maagd Maria. Alle mensen, ook de Maagd Maria, werden verwekt op het moment van de Menswording van het Woord.....	18
15-6 - 21 december 1922 - Geen verdriet is bitterder dan het gemis van Jezus. Luisa voelde zich in een voortdurende staat van doodsstrijd en opstanding. De Goddelijke Wil houdt haar in leven.....	20
15-7 - 2 januari 1923 - De grote leegte van de Schepping en de grote leegte van de ziel. De prachtige Schepping door het "Fiat".	22
15-8 - 5 januari 1923 - De actie van de Goddelijke Wil in een mens is het grootste van alle wonderen. Jezus bad tot de Vader, opdat de Goddelijke Wil in Luisa zou wonen, zodat zij aan alles leven kon geven. Aandacht is de weg naar kennis.	25
15-9 - 16 januari 1923 - Aankondiging van een tweede wereldoorlog. De redenen hiervoor.....	27

15-10 - 24 januari 1923 - De Goddelijke Wil in de Hemel is deze van de Allerheiligste Ongeschapen Drie-eenheid (Vader, Zoon en Heilige Geest). Zij heeft op aarde een andere Drie-eenheid gevormd, eveneens bewoond door de Goddelijke Wil. Zij bestaat uit de Zoon, de Moeder en de Bruid. Met uitzondering van de Maagd Maria was geen enkele mens eerder in de Goddelijke Wil binnengetreden	29
15-11 - 3 februari 1923 - Jezus en Luisa sterven in de gruwelijke zee van de zonden van de mensen. Aankondiging van de Tweede Wereldoorlog.	34
15-12 - 13 Februari, 1923 - De effecten van trouw en aandacht	35
15-13 - 16 februari 1923 - Luisa moet handelen in de Goddelijke Wil, haar daden verenigen met deze van Jezus en Maria. Jezus realiseerde alles in de Goddelijke Wil. Het Kruis van Jezus. Hij wil zijn Godheid in mensen inbrengen om van hen een tweede Zelf te maken.	36
15-14 - 22 februari 1923 – De angst van Luisa. Degene die een hogere plaats moet innemen, moet onder allen staan.	39
15-15 - 12 maart 1923 – Het missen van Jezus veroorzaakt een dodelijke pijn bij Luisa. Het doel van dit gemis. Deze ontbering is vergelijkbaar met die van Jezus toen Hij zich gescheiden en verlaten voelde door de Godheid.	41
15-16 - 18 maart 1923 - Door je menselijke wil te verliezen in ruil voor de Goddelijke Wil, bouw je een onverbreekelijke band met God op. De mens heeft alles verloren door zijn eigen wil te doen.	43
15-17 - 23 maart 1923 - De hemelse Moeder is de ware Koningin van Smarten omdat zij alle Pijnen van Jezus heeft meegeleden. Het Goddelijke Fiat woonde volledig in haar.	45
15-18 - 27 maart 1923 - Bid en breng eerherstel voor de vele misbruiken en heiligschennissen bij het Mij ontvangen in de heilige Eucharistie. De voorbereiding om Mij te ontvangen en de noodzakelijke ingesteldheid.	47

15-19 - 2 april 1923 - Telkens wanneer de ziel handelt in de Goddelijke Wil, worden nieuwe zaden van Kennis, Genade, Heiligheid en Heerlijkheid in haar gezaaid: zaden van Opstanding.	49
15-20 - 9 april 1923 – Degene die in de Goddelijke Wil handelt, neemt deel aan de Eerste Daad van God. Hij handelt in alle mensen.....	52
15-20 - 14 april 1923 - Bij het doen van Werken die het welzijn van allen moeten dienen, centraliseert God al het Goede dat Hij wil geven in één mens van de menselijke familie.....	53
15-21 - 20 april 1923 - Het Leven in de Goddelijke Wil zal een nieuw tijdperk inluiden waarin de verdiensten van de Verlossing nog overtroffen zullen worden. God kiest wie Hij wil. Twee Maagden zijn gekozen: de Allerheiligste Maagd en Luisa. God volbrengt zijn grootste werken in maagdelijke en in ongekende zielen.	59
15-22 - 21 april 1923 - De donkerste vlek van de huidige samenleving.....	61
15-23 - 25 april 1923 - De Wil van God is de koninklijke weg die leidt naar de Heiligheid van de Gelijkenis met de Schepper. Luisa gaat verder vanaf het punt waar Adam is weggegaan uit de Wil van God. God maakt haar tot hoofd van allen, en drager van het Geluk en de Goede Dingen die aan allen toebedeeld zijn.....	63
15-24 - 28 april 1923 - Luisa moet de kop van het hels serpent verpletteren. De volledige triomf van de Schepper over de mens is dat hij leeft in de Goddelijke Wil.	66
15-27 - 2 mei 1923 - Wanneer de Goddelijke Wil op aarde wordt volbracht zoals in de Hemel, zal het tweede deel van het Onze Vader worden gerealiseerd. De drie soorten Brood waar Jezus de Vader om vroeg. “Uw Wil geschiede”	68
15-26 - 5 mei 1923 - De activiteit van de ziel in de Goddelijke Wil. Vele wegen zijn geopend van de ziel naar God en van God naar de ziel. Hoe de ziel de gelijkenis met God nadert.....	72

15-27 - 8 mei 1923 - In de Goddelijke Wil verbindt de ziel zich met haar Schepper zoals gepland bij de Schepping. Om de Glorie te ontvangen die Hem toekomt voor Zijn Schepping, wil God een ziel die zich, in de naam van allen, laat insluiten in de Godheid.....	73
15-28 - 18 mei 1923 - De afwezigheid van Jezus is een verschrikkelijk martelaarschap. Sommige priesters zijn beulen van zielen.....	75
15-29 - 23 mei 1923 - Om volledig in de Goddelijke Wil te leven, moet je alles omarmen, de ellende van de mensen op jezelf nemen om het in Goedheid om te zetten. Bij bepaalde gelegenheden bleef mijn lieve Moeder in een staat van zuiver Geloof.....	77
15-30 - 25 mei 1923 - De Schepping werd geschapen als een geschenk van de Goddelijke Liefde voor alle echte kinderen van God.....	79
15-31 - 29 mei 1923 - Jezus leed in de Hof van Olijven. Bij de schepping van de mens, legde God harmonie en gelukzaligheid in hem. De gevolgen van de zonde en de reden van Jezus' lijden. God werkt altijd als eerste in de ziel.	81
15-33 - 6 juni 1923 - Een zeker teken dat je Jezus bezit, is dat je enkel in Hem vreugde vindt. De betekenis van pleziertjes	83
15-33 - 10 juni 1923 - De functie van een offerziel. De gevolgen van het niet meer willen uitoefenen van deze functie. De Mensheid van Jezus is de deur om binnen te gaan in de Goddelijke Wil.....	85
15-34 - 15 juni 1923 - Spreken of horen over de Goddelijke Waarheden brengt oneindig veel Goeds in werking. De echte Liefde verandert alles in Liefde.	88
15-35 - 18 juni 1923 - Toen Jezus de H. Eucharistie instelde, wilde Hij Zichzelf ontvangen in de sacramentele vorm. God verricht steeds één enkele handeling die alle daaropvolgende herhalingen bevat.....	90

15-36 - 21 juni 1923 - Het verschil tussen degene die in de Goddelijke Wil leeft en degene die er enkel in is omdat hij een schepsel is.....	94
15-37 - 28 juni 1923 – Bij het scheppen van de mens, legde God in hem het Zaad van zijn eeuwige Liefde. Hij wil dit Zaad vruchtbaar maken door zijn handelen in elke persoon.....	95
15-39 - 1 juli 1923 - De effecten van gebed en daden in de Goddelijke Wil. Verschil tussen het Scheppingswerk en de manifestatie van de Waarheden aan de ziel.....	97
15-39 - 5 juli 1923 - Jezus wordt door de Joden aan Pilatus voorgebracht en beschuldigd. Hij zegt aan Pilatus wat zijn Koninkrijk is. Alles wat Jezus deed en zei bevat diepe mysteries en sublieme Lessen.....	101
15-41 - 11 juli 1923 - De drie Werken van God "ad extra": De Schepping, de Verlossing en het volbrengen van de Goddelijke Wil op aarde zoals in de Hemel. Het derde Werk zal het hoogtepunt en het zegel op de eerste twee zijn.	104
15-42 - 14 juli 1923 - Voorbereidingen voor oorlog en dreiging met straf. Dankzij Luisa, zullen deze straffen met de helft verminderd worden. De hoop op een nieuw Tijdperk: een zeer zeker teken van zijn Komst is dat Jezus zijn Wil aan een ziel toevertrouwt om het als een Geschenk aan de hele mensheid aan te bieden.	108
Inhoudstafel – Het Boek van de Hemel - Deel 15.....	110